

MAYA-HYPOTHESEN

Carl Johan Calleman

MAYA-HYPOTESEN

Svenskarnas roll för Gaias födelse år 2012

Carl Johan Calleman

© Carl Johan Calleman, 1994.

ISBN 91-630-2567-0

Innehållsförteckning

Författarens förord	5
Förord till "2a upplagan"	6
Vårt nuvarande läge	8
Intuitivt baserad kunskap	11
Det historiska Maya-folket	15
Maya-folkets kosmiska tidscykler	18
Inledningen av historisk tid vid den <i>Stora Cykelns</i> början	22
Tidpunkten för avslutningen av den <i>Stora Cykeln</i>	24
En ny organisationsnivå för liv	27
Världspolitik som utbildandet av en global hjärna	32
Den elektroniska informatiken - nervtrådarna i den globala hjärnan	34
Skapandet av en ny ram för det kollektiva medvetandet	37
Den globala hjärnan och <i>Gaia Harmonica</i>	48
Planetär transformation som en form av friskvård	53
Människans religioner och New Age-rörelsen	57
Syftet med jordens födelse	61
Den <i>Stora Cykelns</i> två avslutande katuner	65
Planen för <i>Gaia Harmonicas</i> födelse - sex kollektiva målsättningar för mänskligheten	70
Relationen mellan människan och <i>Gaia Harmonica</i>	85
Svenskarnas speciella roll i skapandet av ett planetärt medvetande	91
De universella tidscyklerna för medvetandedualismer - en fördjupad tolkning	100
Synkronistisk eller antikronistisk avslutning på historien	108
Venus-passagerna år 2004 och 2012	115
Bibliografi	119
Kontaktadress	120
Om författaren	121

Författarens förord

Som läsaren kommer att förstå så har inte den hypotes som framföres i denna bok genererats bland de provrör, instrument och anslagsansökningar som har utgjort min vardagsmiljö. Materialet har i stället uppkommit på sådana exotiska platser som djunglerna i Guatemala, krönet av Berlin-muren, San Juan Islands i USA och Kungsholmen, Söder och Vasastaden i Stockholm. Den yttersta källan är dock jorden själv och det i universum inplanterade program för skapande av liv och medvetande som Maya-folket var i kontakt med. Det är min personliga övertygelse att livets framtid på jorden hänger på att vi människor assimilerar kunskap från dessa källor.

Det är min avsikt att söka gå ut med denna bok globalt eftersom varje försök till att skapa en planet i harmoni som utelämnar större del av mänskligheten på förhand är dömt att misslyckas. Som jag argumenterar i boken är dock svenskarna kallade till en mycket speciell roll i skapandet av ett nytt livssystem och ett planetärt medvetande och detta förefaller vara rätt hörn i världen att utgå ifrån.

Även om materialet som förmedlas i boken är framtaget av mig själv så vill jag erkänna och tacka en del influenser förutom de som nämns i boken. Viktiga är här Werner Erhards "commitment" till en transformering av planeten och Sondra Rays positiva kreativa tänkande. Dessutom så lever vi människor lyckligtvis inte i ett vakuum och denna bok hade inte blivit till utan många människors goda kamratskap och stora stöd. På den amerikanska sidan vill jag här framför allt nämna John Roberts, David Goldberg, Tim Blair, Tim Barlen, Elaine Faustman och Connie Carpenter som alla på olika sätt gjort något extra. På den svenska sidan så har Ulf Skoglund, Åke Lindén, Jakob Wranne, Karin Jönsson, Barbro Bronsberg och Emma Bergmark spelat speciellt viktiga roller i mitt liv för att möjliggöra arbetet. Jag är också tacksam till Sanna Wallin för hennes stöd under sluttampen av arbetet.

Stockholm, 6:e mars, 1994

Carl Johan Calleman

Förord till "2a upplagan"

Den första upplagan av *Maya-hypotesen* från 1994 är slutsåld, men på grund av en ihållande efterfrågan och den Venuspassage som närmar sig den 8e juni 2004 så är det nödvändigt med en ny "upplaga" om än i något förenklad form. Mycket vatten har runnit under broarna sedan den första upplagan kom ut. För min egen del har jag kommit att ägna mig på heltid åt att sprida kunskapen om Maya-folkets kalender. Detta har resulterat inte bara i många föredrag, kurser och framträdanden av olika slag utan också i två böcker som tyvärr än så länge inte blivit publicerade på svenska: *Solving the Greatest Mystery of Our Time: The Mayan Calendar* (Garev, Coral Springs och London, 2001) och *The Mayan Calendar and the Transformation of Consciousness* (Bear and Co, 2004). Så här i efterhand framstår *Maya-hypotesen* som en första intuitiv skiss inför de påföljande böckerna och förståelsen av *Maya-kalendern* är enligt min egen mening inte tillnärmelsevis lika utvecklad som i de senare böckerna..

Så varför ger jag då ut en ny "upplaga" av *Maya-hypotesen*? Det finns några olika skäl. För det första så tror jag utifrån den feedback som jag har fått att *Maya-hypotesen* har en speciell svensk ton, som många har uppskattat och den antyder hur profetian om att ljuset skall komma från norr kan placeras in i det sammanhang som ges av Maya-kalenderns kosmologi. För det andra kan man ju nu se på *Maya-hypotesen* som ett slags tidstypiskt dokument från det tidiga 90-talet och det kanske kan vara dags att utvärdera de olika typer av förutsägelser som gjordes i den. Trots många brister och inte tillräckligt utvecklade resonemang så är det enda jag mer direkt ångrar att jag skrivit tankegången om att mänskligheten behöver växa till 10 miljarder individer för att en ny medvetandenivå skall kunna uppnås. Tankegången om den Globala Hjärnan har tvärtom visat sig stå sig i högsta grad och ger ju en allmän bakgrund för det stegvisa slut på 400 år av Västerländsk/vänsterhjärnhalve-dominans som vi nu går emot. För det tredje så är *Maya-hypotesen* kanske en bra introduktion till beskrivningen av hur Maya-kalendern beskriver medvetande-utvecklingen i alla dess aspekter. Men i detta avseende vill jag verkligen uppmuntra läsaren att gå vidare eftersom förståelsen för hur Maya-kalendern beskriver den kosmiska planen har utvecklats oerhört sedan *Maya-hypotesen* skrevs. För det fjärde kan det vara dags att reaktivera kunskapen om Venustransiterna i ljuset av den Oneness Celebration som planeras under dagarna 6-8 juni 2004, med en global meditation klockan 12.00 den 8e i slutfasen av själva transiten.

Slutligen har de resonemang som förs i boken fått förnyad aktualitet genom Kalkis målsättning att hjälpa mänskligheten att bli upplyst till år 2012. Efter att ha läst min bok *The Mayan Calendar* rekommenderar Kalki också dem som vill bli upplysta att sätta sig in i Maya-kalendern. Jag tror dock att varken han eller jag menar att teoretisk kunskap av det slag som Maya-kalendern ger i sig skulle göra någon Upplyst. Men även teoretisk kunskap kan ha ett värde av andra skäl. Om vi förstår den kosmiska planen så får vi ett hopp och vi får en kunskap som hjälper oss stå emot den ofta nedslående information som vi får via media och från många andra håll. Maya-kalendern ger helt enkelt en rationell grund för hopp och jag hoppas att den nu strax nio år gamla *Maya-hypotesen* skall ge en antydning om detta.

Falun, 1 Ik, 4.17.2 i den Galaktiska
Undervärlden (21a november 2003)

Carl Johan Calleman

Vårt nuvarande läge

De flesta människor har i dag en känsla av att en ny världs-ordning håller på att uppstå eller redan har uppstått. Förändringarna under den föregående perioden har varit mycket omfattande och resulterat i en värld som vi bara delvis känner igen och där relationerna nationerna emellan tycks bestämmas av helt andra faktorer än för bara några år sedan. De som nu är medelålders har varit med om två stora vågor av omvälvningar; 1967-1968 och 1987-1992. Dessa bägge vågor, som skiljs åt av ungefär tjugo år, har till sin natur varit globala och det förefaller uppenbart att oavsett orsakerna till dessa, så sker förändringarna på jorden inte bara hastigare utan också mer synkroniserat globalt än någonsin tidigare i mänsklighetens historia. Omvälvningen 1967-1968 initierades av ett relativt litet antal individer, men under den efterföljande tjugoårsperioden kom många av de tankar och fenomen som inledningsvis fördes fram av en minoritet att förverkligas av breda skikt i samhället om än i en omvandlad form. Det är därför rimligt att tänka sig att vi under den kommande tjugoårsperioden får se ännu mer genomgripande förändringar, på grund av det mer omfattande kollektiva deltagandet i vågen 1987-1992. Ett framgångsrikt förverkligande under den kommande tjugoårsperioden av intentionerna som lyftes fram under den nyligen avslutade femårsperioden kommer att fullständigt omforma den värld vi lever i och det är möjligt att vi kommer att få uppleva en ny världs födelse.

Innan vi ställer oss frågan om några hade förutsagt den period av omvälvningar som vi just gått igenom och om det kanske är dags att söka finna en förståelse på ett djupare plan för dessa förändringar, så kan det vara på sin plats att konstatera att vid dagens datum så kan det tyckas som om någonting har gått fel. De förhoppningar som många hade när internationellt samarbete verkade ha ersatt det kalla kriget, då kolonialism och rasism på nationell nivå hade försvunnit, då stora delar av världen hade fått ett demokratiskt styre och då riskerna för kärnvapenkrig dramatiskt tycktes ha minskat, har för många människor ersatts av en oro som betingas av en internationell tendens till massarbetslöshet och kaotiska inbördeskrig. I vissa intellektuella kretsar på den europeiska kontinenten talar man redan om att den nya världsordningen var dödfödd, och efterlyser desperat ett nytänkande. Framför allt saknas i dag hopp och perspektiv och kanske mest av allt en förståelse av vad som händer och varför det händer och vad vi som mänsklighet har för möjligheter att påverka skeendena i riktning mot en lycklig utgång. De svar man kan ge på dessa frågor beror på om man har en linjär eller en cyklisk tidsuppfattning, eller med andra ord om man uppfattar historien som en linjär process eller som en cykel, och vad vi här

kommer att föreslå som modell för tolkningen av skeendena är att historien är just en cykel. Utifrån vårt synsätt så befinner sig mänskligheten just nu i kollektiv mening i en situation där den följda vägen kommer att avgöra huruvida vårt gemensamma syfte kommer att förverkligas eftersom vi närmar oss slutet på den mänskliga historien som vi känner den. En ny ram för det mänskliga livet och medvetandet måste därför skapas.

Påståendet att historien skulle vara slut framfördes redan vid Berlinmurens fall och det tycktes då ha förverkligats på ett fantastiskt sätt. Trots den alltför snabba optimismen så finns det uppenbarligen en koppling mellan globalitet och slutet på historien och av detta skäl har det nu uppstått en situation där många politiskt-ekonomiska vardagsfrågor leder till att också de stora livsfrågorna väcks. I takt med globaliseringen och att våra nationella, sociala, ras- och könsmässiga identiteter gradvis förlorar sin tidigare innebörd så ställs vi omedelbart inför frågorna: "Vem är jag?" och "Varför är jag här?", och många människor i Sverige och på andra håll i världen har förnyat sitt sökande efter svar på dessa frågor.

Trots den ganska uppenbara kopplingen mellan globalitet och slutet på historien har mycket lite diskussion förts bland press, politiker eller gemene man om det kan krävas en djupare förståelse av skeendet utifrån ett kosmologiskt perspektiv för att komma tillrätta med dagens situation. Orsaken till detta är nog att slutet på den historiska eran i allmänhet har uppfattats som ett uteslutande andligt eller religiöst skeende, som så att säga faller ner på människorna från himlen, och när nu inledningsfasen på detsamma tar sig konkreta uttryck i vår ekonomiska och politiska vardag så reagerar de flesta av oss bara på förändringarna snarare än att söka initiera eller styra dem. När en motreaktion mot globaliseringen i dag sveper över världen i form av rasistiskt, religiöst och ultranationalistiskt våld, så står många mycket insiktsfulla människor handfallna och gör trevande försök att förstå denna i termer av invanda ekonomiska och politiska förklaringsmodeller eller historiska erfarenheter.

Den rädsla som många människor känner inför globaliseringen är dock förståelig. Den bottnar nämligen delvis i följande problem: Om man inte längre kan få spegling och bli bekräftad som exempelvis svensk, vit, kvinna, moderat, protestant och revisor av både dem som är en lik och dem som är en olik i dessa avseenden, vad och vem är man då? Varifrån kommer det över huvud taget att kunna gå att få någon bekräftelse på ens identitet när det som skiljer oss människor åt rivs ner? Finns det alls en djupare mening av ens identitet än den som gives av skillnader gentemot andra människor?

Motstånd mot globaliseringen och den åtföljande rädslan för den mänskliga historiens slut kan dock aldrig leda rätt, lika litet som det hjälper att skylla oönskade effekter av densamma på individer eller grupper som kan tänkas

dra vinning därav. Vad som föreslås här är nämligen att orsaken till de förändringar som vi ser i dagens värld ligger i att planeten jorden nu är på väg att födas som en ny organisationsform för liv och medvetande och det är bara i den lyckosamma utgången av denna process som vi kan finna en mening och en tillförsikt inför framtiden.

Tanken på att jorden i dess helhet skulle kunna liknas vid en levande organism eller ett livssystem - James Lovelocks Gaia-hypotes - är inte på något sätt ny, lika lite som tanken på att planeten skulle ha ett eget andligt eller mentalt medvetande - Teilhard de Chardins noosfär. Avsikten här är dock att förmedla en insikt om att Maya-folkets tidscykler beskrev själva rytmen för utvecklingen av Gaia som en organism och att vi nu snabbt närmar sig den tidpunkt då hon skall födas med en ny nivå av medvetande. Denna födsel kommer att kräva ett aktivt och medvetet deltagande från mänsklighetens sida och kommer att innebära att mänskligheten uppnår en högre grad av synergism både inom sig och med jordens naturmiljö. Uppnåendet av denna planetära harmoni utgör det slut på historien som länge har förutskickats av ett flertal olika andliga och religiösa såväl som politiska läror.

Intuitivt baserad kunskap

Alla företeelser som uppträtt på jorden som ett resultat av människans aktivitet har föregåtts av fantasier och drömmar långt innan de blev verklighet. Människan närde i likhet med Ikaros under årtusenden drömmen om att kunna flyga, långt innan det blev en vardaglig möjlighet för de flesta människor. En rad framtida uppfinningar som var ogenomförbara under deras samtid beskrevs litterärt av Jules Verne eller ritades av Lionardo da Vinci. Föreställningen om ett historiens slut och ett efter-följande tusenårsrike av fred är på motsvarande sätt något som man fantiserat kring eller haft visioner om åtminstone under tvåtusen år och är något som ett flertal andliga ledare har förutskickat. Inom kristendomen har det oftast beskrivits som ett slut på den jordiska existensen, ett tillfälle då en åtskillnad skall göras mellan dem som "går till himmelriket" och de som "går till helvetet", och strävan till den förra existensen har varit en viktig drivande kraft för många människor under historiens gång. När detta himmelrike skulle komma gavs det inget exakt svar på i bibeln även om Jesus vid något tillfälle besvarar den frågan med "Snart!". Under den efterföljande perioden har sedan självprok-lamerade kristna profeter vid flera tillfällen förutskickat att jorden kommer att gå under vid något bestämt datum och hävdade att herren då ska hämta de trogna som samlats kring just denne profet. På goda grunder har det därför bland moderna människor skapats en misstro mot profetior av denna typ.

I det resonemang som vi inledningsvis förde så hävdade vi dock att det i dagens värld pågår mycket starka, och högst verkliga, processer i riktning mot en globalisering och antydde att en logisk konsekvens av en fullständig sådan är ett slut på den historiska eran. Vi bör därför fråga oss om det kan vara så att det historiens slut som så länge varit ett begrepp eller en vision hos mänsklig-heten är någonting som nu faktiskt håller på att inträffa i verkligheten. Om de former som man klätt denna vision i avviker från de som faktiskt uppträder så är ju detta inte underligare än att människans tidiga fantasier om hur man skulle kunna flyga oftast inte hade mycket gemensamt med den moderna flygmaskinen.

Tyvärr är det för närvarande omöjligt att förvärva empirisk kunskap för att besvara frågan hur det ser ut när historien går mot sitt slut på en planet. I vårt eget solsystem hyser vad vi vet inte de övriga planeterna något biologiskt liv och det är fortfarande ytterst tveksamt om man över huvud taget kan belägga existensen av någon planet kring en främmande sol, för att inte tala om liv, mänskligt liv eller historiska skeenden. Vi har därför ingen kunskap om manifestationsformerna för en fullständig globalisering eller slutet på en planets historia. Att därav dra slutsatsen att något sådant inte skulle förekomma vore dock helt ogrundat.

I brist på observationer så är det enda vi har att tillgå som kunskapskälla vår intuition, dvs. kunskap som vi får tillgång till genom att åtminstone tillfälligt expandera vårt eget fragmenterade medvetande och gå upp i helheten. I själva verket så baseras alla vetenskapliga upptäckter av någon betydelse ytterst på intuitiva insikter som sedan verifieras genom empiriska observationer eller experiment. Man kanske kan invända att inte alla intuitiva ingivelser som en forskare har faktiskt bekräftas, eller att alla uppfinningar som en science fiction författare fantiserar om blir verklighet, men en anmärkningsvärt hög andel gör faktiskt det - i synnerhet om man ruckar lite på de exakta formerna av vad man ursprungligen föreställt sig intuitivt. En viktig aspekt av vad som driver en vetenskapsman eller uppfinnare som med hjälp av sin intuition tillägnat sig en insikt är att han eller hon besjålas av en upplevelse av meningsfullhet och en strävan att verifiera eller förverkliga den aktuella ide´n. Därför skiljer sig grunden för intuitivt genererad kunskap från vår tids officiella vetenskapsfilosofi där man utgår ifrån att detta universum är en slumpmässig ansamling av materia utan syfte eller mening.

Intuitiv vägledning till kunskap innefattar ofta vad Carl Jung kallade för synkronisiteter, det vill säga skenbart slumpmässiga sammanträffanden i tiden, vilka för individen har en meningsfull innebörd. För den som har en utvecklad intuition finns det ingen slump och det framstår inte som en slump att vi får tillgång till en viss kunskap eller när detta sker. Problem kan dock

uppstå därför att synkronisiteter inte alltid upplevs som meningsfulla av andra människor och därför knappast duger som verifikation. Synkronisiteter kan dock ge en antydning om att det kan finnas en logisk koppling som man bör belägga i sådana fall där detta är möjligt. En utvecklad intuition och en förmåga att gå upp i helheten kan också medföra en förmåga att se in i framtiden, dvs. att göra profetior. I själva verket är det ju så att varje ny ide´ är en sorts profetia och de allra flesta människor har upplevt några former av prekognitioner, dvs. haft förningar om händelser som sedan faktiskt inträffat i deras liv. Ytterligare andra lyckas i sitt inre identifiera de medvetande-tillstånd som ger korrekta förningar och de som bara är fantasier. För att intuitivt kunna uppfatta de större kosmologiska sammanhangen så krävs det nog en väsentlig förändring av recipientens medvetandetillstånd.

Intuitivt baserade autentiska visioner kommer dock till vissa människor, men kan knappast framkallas på beställning. Så till exempel beskrev amerikanen Ken Carey i sin bok *The Starseed Transmissions* (publicerad 1982) att han 1979 blev kontaktad av ärkeängeln Rafael och i egenskap av dennes kanal under en period av elva dagar utan medveten kontroll oupphörligt skrev ned vad som förmedlades honom. Han skriver där bland annat:

De sista av våra kommunikationer som kommer ske på begreppsnivå kommer att sändas under åren 1987 och 1989.... Detta kommer i sanning vara en omvälvande tid, en tid då de första kontraktionerna av (planetär) födsel är oförnekliga.

Som ett annat exempel skriver Jose´ Argüelles i sin bok *The Mayan Factor - Path Beyond Technology* (publicerad 1987) och daterad till oktober 1986 följande:

Kulminerande i de globalt kaotiska och oåterkalleligt transformativa händelserna 1987-1992, den åtföljande kollapsen eller omgrupperingen av de viktigaste regeringarna, och framträdandet avett motsvarande globalt kommunikations-nätverk..., är denna era avgörande för att förbereda för avslutningen av... synkroniseringsstrålen. Under denna era - transformationens storm - så slår hela historiens våg över.

Oavsett vilka liknelser dessa båda personer använt sig av för att beskriva hur de fått tillgång till denna information så är denna förbluffande korrekt i ett avseende, nämligen tidsangivelsen. Dessa profetior kan i efterhand verifieras i de nämnda böckerna. Även om ingen av profetiorna gör några

specifika förutsägelser om vad som skulle komma att inträffa så är det ovedersägligt att de angivna tidsperioderna var politiskt omvälvande i global skala kanske utan motstycke. Man bör komma ihåg att så sent som i oktober 1986 så föreföll världen för 99,9 % av mänskligheten som stabilt uppdelad i två stora läger, och ingen som på ett medvetet plan analyserade situationen gjorde några förutsägelser om att detta skulle komma att förändras under de närmast följande åren - om ens någonsin. Endast personer som kunde släppa på den medvetna kontrollen av sina tankar och undvika att logiskt analysera situationen från den enskilda människans fragmenterade medvetande kunde förmedla sådana här riktiga förutsägelser. De förutsagda förändringarna beskrevs i Ken Careys bok som en del av en cyklisk process - som en serie förändringar som kommer till jorden i vågor; 1967-1968, 1978-1979 (svag förändring) och slutligen 1987-1989, den våg som beskrivs som den sista och mest omfattande impulsen i riktning mot den planetära transformationen.

Ovanstående bägge profetior har en mycket viktig sak gemensam, nämligen att de är relaterade till Maya-folkets kalendariska cykler, och i Argüelles' fall var dessa den direkta basen för hans intuitiva insikter. Bägge författarna nämner i sina böcker årtalet 2012 som den tidpunkt då ett kvalitativt språng skall göras och en ny medvetandenivå skall komma att födas på jorden. Det otänkbara börjar alltså tränga sig på: Maya-folket, ett folk som teknologiskt befann sig på stenåldersnivå och levde för mer än tusen år sedan i djunglerna i Chiapas och Guatemala var bärare av en kunskap som var överlägsen vår egen - åtminstone vad beträffar insikter om tidens natur och dess manifestationer på jorden. Även om vi inte varit förmögna att rationellt begripa mekanismerna för dessa tidscykler, så förefaller det ju som om personer som intuitivt levt sig in i dessa cykler varit förmögna att göra förutsägelser om historiska skeenden som andra med sitt rationella tänkande varit oförmögna att göra.

De flesta moderna människors omedelbara reaktion på ett påstående att de forna Maya skulle ha någonting av betydelse att säga oss angående den värld vi lever i och det läge den befinner sig i i dag eller att de skulle ha besittit en kosmologisk vetenskap som var överlägsen vår egen är dock antagligen en mycket stor skepsis. För oss moderna människor är det ju närmast ett axiom att vetenskapen utvecklas efter en rät linje och därför gradvis berikas och blir allt riktigare med tiden. Denna uppfattning, som i grund och botten baseras på en linjär tidsuppfattning ger oss definitionsmässigt rätt i alla sammanhang gentemot folk som levt på jorden under tidigare skeden av dess historia. Genom de glasögon de flesta människor ännu bär i form av ett fragmenterat medvetande och en linjär tidsuppfattning går det inte att se någon annan möjlighet.

Det historiska Maya-folket

Det kan här vara på sin plats att ge en kortfattad beskrivning av det historiska Maya-folket även om utförligare information om detta finns i arbetena av Schele och medarbetare i bibliografin: Maya-folkets högkultur florerade under det första årtusendet efter Kristus och den omfattades under denna period av cirka fem miljoner människor som bodde i stadsstater i ett område i vad som i dag är södra Mexico, Guatemala och Belize. Förutom för sin konst och arkitektur i heliga center som Palenque, Tikal, Copan och Chichen-Itza, så är Maya mest kända för sina astronomiska observationer och matematiska framsteg samt vad historiker många gånger nedlåtande eller oförstående har kallat en fixering vid tiden.

Maya-folket lämnade aldrig stenåldern i teknologisk mening och tycks inte ha använt sig av hjulet, men deras städer var förbundna av ett omfattande nätverk av vägar, så kallade *sacbeob* vilka användes för handelsutbyte och processioner. Under klassisk tid, cirka 200 - 800 e. kr., så styrdes de olika stadstaterna av dynastiska ätter av *ahauob*, kungar som också var shamanistiska rituella ledare och inför folket förkroppsligade kosmos. I dessa shaman-kungars uppgifter ingick bland annat att med hjälp av egna blodsoffer och andra ritualer på de olika pyramiderna och plattformarna inför folkets beskådande framkalla visioner och övergå i tillstånd av förenig med de olika gudarna och förfäderna för vägledning i den rådande situationen. Maya var ett djupt religiöst folk och hade en dualistisk religion med en kamp mellan gott och ont som fördes mellan flera goda och onda gudar även om man också hade en högste gud, Hunab-Ku. Man trodde på ett liv efter detta och en själens återfödelse. Livet var en cykel av födelse, död och återfödelse där offrandet var en viktig del i skapandet av nytt liv. Övergången från en tidscykel till en annan var alltid ett viktigt skäl att iaktta och praktisera religiösa ritualer. Stenstoder och reliefer beskrev ritualer eller glorifierar segrare i dynastiska strider eller krig. Från den klassiska tiden har man bara återfunnit fyra bevarade handskrifter av vilka åtminstone en beskriver planeten Venus bana runt solen. Några mer sentida arbeten nedtecknade efter spanjorernas ankomst, som Böckerna från Chilam Balam och Popol Vuh har dock kunnat ge djupare inblickar i Maya-folkets mytologi och kosmologi. Böckerna från Chilam Balam är ett profetiskt arbete och Popol Vuh brukar ibland beskrivas som Maya-folkets "bibel" med dess skapelseberättelse om de båda hjältetvillingarna Ximbalanque och Hunahpuh som lurade Dödens Herrar.

Omkring 800 år e. kr. hade de klassiska Maya övergivit sina stadsstater i Guatemala och Chiapas. Efter ytterligare några hundra år så hade de övergivit också de städer som de senare byggt på norra Yucatan-halvön och när

spanjorerna anlände i form av Hernan Cortez´ honduranska expedition 1525, hade de sedan länge upphört att existera som en högkultur. Detta är intressant så tillvida att Maya, även om man levtt kvar som en etnisk folkgrupp med många traditioner från klassisk tid, aldrig som en högkultur besegrades eller assimilerades av europe´erna. Deras kulturella framsteg och kunskap inlemmades därför inte i den övriga mänsklighetens kollektiva medvetande, i motsats till vad som var fallet för de flesta andra kolonialiserade folk.

Under en lång period har Maya-folkets forna städer attraherat äventyrligt inriktade forskare, många gånger med bakgrunder utanför de vetenskapliga etablissemangen, vilket har lett till vidlyftiga spekulationer om detta folks ursprung som en av Israels förlorade stammar eller från kineserna, etc. Maya-forskningen har dock nu kommit in i en ny fas på grund av att man lärt sig läsa deras skriftspråk så som det förmedlas på inskrifter. Det kanske avgörande bidraget till tolkningen av Mayas skriftspråk gjordes av ryssen Knorosov i Leningrad, vilken i en marxistiskt influerad språkvetenskaplig tidskrift 1952 tolkade Maya-skriften i huvudsak som en fonetisk stavelseskrift. Delvis på grund av att författaren i sin artikel varit tvungen att hävda marxistiska tankegångar avvisades dock dess innehåll först bland västerländska forskare, och inte förrän den vid denna tid helt dominerande engelske Maya-forskaren Thompson gick bort 1975 började Knorosovs tolkning att vinna mark.

Förståelsen av Maya-folkets kultur ökar nu bokstavligen dag för dag, och det faktum att man gradvis har lärt sig tolka informationen på stenstoder och reliefer har satt en gräns för den ohämmade spekulation som tidigare karakteriserade Maya-forskningen. En helt ny bild har framkommit av det klassiska Maya-folket än den som tidigare var dominerande. Dessa nyare studier har i mångt och mycket slagit sönder den tidigare idealiserade bilden av Maya-folket som ett uteslutande religiöst och fredligt folk utan några egoistiska eller världsliga ambitioner. Utifrån de tolkningar som gjorts under senare år har en bild framkommit av ett folk som förutom åt sin avancerade kosmologi och sina shamanistiska-andliga tekniker ägnade sig åt krigföring, människooffer och dynastiska strider mellan olika kungliga ätter och stadsstater. I motsats till vad man tidigare trott, så tycks det härvidlag inte existera några större skillnader mellan de tidiga klassiska Maya i Chiapas och Guatemala och de mer sentida så kallade Toltek-Maya på norra Yucatan-halvön. Det historiska Maya-folket förkroppsligade dock utan tvekan en av jordens stora högkulturer.

De i dag levande ättlingarna till det klassiska Maya-folket utmärker sig bland annat genom sin högt utvecklade textilkonst och talar språk som Yucatec, Chol, etc., härstammande från det språk som de klassiska Maya talade. På många sätt tycks det som om de har fört med sig traditioner från

den klassiska perioden, men under tidens tryck omvandlat dem genom påverkan från europe´erna och kristendomen. Endast Lacandon-gruppen i Chiapas djungler kan i dag sägas leva traditionellt, offra till de gamla gudarna vid en del forna kultplatser och tillämpa månggifte. Norra Yucatan-halvön är ett mycket platt låglands-område, medan Chiapas och Guatemala är djungelområden delvis belägna i bergstrakter. Den viktigaste födan består av majs, bönor och paprika och man odlar dessutom gummi, kakao och vanilj.

Maya-folkets kosmiska tidscykler

Eftersom Maya-folket bar upp en högkultur med mycket avancerade astronomiska kunskaper, men inte var särskilt utvecklat i teknologiskt avseende, så är det troligt att deras medvetande var mindre fragmenterat och mer i kontakt med de kosmiska processerna än vårt eget. När nu Maya-folkets skriftspråk tolkas och mer exakt information förmedlas från dem till oss, så innebär det att en del av mänsklighetens samlade medvetande som tidigare varit avskild åter integreras i detsamma. Ken Carey skrev sin profetia bara några år efter att Knorosovs tolkning av Mayas skriftspråk började vinna mark och den kunskap som Maya-folket hade uppnått sakta började bana sig väg in i mänsklighetens nuvarande kollektiva medvetande.

Det förefaller meningsfullt att på ett metafysiskt plan fråga sig om det är en tillfällighet att informationen från Maya-folket blir tillgänglig för oss i just detta skede av mänsklighetens utveckling. Kanske är det med andra ord så att denna information innehåller avgörande ledtrådar till mänsklighetens öde och den planet som den bebor som den är i stort behov av just nu. Detta är i själva verket en slutsats som många människor har dragit och framför allt i Förenta Staterna var "The Harmonic Convergence" den 16-17 Augusti 1987, vilken var tidsbestämd på basis av Mesoameri-kanska tidscykler, den utan jämförelse största enstaka händelse som arrangerats av personer som förespråkar eller förutsäger ankomsten av en ny tidsålder på jorden och antalet personer som vid detta tillfälle firade livet har uppskattats till någon enstaka miljon. På grund av omfattningen av deltagandet i denna händelse kom många människor att uppleva en glimt av en ny nivå av medvetande.

Maya-folket använde sig av en kombination av olika kalendrar baserade på cykler av olika varaktighet för att beskriva och tolka skeendenas gång. Den viktigaste av dessa var den så kallade *Stora Cykeln* som inleddes med ett skapelsedatum 3114 f. kr. och kommer att avslutas år 2012 e. kr. Vad är innebörden av att denna tidscykel kommer att gå mot sitt slut 2012 e. kr., bara arton år från dagens datum? Som svar på denna fråga framförde Jose´

Argüelles tanken att den *Stora Cykeln* representerar jordens passage genom en transformations-stråle som kan ses som ledande till dess återfödelse på en högre nivå. Denna *Stora Cykel* omfattar tretton olika 394-åriga undercykler (*baktuner*) och 260 olika 20-åriga undercykler (*katuner*), som av samma författare beskrivits som historiska säsonger vilka följer på varandra med en meningsfull organisk logik under den väg som jorden vandrar. På intuitiv bas gav han följande namn åt de olika *baktunerna*:

Baktun

Nr

0	3113-2718 f. kr.	“Star-planting”
1	2718-2324	Pyramiden
2	2324-1930	Hjulet
3	1930-1536	Heliga berget
4	1536-1141	Huset Shang
5	1141- 747	Kejserliga sigillet
6	747- 353	“Mind Teachings”
7	353- 41 e. kr.	Den smorde
8	41- 435	Det rödas och svartas herrar
9	435- 830	Maya
10	830-1224	Heliga krigen
11	1224-1618	Dolda fröet
12	1618-2012	Omvandlingen av materien

De olika *katunerna* utgör ett slags underordnade säsonger till dessa *baktuner* vilka var och en också har sina speciella karakteristika. De tre avslutande *katunerna* av *baktun* 12, och därmed också av den *Stora Cykeln* inleddes 1953, 1973 respektive 1992. Som det beskrivits i “Böckerna från Chilam Balam” lät också det historiska Maya-folket symboliskt beskriva de olika tidscyklernas karaktär med glyfiska symboler vilka uttryckte deras kvaliteter.

Det är viktigt att ovanstående tidscykler, som strängt taget är baserade på ett 360-dagars år (*tun*) och multipler av sådana (*katun* = 20 *tun*, *baktun* = 20 x 20 *tun*, *Stora Cykeln* = 13 x 20 x 20 *tun*), till sin natur inte är astronomiska eller astrologiska. Så vitt vi vet så är de inte kalibrerade utifrån något materiellt fenomen, utan sannolikt utifrån ett kosmiskt, numeriskt program bestämt bortom tid och rum, som vi skall återkomma till senare. Maya-folkets tidsuppfattning var och är alltså cyklisk i motsats till vår egen lineära och en sådan cykel är snarare att betrakta som ett fenomen än en varaktighet av tid. På så vis kan man betrakta var *baktuns* syfte som att ge Gaia infusioner av allt det som hon behöver för att kunna återfödelse som en organism, vilket allt slutligen 2012 skall integreras i henne till en helhet.

Vi vill mer specifikt här föreslå tolkningen att tidscyklerna beskriver en periodicitet i etablerandet och upplösningen av dualismer för liv och medvetande som leder till cykliska förlopp i utvecklandet av de olika funktionaliteterna i denna planetära organism under förverkligande. Sådana dualismer växlar mellan öst-väst och jord-kosmos vid cykelskiften, men först när dessa cykler påverkar planeten i dess helhet, under nittonhundratalet, blir det lättare att se hur dessa dualismskiften påverkar den mänskliga historien i global skala i en renodlad form. Man kan säga att denna sekvens av *baktuner*, med deras underordnade *katuner*, utgör det kosmiskt bestämda programmet för denna planet och för universum, och att varje sådan *baktun* och *katun* förser oss människor med den mentala ram som krävs för förverkligandet av vårt och planetens syfte under den motsvarande tidsperioden.

Den historiesyn och syn på sammanhanget för den mänskliga existensen som de forna Maya hade var alltså fundamentalt annorlunda än den förhärskande europeiska. Enligt den nu rådande europeiska uppfattningen så är historien uteslutande en produkt av olika människors tänkande och handlande, för vilka man inte erbjuder någon form av förutsägbarhet förutom att man utgår ifrån att människorna handlar och tänker mot bakgrund av det kulturella och historiska sammanhang som de befinner sig i. En brist i den moderna historieuppfattningen är dock att den inte förklarar varför det över huvud taget finns några historiska skeenden på jorden. Människan har ju biologiskt sett varit densamma under hela den historiska tiden och det finns, åtminstone inte utan en religiös förklaringsgrund, inte någon anledning till att någon historisk utveckling skulle förekomma i något avseende. Än mindre är den moderna historieforskningen förmögen att förklara historiska tillbakagångar. Om man vill hävda att historiska riken uppkommer genom att de mänskliga individerna utvecklas genom nya lärdomar, så måste man ju i så fall fråga sig om människorna i dessa civilisationer under deras nedgångsperioder "glömt" vad de tidigare lärt sig. Historieforskningen i västerlandet har därför fascinerats av civilisationers fall och orsakerna till Maya-folkets "försvinnande" och romarrikets fall har stått som olösta gåtor. Att som marxismen hävda att produktivkrafterna driver fram den historiska utvecklingen löser knappast problemet eftersom det inte förklarar varför människorna utvecklar produktivkrafterna. Med det synsätt som vi ska framföra här så drivs den mänskliga historien i stället framåt av universums strävan efter manifestation av högre organisationsformer av liv!

Enligt Maya-synsättet är människorna fortfarande historiens aktörer, men med en kosmiskt bestämd cyklicitet så förändras de ramar på jorden inom vilka människorna tänker och handlar, och den historiska processen

bestämmer av ett växelspel mellan människorna och de tidscyklar som består av henne med ramarna för hennes medvetande. Dessa ramar är ytterst bestämmande för skeendet och vilka valmöjligheter som de mänskliga individerna har inom en given cykel.

Denna historiesyn antyder alltså en förklaring till Maya-kulturens "försvinnande", dvs. att man i praktiskt taget alla stadsstater i Chiapas och Guatemala upphör att resa stenstoder för att beskriva politiska händelser under den allra sista perioden av *baktun* 9. Trots ett enträget sökande efter yttre orsaker till detta så har arkeologer inte kunna finna några övertygande bevis för epidemier, krig eller hungersnöd som skulle ha lett till Maya-kulturens undergång vid just denna tidpunkt. Faktum är ju också att ättlingarna till det klassiska Maya-folket än i dag lever kvar i samma områden. Det troliga är att man helt enkelt inte längre kunde upprätthålla sin högkultur inom den nya mentala och andliga ram som inledningen av *baktun* 10 år 830 innebar. Det förefaller rimligt att anta att Maya-folket lämnade sina ceremoniella center och stadsstater kring *baktun*-skiftet år 830 därför att det inte fanns någon plats för denna kultur inom den mentala ramen för *baktun* 10, och kanske därför att i deras egna ögon deras ceremoniella center vid denna tidpunkt förlorade sin andliga kraft.

Den betydelse de klassiska Maya tillmätte tidscyklerna innebar inte att de inte skulle ha intresserat sig för astronomi eller astrologi. Tvärtom, så följde man månens och planeternas banor astronomiskt med en mycket stor noggrannhet och baserade t. ex. viktiga beslut på himlakropparnas ställning på himlavalvet. Årets längd tidsbestämde man korrekt med två decimaler. Astrologiskt fäste man stort avseende vid en människas födelsedatum som ansågs bestämma hennes individuella öde. Zodiaken delades in i tretton olika zoner med namn från olika stjärnbilder. Vid sidan av det astronomiska året så följde man bland annat en 260-dagars kalender, *tzolkin*. Tidscyklerna, astronomin och astrologin var parallella system för att organisera den jordiska och kosmiska verkligheten som kombinerades snarare än ersatte varandra.

Inledningen av historisk tid vid den *Stora Cykelns* början

Ett sammanträffande som är bestickande när det gäller Maya-folkets tidscyklar är följande: Den *Stora Cykeln* i Maya-kalendern startade den 14:e augusti år 3114 f. kr. Detta datum motsvaras inte av någon historisk händelse eller historisk persons födelse hos de historiska Maya eftersom deras kultur inte uppstod förrän tidigast 2,000 år senare. Datumet sägs på inskrifter vara en tidsangivelse för när den Förste Fadern "blev himlen" som lyftes

upp för att lämna plats för ljuset - ett skeende som påminner om Uranos i den grekiska Gaia-myten, en metafor för upprättandet av en dualism mellan himmel och jord. Årtalet 3114 f. kr. samman-faller anmärkningsvärt väl med tidpunkten för vad vi brukar anse vara början av historisk tid på jorden, eftersom man brukar datera jordens äldsta skriftspråk, den sumeriska kilskriften, till cirka 3100 f. kr. och de egyptiska hieroglyferna till ett något senare datum. Vid denna tidpunkt uppstod också för första gången nationer i egentlig mening i Sumerien och Egypten med kungapersoner som centralgestalter. Återigen, i likhet med när vi läste Ken Careys och José Argüelles profetior om förändringarna i dagens värld, måste vi fråga oss om detta sammanträffande är en slump eller om det faktiskt finns ett slags kosmiskt tidsprogram som styr skapelsens uttrycksformer.

Det kan därför vara lämpligt att här diskutera vad som är innebörden av "historien", "historisk tid" och varför man traditionellt har definierat historisk tid som den period under vilken mänskligheten har haft ett skriftspråk. Uppkomsten av ett skriftspråk brukar normalt betraktas som ett framsteg på människans väg, eftersom detta innebär att man kan förmedla information över tid och rum, både framåt i tiden och bortåt i rummet, dvs. till andra samtida människor eller till och med till andra kulturer. Den information som skriftspråket förmedlar kan därför berika andra människor på olika sätt, med humor och för underhållning, med sina konstnärliga kvaliteter, för den andliga utvecklingen, men också genom överförandet av rent praktiskt användbar information. Lagtexter och kontrakt kan tjäna till att "frysa" överenskommelser människor emellan. Genom den stora betydelse skriftlig information har i och med att den kan bevaras får den inte bara en normgivande, utan också en drivande funktion för det mänskliga handlandet.

Man kan uttrycka det som att ett skriftspråk tillåter en stor expansion av det totala innehållet i det kollektiva medvetandet. Å andra sidan är själva uppkomsten av ett skriftspråk ett erkännande av att den enskilda mänskliga individen inte själv längre har kapacitet att i sitt sinne kvarhålla all information som existerar i en kultur eller civilisation och skriftspråket utgör därför inledningen på en diversifiering och fragmentering av det mänskliga medvetandet. Skriftspråkets uppkomst innebär att det som ursprungligen under förhistorisk tid varit ett helt mänskligt medvetande i varje enskild människa, får en speciell särart och fördjupning som gradvis under historiens gång leder till en alltmer driven specialisering. Från och med skriftspråkets uppkomst och den historiska tidens början så drivs mänskligheten framåt av de konflikter som uppstår mellan individer som var och en är bärare av ett unikt medvetande, eller mellan grupper av individer som i något avseende har ett fragment av det samlade mänskliga medvetandet eller en identitet gemensam. Under loppet av denna process, vilken utgör den mänskliga

historien, så ställs individen inför ökande krav på själslig och andlig autonomi för att kunna bära upp denna gradvisa fragmentering och specialisering av det individuella medvetandet. Historiens syfte är dock att slutligen återföreina det medvetande som utgöres av summan av de mänskliga individernas fragmenterade medvetande till en ny helhet; en global hjärna med ett betydligt mer komplext och oändligt mycket rikare samlad medvetande än det som kunde bäras upp av en enskild individ vid den historiska tidens början.

När historien kommer till sitt slut måste man därför räkna med att det skrivna ordet försvinner eller åtminstone förlorar den innebörd som kommunikationsmedel som det tidigare haft. Syftet med skriftspråket har ju varit just att förmedla ett utbyte av information mellan individer som är åtskilda i tid eller rum. I dag är dock modern elektronisk kommunikationsteknologi på väg att avskaffa just dessa åtskillnader. Vi kan därför redan nu börja skönja en början på slutet på historisk tid, kanske inte på så vis att informationen, dvs. det skrivna ordet som sådant, skulle vara på väg att försvinna, utan i det att utbytet av det skrivna ordet håller på att försvinna eller fullständigt förändras. För att något föregripa diskussionen om den aktuella utvecklingen inom informatiken så är användandet av papper på väg att drastiskt minskas som en form av informationsöverföring - till jordens skogars fromma. Redan nu börjar man i vardagslag att överföra skriftlig information genom att sända dokument skrivna på den egna datorn via diskett eller helt enkelt genom att "logga över" den till en mottagares dator. Nästa steg blir att skriva dokumentet direkt på mottagarens dator och slutligen på en central integrerande dator eller ett nätverk av datorer då man faktiskt inte längre har ett utbyte av skriftlig information, utan informationen snarare bara existerar och flyter i olika riktningar. Detta sista steg kan utifrån vårt perspektiv förväntas sammanfalla med slutet på den historiska tidens cykel år 2011. Man kan på detta sätt tydligt för sig se historien som ett cykliskt förlopp, vars syfte det är att leda från att individen är bärare av den samlade mänskliga informationen till att planeten är det.

Tidpunkten för avslutningen av den *Stora Cykeln*

Oavsett vilken tolkning man vill göra av densamma så har förutskickelsen av en djupgående diskontinuitet vid den *Stora Cykelns* slut år 2011 intuitivt upplevts oberoende av ett antal olika personer och svarar därför med stor sannolikhet mot ett verkligt fenomen. Bland de få profetior som under senare

tid, åtminstone i allmänna termer, har kunnat verifieras i efterhand är de som har förmedlats av Ken Carey och José Argüelles. De enda hårda bevis som för närvarande existerar för att den *Stora Cykeln* och dess undercykler svarar mot verkliga processer som styr jordens utveckling mot en högre nivå av medvetande ges av dessa, och möjligen ytterligare några andra, profetior som gör oss vakna för möjligheten av en återfödelse av jorden år 2012.

Den exakta tidpunkten för slutet på den *Stora Cykeln* är en fråga av stor betydelse, med historiska, astronomiska och kosmologiska aspekter. Ken Carey säger att år 2011 kommer mänsklighetens kollektiva medvetande att vara redo för ett språng, men att det kan finnas en möjlighet till både en tidig eller en sen födsel. Frank Waters, som var först med att för dagens västerlänningar peka på de metafysiska konsekvenserna av Mayas kalendariska system, placerade slutpunkten för den *Stora Cykeln* till den 21:a december 2011. Arkeologer och historiker (se t.ex. arbetena av Schele och medarbetare) sätter numera oftast slutpunkten för den *Stora Cykeln* vid den 23:e december 2012, vilket också är det datum som Argüelles använder sig av i *The Mayan Factor*. Detta är något förvånande eftersom om man adderar $13 \times 20 \times 20 \times 360 = 1.872.000$ dagar till det datum som ges av samma historiker för Skapelsedagen, 14:e augusti 3114 f. kr., så inträffar slutet på den *Stora Cykeln* den 24:e december 2011 e. kr. Enligt samma historiker finns det dock en osäkerhet i kalibreringen mellan den kristna tideräkningen och Maya-folkets kalender om tre dagar och vi skall här betrakta det scenario som Peter Balin återger som riktigt. Enligt detta så avslutas den *Stora Cykeln* den 21:a december 2011, och den nya världen kommer att födas vid Venus sju timmar långa ekvatoriella solförmörkelse den 6:e juni 2012. En sådan Venus-passage är en mycket ovanlig astronomisk händelse vilken inträffar parvis cirka vart 130:e år, i detta fall också den 8:e juni 2004. Den slutliga födseln sägs enligt denna profetia komma att ske efter en period av mycket förstörelse i synnerhet efter den *Stora Cykelns* avslutning, och först efter Venus-passagen i juni kommer den "sjätte världen av medvetande" att uppstå.

Att en födsel föregås av en period av mörker och mycket omvälvning är ju knappast särskilt förvånande, men vad innebär detta på ett för moderna människor begripligt sätt? Vad vi tänker oss här är att under dessa ovanliga astronomiska händelser, Venus-passagerna, så kommer vi som individer och kollektivt som mänsklighet att stå inför möjligheten att skapa ett nytt och högre planetärt medvetande. Historien som sådan kommer att upphöra i och med ett planetärt dualism-skifte redan den 21:a december 2011. Den 6:e juni 2012 kommer så de mänskliga individerna att ha en möjlighet att återskapa denna upplösning av den inomplanetära dualismen i sina egna

medvetanden och därmed fortleva i den efterhistoriska världen. De aktiviteter som man redan nu kan förbereda för dessa bägge Venus-passager är globala meditationer och synkroniserade andningsövningar omfattande hela mänskligheten. I den mån som dessa aktiviteter är framgångsrika så kommer planeten jorden att födas som en ny form av organism, *Gaia Harmonica*, och en ny människa med ett planetärt medvetande, *Homo Harmonicus*, kommer att uppstå.

Under Venus-passagen den 8:e juni 2004 som kommer att vara mellan 5:18 och 11:30 Greenwich Mean Time (GMT) kommer vi att ha en möjlighet att skapa ett enande av mänskligheten som kan utmynna i Gaias slutliga födelse den 6:e juni 2012. Venus-passagen den 6:e juni 2012 kommer att ha sin mittpunkt 1:36 GMT och planeten Venus kommer då att nå sin första kontakt med solskivan 3 timmar och tjugo minuter före mittpunkten och förlora kontakten 3 timmar och tjugo minuter efter denna. Arton minuter efter den första kontakten kommer den att vara helt inom solskivan. Om man antar att sommartid fortfarande tillämpas år 2012, så kommer passagens mittpunkt att inträffa 3:36 på morgonen svensk tid. (De angivna tidsangivelserna är i själva verket givna i ET, absolut astronomisk tid, vilken avviker med någon minut från GMT, och har inte korrigerats för gravitationseffekter från andra planeter, vilka kan komma att ge upphov till ytterligare någon minuts förskjutning). Eftersom Venus-passagerna inträffar i juni kommer de att kunna observeras direkt vid någon tidpunkt över praktiskt taget hela norra halvklotet, men självfallet också under hela deras varaktighet via global television. Dessa bägge Venus-passager blir de första som kommer kunna observeras gemensamt av mänskligheten. De bägge föregående 1761/1769 (som användes för att beräkna avståndet till solen) och 1874/1882 var angelägenheter för en liten krets av astronomer med tillgång till sotade teleskop. Venus-passagerna kommer att bli de avgörande händelserna för livet på jorden då varje människa kommer att ställas inför valet att återskapa sig själv och denna planet på en högre nivå.

En ny organisationsnivå för liv

Den biologiska evolutionen kan sägas ha två olika former. Den första av dessa som är den som vi oftast intresserar oss för är en fortskridande utveckling och specialisering av en art till andra arter på en given organisationsnivå av liv. Ett typexempel är här hur trädklättrande gnagare har utvecklats via lemurer till halvapor till primater till *Homo Erectus* till Neanderthalare till *Homo Sapiens* till dagens människa (*Homo Sapiens Sapiens*). Denna typ av evolution anses enligt den neo-Darwinistiska modellen

drivas framåt av slumpmässiga mutationer i DNA, selektion och adaptation. Att en evolution som leder till uppkomsten av nya arter förekommer står utom allt tvivel även om det kanske enda exemplet som man kunnat observera i naturen är fjärilarna i England som får en svart skyddsfärg i nedsotade områdena. Som Rupert Sheldrake har påpekat så kan man dock knappast beskriva den neo-Darwinistiska mekanismen för biologisk evolution som mycket mer än en hypotes. Även om mutationer förekommer som en mekanism för mindre förändringar i levande organismer har man till exempel i laboratorieexperiment inte kommit i närheten av skapandet av en ny art genom artificiellt inducerade mutationer. Utan att gå in på detaljer så är neo-Darwinismen förknippad med stora svårigheter som förklaringsmodell, som till exempel att evolutionen av nya arter tycks ske språngvis och sådana ibland bara dyker upp mer eller mindre plötsligt med få eller inga fossila fynd av mellanliggande arter. En annan fråga som inte har något omedelbart svar är varför så många lägre former av liv fortlever om den biologiska utvecklingen bygger på "survival of the fittest". Kanske är det i själva verket så att det bara är meningsfullt att betrakta evolutionen hos ekosystemet i dess helhet och att det är denna som bestämmer de enskilda arternas evolution.

Den andra formen av biologisk evolution är den som leder till uppkomsten av nya organisations-former för liv. På jorden verkar den i stort sett ha följt schemat: makromolekyler > celler > högre celler > mångcelliga organismer och slutligen organismer med olika organ med specialiserade funktioner. Vi vet egentligen ännu mindre om mekanismerna för denna typ av evolution, som ytterst måste uppkomma genom att dualismer etableras i någon form mellan varje ny organisationsform av liv och dess omgivning. Hur dualismer mellan en organism och dess omgivning etableras är ett problem som knappast ännu bearbetats inom biologin.

Det enda man vet om uppkomsten av högre organisationsformer av liv är att de ibland uppkommer genom en mekanism som kallas för *endosymbios*: Lägre former av liv ger genom att inkorporeras i en större struktur upphov till en högre form. De tydligaste exemplen på detta är en del av de så kallade organeller, kloroplaster och mitokondrier, som ingår som komponenter i högre eukaryota celler. Dessa organeller anses ha sitt ursprung i mycket enkla typer av blågröna alger och bakterier vilka "slukats" av större celler och sålunda givit upphov till högre celler med en differentierad inre struktur. Dessa typer av högre celler, som högre växter respektive däggdjur sedan är uppbyggda av, kan inte klara sig utan dessa organeller vilka spelar en avgörande roll för deras energiförsörjning och fortlevnad. Organellerna å sin sida har sitt eget DNA och delar sig separat och innan de överordnade cellerna delar sig, men kan efter att de funktionellt integrerats i de högre

cellerna inte överleva utanför dessa. Den centrala hypotes som framföres i denna bok är att planeten jorden på motsvarande sätt med en endosymbiotisk process är på väg att integrera alla de livsformer som den biologiska evolutionen har lett fram till och därmed ge upphov till en ny organisationsform för liv, *Gaia Harmonica*. Det antas också att framväxten av denna organism, framdriven av en strävan efter högre synergi i det planetära livssystemet, följer en cyklicitet som intuitivt fångades av Maya-folket. De cykelskiften som bestämde Maya-folkets liv beskriver rytmen i dualism-skiften på jorden, å ena sidan höger-vänster eller öst-väst och å andra sidan inom-utom. Dessa dualismskiften tjänar till att dialektiskt driva fram högre former av liv och medvetande.

Peter Russell har påpekat att det antal komponenter som behövs i en levande struktur för att denna ska uppnå en högre organisationsnivå tycks vara av storleksordningen 10 miljarder. Så till exempel ingår cirka 10 miljarder atomer i de enklaste typerna av bakterieceller (*E. coli*), och ungefär 10 miljarder celler i människans hjärnbark är inblandade i hennes tankeprocesser och ger upphov till ett jag-medvetande (Totalt har en människohjärna ungefär 100 miljarder celler med cirka 1000 nervtrådar och 10,000 synapser vardera). Denna siffra, 10 miljarder, är inte exakt utan representerar en storleksordning och det troliga är att det verkliga antalet som behövs för att en ny organisk nivå skall uppstå är lägre, 6 eller 8 snarare än 15 miljarder. Antalet människor på jorden (5.5 miljarder, 1993; med linjär ökningstakt 7 miljarder år 2012) närmar sig nu eller har redan uppnått en storlek som är tillräcklig för att ett nytt organiskt helt skulle kunna uppstå. En sådan högre organisations-nivå för liv skulle motsvaras av och bära upp en ny medvetande-nivå på planeten, och vi, de mänskliga individerna, skulle ha del i och vara bärare av detta medvetande. Man skulle med en förenklad bild kunna likna oss vid nervceller i en global hjärna. Vad detta kommer att innebära är att våra egna individuella hjärnor komma att bli småskaliga kopior, mikrokosmer eller hologram, av den globala hjärnstrukturen och liksom när vi talade om informationsutbytet kan vi också här se hur historien är ett cykliskt förlopp som leder från en individuellt integrerad hjärna till en global sådan.

Den metafor som vi använt - en födelse av planeten - har en begränsad giltighet, eftersom en födelse, till exempel av ett mänskligt spädbarn, är någonting som hänt miljontals gånger tidigare och sannolikheten för en framgångsrik utgång av en sådan födsel kan förutsägas ganska väl. I motsats till detta representerar *Gaia Harmonicas* "födelse" efter den *Stora Cykelns* utgång uppkomsten av en ny organisationsform för liv, någonting som vi aldrig har haft möjlighet att bevittna och vars sannolikhet för framgång vi inte kan uppskatta.

Om vi fullföljer liknelsen med den endosymbiotiska inkorporeringen av kloroplaster och mitokondrier så kommer varje organism som i dag existerar på planeten att fortsätta att ha sitt eget DNA och att föröka sig separat, dvs. var organism för sig på redan etablerat vis även efter *Gaia Harmonicas* uppkomst. Det är dock mycket anmärkningsvärt att stora delar av DNA (hos människan drygt 98 %) hos de högre organismerna, växter och djur, för närvarande inte uttrycks och i det stora hela inte har någon känd funktion. Detta kan alltså tänkas ligga i träda för att nya biologiska funktioner skall kunna utvecklas. Aktiveringen och omorganiseringen av detta DNA kommer i så fall att inledas efter *Gaia Harmonicas* födelse och med tiden få en meningsfull struktur. Spekulativt skulle man kunna tänka sig att detta för närvarande överflödiga DNA hos de högre organismerna kommer att sättas i tjänst för förverkligandet av olika funktioner hos de inkorporerade organismerna av betydelse för utvecklingen av *Gaia Harmonica*, såsom olika former av kommunikation mellan de i dag existerande organismerna. Detta så kallade "junk DNA" (överflödigt DNA) kommer med andra ord i så fall att utgöra stommen för organismernas DNA i *Gaia Harmonica*. Hur detta ska gå till står inte omedelbart klart, men det kan vara värt att begrunda följande: Den biologiska evolutionen av olika arter sägs drivas framåt av mutationer i DNA. Å andra sidan kan utvecklingen av högre organisationsformer av liv i riktning mot högre komplexitet och synergi beskrivas med de termodynamiska lagar som studerats av den ryskfödde belgiske nobelpristagaren Ilya Prigogine. Om man antar att detta universum drivs framåt av en strävan efter manifestation av högre organisationsformer av liv och att detta kan beskrivas, om inte nödvändigtvis förklaras, av de termodynamiska lagarna, så borde konsekvensen bli att uppkomsten av sådana högre organisationsformer av liv "driver fram" en total omprogrammering av DNA som är förenligt med ett harmoniskt fungerande för denna livsform. Det är alltså möjligt att det är detta som vi kommer att få bevittna i någon form när det gäller dagens "junk" DNA. Rollerna mellan DNA och liv skulle i så fall vara närmast ombytta i förhållande till det neo-Darwinistiska synsättet. Den syn som man hade på DNA under de första två decennierna efter Watson och Cricks upptäckt 1953 som en i stort sett statisk och oföränderlig struktur har ju under de två senaste decennierna förbytts i en betoning av en rad processer som leder till dess omorganisation. Det är i alla händelser anmärkningsvärt att det internationella "Human Genome Project" som avser att kartlägga hela den mänskliga arvsmassan, och sekvensbestämma hela dess DNA, beräknas vara avslutat cirka år 2007, dvs. strax före det datum som vi förutskickat för *Gaia Harmonicas* uppkomst. Innebörden av detta projekt är att det mänskliga DNA för första gången

kommer att få medveten form och den mänskliga hjärnan som i mångt och mycket är en produkt av och regleras av sitt DNA kommer att kunna betrakta, och eventuellt kunna styra eller observera, en omorganisering av det DNA som den själv är ett uttryck för. En annan aspekt av detta är att endast om mänskligheten består mognadsprovet med att inordna sig i och skapa *Gaia Harmonica* kommer hon att få möjlighet att använda sig av den potentiellt farliga kunskap som möjligheten till användande av genmanipulation innebär.

När mänskligheten kommer att ingå i den nya planetära organisationsform för liv som vi antytt ovan så kommer historien som vi känner den, driven av dualistiska konflikter mellan segment av mänskligheten och mellan människa och natur, att upphöra som process. Ett sådant organiskt sammanhang kommer helt enkelt inte ge något skäl till eller spelrum för konflikter människorna emellan eller för en obalanserad förstörelse av naturen. Den människa som kommer att uppstå genom denna process av *endosymbios* och kanske en omfattande omprogrammering av sitt DNA kommer helt enkelt att representera en ny art av människa, *Homo Harmonicus*, integrerad i en planetär hjärna och organism. Även om manifestations-formerna för en sådan global hjärna på många sätt är obegripliga för oss, så ligger det inte i sig något "övernaturligt" i att en högre organisationsform för liv kommer att uppstå, eller att den när den väl har uppstått innebär lösningen på de problem som plågat och hotat människan under den historiska eran: krig, ekologiska katastrofer, fattigdom, hunger och en upplevelse av meningslöshet. Det bästa sättet att angripa dessa problem är alltså i själva verket att verka för uppkomsten av *Gaia Harmonica* eftersom hon inte kommer att göra det möjligt för obalanser mellan mänskligheten och jordens resurser, eller mellan grupper av människor, att ta sig destruktiva eller våldsamma uttryck.

Världspolitik som utbildandet av en global hjärna

Den mänskliga hjärnan och Gaias globala hjärna under utveckling har många paralleller som är värda att betrakta. Den vänstra, "manliga" logiska hjärnhalvan med dess talcentrum, motsvaras av det rationella handlingsorienterade västra halvklotet, medan den intuitiva, helhetsorienterade "kvinnliga" högra hjärnhalvan motsvaras av det meditativa östra halvklotet. På samma sätt som den mänskliga hjärnan i sitt normala operationella tillstånd använder sig av den vänstra hjärnhalvan så kan man se att världen i dess helhet oftast tittar västerut, till Förenta Staterna, för att få ledning. Genom den kontinentalförskjutning som skett från Wegeners ursprungligen sammanhängande Pangaea-kontinent för drygt två

hundra miljoner år sedan har det skapats en sådan materiell bas för en mental polarisering av jordklotet i öst och väst. Denna kontinentalförskjutning har skett allt långsammare under de senaste tiotal miljonerna år och man kan därför anta att jordytans struktur och dess öst-väst-polarisering börjar närma sig den som är förenlig med en kosmisk strävan till manifestation av högre organisationsformer av liv.

I denna globala hjärnstruktur kommer det landområde som i dag är Tyskland, i centrum av Europa, att motsvara hypotalamus, Italien hypofysen och efter samma mittlinje Sverige i norr den ljuskänsliga tallkottkörteln. Hawaii-öarna, med den internationella teleskopstaden på toppen av vulkanen Mauna Kea, är ögonen från vilken den globala hjärnan kan blicka ut över kosmos. Centralafrika, människans ursprung, motsvaras av den primala lillhjärnan, cerebellum, med dess roll för motoriken och känslolivet. Den relativt fåtaliga befolkningen på södra halvklotet (mindre än 10 %) verkar i stort sett motsvara ett perifert nervsystem. Det är värt att notera att på denna kvinnliga planet Gaia (Moder Jord) bor omkring 70 % av den mänskliga befolkningen på det östra halvklotet (öster om mittlinjen).

Det verkar osannolikt att fördelningen av funktionaliteterna hos den globala hjärnan bara är en produkt av en slumpmässig historisk utveckling, utan det är rimligt att dessa är baserade på mentala fält karaktäriserande olika geografiska riktningar. Det kan alltså tjäna ett konstruktivt syfte om vi under den närmast kommande perioden betraktar världspolitiken inte ur perspektivet av relationer mellan nationer eller nationella identiteter, och de konflikter dem emellan som den historiska cykeln givit upphov till, utan ur perspektivet av att medvetet bidra till skapandet av en balanserad global hjärna där de nationer som existerar i dag utvecklar sig till optimalt fungerande funktionaliteter i densamma. Detta är säkert en sundare utgångspunkt för världspolitiken än den gängse, vilken många gånger baseras på föreställningar om att den egna nationen har "rätt" och de andra "fel".

En sådan analys av den globala hjärnan under utbildning utvisar att det existerar stora obalanser i densamma. En effektivt fungerande global hjärna kräver både individuell autonomi och integration av de mänskliga individerna. Västra hjärnhalvan har traditionellt stått för individuell autonomi, något som karaktäriserats av valfrihet för individerna och tagit sig politiskt uttryck i demokratiska system. I sin mest extrema form har denna autonomi tagit sig uttryck i den amerikanska Cowboy-mentaliteten och dess lagstadgade rätt för varje människa att bära vapen. Östra hjärnhalvan däremot har karaktäriserats av integration, en sammanhållen social struktur som strävat efter att vara ett uttryck för helhetens, nationens eller mänsklighetens gemensamma intressen. I sin extrema form har denna integration tagit sig uttryck i Stalins underordnande av den mänskliga

individen under den socialistiska statens förmenta behov. I stället för dessa extrema former fungerar en global hjärna bäst om autonoma individer har valts att integreras i densamma.

När dammet nu lagt sig efter transformationsperioden 1987-1992 med dess begynnande upplösning av öst-väst-dualismen i den globala hjärnan så kan man konstatera att vissa framsteg har gjorts i riktning mot balans. Så till exempel har man i Förenta Staterna kommit mycket närmare en allmän sjukförsäkring och pensionsförsäkring och diskuterar på betydligt större allvar att begränsa tillgången till handeldvapen. Antalet kolonier i världen är nu närmast försumbar liksom statligt legitimerad rasism. På östra halvklotet har en mångfald nya demokratiskt styrda länder uppkommit. Men man kan också konstatera att den "separations-ångest" som upplösningen av kommunismen gett upphov till har resulterat i våldsamma strider mellan människor representerande olika etniska identiteter i en hopplös strävan att ersätta kommunismen med nationalismen som en sammanhållande faktor. Detta har tagit sig uttryck inte bara i att små minoriteter, som t. ex. i Kaukasus, har krävt politisk självständighet, utan också i att majoritets-identiteter har uttryckt expansions-strävanden, t. ex. stor-serbiska eller stor-ungerska sådana. Den ökande individuella autonomi som under de senaste åren har tagit sig uttryck också i en demokratisering av många länder i Latinamerika, dvs. på västra hjärnhalvan, förefaller dock vara mindre ifrågasatt.

Det råder inte stor tvekan om att den svagaste punkten när det gäller utbildningen av kontaktnätet för den globala hjärnan för närvarande är det mellan centrala Europa och Ryssland. Även om man kan förutsäga att Kina kommer att öka sin ekonomiska styrka och roll i världen betydligt, öppna sig mot världen under denna sista *katun* och på så vis bidra till en upplösning av öst-väst-dualismen, så kommer relationerna i östlig riktning från Europas centrum att förbli den springande punkten för mänsklighetens framtid och överlevnad och det är här de största ansträngningarna måste göras för att utveckla positiva kontaktnät.

Det är också anmärkningsvärt att de materiella levnadsvillkoren för människorna i den globala hjärnan under utbildning förmodligen är sämst i Centralafrika, människans ursprungsmiljö, och kanske bäst i dess randområden efter Stillahavskusten; den Amerikanska västkusten, Japan, Australien, och de i dag mycket snabbt framåtskridande ekonomierna i Kina, ASEAN-länderna och Mexiko. Svagheten i den globala hjärnans centrum i centrala Europa är oroande. Situationen i Afrika, Gaias primala centrum, karaktäriseras också av mycket allvarliga problem; nedhuggningen av regnskogarna, jorderosionen, hunger, snabbt växande befolkning, kaotiska inbördeskrig och AIDS.

Den elektroniska informatiken - nervtrådarna i den globala hjärnan

En mycket snabb utveckling pågår för närvarande i riktning mot utvecklingen av globala elektroniska system för informations-överföring. *Gaia Harmonicas* förestående födsel ger sig sålunda till känna på detta område i form av en alltmer komplex och rik nätverksbildning mellan de mänskliga individerna. Världens datorer, persondatorer och databaser kopplas alltmer samman i gemensamma nätverk för informations-överföring eller vad som bättre kanske kan beskrivas som vägar till omedelbart informationstillägnande. Det är bara en tidsfråga innan mänsklighetens samlade mentala information kan vara lagrad på sådana central-iserade och centraliserande datorer och databaser vilka kan nås via så kallade "electronic highways". Det är värt att notera att det under perioden strax innan denna avslutande *katun* av den *Stora Cykeln* som vi nu befinner oss i, skedde en snabb expansion inte bara av antalet persondatorer utan också av telekommunikations-teknologin i förberedelse för detta avslutande förverkligande av den globala hjärnan.

Den för närvarande vägledande visionen inom den elektroniska telekommunikations-teknologin är att alla människor inom en snar framtid till sitt hem via kabel ska vara anslutna till globala nätverk för television, dator och telekommunikation. Om vi som individer kan liknas vid nervcellerna i den globala hjärnan, så kan dessa det globala informationssystemets kablar bäst liknas vid axonerna eller nervtrådarna. Vi kommer via dessa elektroniska nätverk att ha tillgång till globala databaser av skriven information, videotaper och compact discs. Det är också troligt att mottagningsenheterna för television och radio snart kommer att integreras med datorer och telefon och att dessa i ökande utsträckning kommer att kunna fungera som reläer till portabla enheter. Den slutliga formen av relationer mellan människorna (nervcellerna), kablarna (axonerna) och dator-telefonvisionen (synapserna) är svårt att sia om, men eftersom människor representerar en så mycket högre form av liv i jämförelse med vår metafor, nervcellen, så får man förmoda att vi kommer att upprätthålla en hög grad av autonom handlingsförmåga och frihet i förhållande till datanätverket. En del kan kanske tycka att det är förvånansvärt att denna högteknologiska elektronik skulle kunna ingå i en form av liv, men faktum är att även vårt eget nervsystem verkar genom överföring av elektriska impulser och att många former av liv inkluderar oorganiska komponenter. Den planetära organism som nu är under utbildning befinner ju sig dessutom på en så mycket högre nivå än någonting annat som vi har sett och vi vet inte alls vad som kan krävas för en sådan.

Det kan vara värt att studera några fenomen som följer denna utveckling av informatiken åt vid slutet av den historiska cykeln: Det första är det begynnande slutet på nyhetsförmedlingen - efter den historiska tidens slut är det tveksamt om det alls kommer att finnas några "nyheter" att rapportera av nyhetsmedia eftersom vi ändå alla kommer att stå i omedelbar kontakt. Ett tecken på hur detta annalkande slut tar sig uttryck är den globala TV-kanalen Cable Network News (CNN) som förmedlar information från andra delar av planeten i ökande utsträckning omedelbart - "När det händer där det händer" eller "History in the making" - utan något egentligt avstånd till det som sker i tid eller rum. Man kan därför vänta sig att tidningarna relativt snart kommer att "vara historia" eftersom dessas informationsöverföring inte är omedelbar. Vad vi i stället kan förvänta oss är möjligheten att med tillgång till all världens TV-kanaler via kabel, och persondatorer med starkt förbättrad läsbarhet, kunna arbeta med "menyer" som omedelbart ger oss den visuella eller skrivna information som vi önskar. I likhet med vad vi tidigare beskrivit för den skrivna informationen så håller alltså den visuella informationen på att övergå från att vara individens till att vara globens och man kommer egentligen inte längre kunna tala om ett utbyte av visuell information mellan individer åtskilda i tid eller rum.

Det är svårt att undgå intrycket att den påtagliga försämring under de allra senaste åren som syns inom till exempel svensk kvällspress och veckopress och den desperata sensationslystnad som nu tycks karakterisera dessa "nyhets"-media är en reflektion av att de representerar en form av informationsöverföring som redan nu är dödsdömd. Pressen gör överlag mycket skada för närvarande därför att man nästan uteslutande betraktar negativa nyheter som nyheter och förmedlar intrycket av ett ändlöst elände på planeten utan början eller slut och på så vis har en mycket negativ effekt på det allmänna medvetandet. Störst skada gör pressen genom själva vinklingen på "nyheterna", där man i enlighet med en föreställning om en historisk tid som kommer att fortgå i all evighet, beskriver dessa negativa nyheter inte som uttryck för återstående problem som måste lösas på vägen mot en harmonisering av mänskligheten, utan som bekräftelser på en livssyn grundad på hopplöshet. Det är troligt att det finns ett samband mellan att Sverige är mest utvecklat i världen när det gäller användandet av data-tele-elektronik och samtidigt kanske har något av världens sämsta kvälls- och veckopress.

Ett ytterligare fenomen som kan vara värt att notera är de så kallade "hackers"; personer, oftast ungdomar, som på okynne knäcker koder och finner lösenord för att få tillgång till information på de alltmer integrerade datanäten. Detta tycks oftast inte ske utifrån något personligt vinningsyfte,

utan den förstörelse som orsakas verkar vara gjord på okynne. Det verkar som om själva glädjeämnet i detta är att visa att man kan "planka in". Detta fenomen kan tolkas som en protest mot de barriärer som för närvarande existerar för att utestänga människor från planetens samlade information och en föraning om det fria flöde som snart kan komma att karaktärisera den. "Information wants to be free!" lyder cyber-punkarnas slagord. Även här kan man alltså tycka sig utläsa hur Gaias förestående födsel närmar sig.

Skapandet av en ny ram för det kollektiva medvetandet

För att det mänskliga livet ska kunna utvecklas tycks det krävas att individen har del i ett kollektivt medvetande. På detta sätt får hon del i ett gemensamt språk och blir medveten om sig själv. Det verkar som om människan också behöver en primär ram för sitt kollektiva medvetande, som är överordnad alla andra. Denna primära ram kan beskrivas som den som individen är villig att gå i döden för.

Vi vet naturligtvis inte när människan egentligen blev medveten om sig själv, men språket bör här ha varit den avgörande faktorn. Även om man har funnit amuletter från Neanderthal-människor så är det först hos den moderna människan (*Homo Homo Sapiens*) som detta begynnande självmedvetande uttrycktes dels i bilder på människan själv (Venus från Willendorf, 30.000 f. kr.) och dels på de djur som hon jagade (grottmålningarna i Lascaux, 15.000 f. kr.). Det är naturligtvis inte möjligt att med någon säkerhet rekonstruera den förhistoriska människans medvetande, men det verkar rimligt att anta att hennes individuella medvetande ingick som en del i det kollektiva medvetande som bestods av den stam som hon tillhörde. Det verkar rimligt att stammen var mer centrerad på kvinnorna med tanke på att det är dessa man har funnit avbildade åtminstone under tidig förhistorisk tid. Stammen, som kanske många gånger haft något slags råd som centrum, bör alltså ha utgjort ramen för människans tidiga kollektiva medvetande och att döma av många antropologers studier av olika stambildningar som fortlevt in i modern tid så kallar dessa sig helt enkelt för "folket" eller "människorna", med ett underförstått utelämnande av alla andra stammar från denna kategori. Man får förmoda att det var på detta vis ramen för den förhistoriska människans kollektiva medvetande uppstod, och att efter hand en primär dualism upprättades gentemot andra stammars kollektiva medvetanden. Under förhistorisk tid kan man dessutom anta att människorna betraktade naturen-kosmos som besjälad och att man i olika syften strävade efter att sätta sig i kontakt med densamma medelst shamanistiska tekniker.

Samtidigt med inledningen av historisk tid och skriftspråket uppkommer nationen, vilken med ett fåtal undantag ända fram till 1900-talets början hade en kung eller kejsare som centralfigur. Inledningsvis var dessa kungar i likhet med faraonerna föremål för religiös dyrkan och förkroppsligade dessutom nationen. Vid inledningen av historisk tid så utvidgades alltså ramen för det kollektiva medvetande som en individ ingick i till en hel nation och i takt med att man kom i kontakt med andra nationer så utvecklades primära dualismer i förhållande till dessa. De som förkroppsligade nationen förgudades, men parallellt med dessa kungagestalter dyrkade man också under inlednings-fasen av den historiska tiden ett flertal olika gudomligheter som förändligade olika aspekter av tillvaron. Man kan dock redan under denna period märka att dessa gudar, i jämförelse med de som stamfolk håller heliga, börjar ses som åtskilda från naturen-kosmos, och i och med de monoteistiska religionernas uppkomst för 3.000 - 2.500 år sedan med Moses och Zoroaster så börjar ett alltmer abstrakt gudsbegrepp att dominera och naturen-kosmos ses allt mindre som besjälad i sin helhet. Det abstrakta gudsbegrepp som då började uppkomma var en förutsättning för den vetenskapliga-teknologiska mentalitet som senare kom att dominera människans relation till naturen under slutfasen av den historiska tiden. Denna syn på naturen-kosmos som själlös har i viss mån gjort människorna till sina egna gudar och har tillåtit och möjliggjort ett omfattande ingripande i, utnyttjande av och omvandling av naturen.

Under perioden fram till 1900-talets början kan vi så se att mänskligheten drivs framåt dels genom konflikter mellan individer, men också och framför allt, av konflikter mellan de kollektiv som hon identifierar sig med vilka hon - oriktigt - ser som källan till sitt liv. Även om nationen för de flesta människor förblir den primära ramen för det kollektiva medvetandet under hela den historiska cykeln, så kompliceras bilden av att i vissa kulturer den religiösa identiteten bildar den primära ramen för medvetandet, något som till exempel visat sig i att de monoteistiska religionerna har haft många martyrer både i krig och i fred.

Då den historiska cykeln under nittonhundratalets början började gå mot sitt slut börjar också nationen att förlora sin helt dominerande roll som den primära ramen för människornas kollektiva medvetande. Detta tog sig uttryck bland annat i att pacifistiska rörelser börjar uppstå, att monarkier ersattes med demokratier eller åtminstone andra styresformer, och att starka kollektiva dualismer uppstod mellan olika politiska ideologier av internationell karaktär. Slutligen utmynnade så kampen mellan socialism och kapitalism i den sista stora dualismen på jorden, den mellan öst och väst, vilken nu går mot sin upplösning under den sista *katunen* av den *Stora Cykeln*. Den historiska processens utgång kommer att avgöras av om öst-

väst-dualismen i den globala hjärnan framgångsrikt kan upplösas och övergå i en Gaia-kosmos-dualism, vilket är historiens avsedda slutpunkt.

Det kan vara värt att notera att nu i inledningen av den historiska tidens sista *katun* så ser vi det definitiva slutet på monarkiernas forna roll, något som i sig förebådar slutet på nationerna som de primära ramarna för de mänskliga individernas kollektiva medvetanden. Detta har yttrat sig i att de få i dag återstående kungahusen, som till exempelvis det svenska, numera knappast motiverar sin ställning med att de är av Guds nåde, utan oftast som ett slags representationsyrke. Det enda kungahus som har framställt sig självt som upphöjt över vanliga människor, det engelska, har lagom till historiens slut drabbats av ett sammanbrott som det knappast kommer att kunna hämta sig från. Påvedömet har i sydeuropa i mångt och mycket samma roll som monarkierna i nordvästeuropa och man kan därför förvänta sig att Gaia tränger sig på och tar bort piedestalen också från denna institution under den närmaste perioden.

Ett annat tecken på nationernas upplösning som den primära ramen för vårt kollektiva medvetande är den omfattande privatisering av ekonomin och avvecklingen av statsapparaternas ansvar för medborgarna som vi kunnat bevittna över praktiskt hela världen under den föregående perioden och som fortfarande pågår. Ekonomier och politiska strukturer organiserade kring staten, nationens funktionella centrum, står ju i motsättning till den organiska globala struktur som Gaia strävar efter. Effekterna av statsapparaternas upplösning är störst på det östra halvklotet där dessa strukturer har haft en mycket större betydelse än på det västra och vi kan förvänta oss en fortgående kris som sprider sig österut från dess nuvarande centrum kring Balkan tills den slutligen når Kina. Detta handlar inte om en kris för en politisk ideologi. Det är helt enkelt en logisk konsekvens av att vi nu går in i den planetära transformationens slutfas under vilken den organisatoriska strukturen för mänskligheten kommer att övergå från ett antal nationer med deras statsapparater till en organisk planetär helhetsstruktur med Europa, och Tyskland i synnerhet, som centraliserande faktor. Även om statsapparaterna och de statliga sektorerna sålunda kan förväntas försvinna definitivt under den avslutande perioden av den *Stora Cykeln* så bör man inte förvänta sig att Tyskland och Europa kommer att bli någon slags överordnad statsapparat för världen i övrigt efter *Gaia Harmonicas* födelse. Snarare än att vara en statsstruktur dualistiskt avskild från den övriga planeten kommer det centrala Europa att bli en interaktiv sammanhållande struktur mer att likna vid en cellkärna i förhållande till den omgivande cellen. Många av de av människornas behov som har tagits om hand av de välfärdsstater som existerat under historiens slutskede kommer helt enkelt automatiskt att kunna mötas om människorna väljer att

inordna sig i det livssystem som Gaia är. Dualismen mellan statligt och privat kommer därför också det att upplösas vid uppkomsten av ett planetärt medvetande.

Den andra sidan av denna fortlevande kris för de statliga strukturerna är att vi faktiskt bör förvänta oss att halv-permanenta krigstillstånd fortfar att existera och med jämna mellanrum blossar upp i direkta våldsamheter under den närmast kommande perioden. Detta är en logisk följd av sammanbrottet för den nationella statliga auktoriteten som kommer att fortgå i synnerhet på det östra halvklotet i takt med reorganiseringen av mänskligheten i enlighet med en global hjärnstruktur. Det ligger i sakens natur att någon stabil persondiktatur inte kommer kunna uppkomma, men tillfälliga försök i den riktningen kommer kanske att göras och tjäna till att ytterligare underminera den statliga auktoriteten som sådan. Även om mänskligheten i massiv skala under den närmaste tioårsperioden påbörjar skapandet av ett planetärt medvetande så kommer detta knappast att vara tillräckligt för att förhindra uppkomsten av nya konflikthärdar under denna period. Först i och med ett globalt deltagande i de synkroniserande ljud- och andningsmeditationerna under de bägge Venus-passagerna kan vi hoppas på att dualismerna mellan nation och nation respektive mellan människa och natur börjar upplösas som sådana. Denna förståelse kan möjligen tjäna som en tröst under den närmaste perioden så till vida att omorganiseringen av mänskligheten från en nationell ram med en statlig auktoritet till en planetär ram med centrala Europa som centrum i ett organiskt livssystem omfattande hela jorden är en så omfattande omställning att det är svårt att tänka sig att det skulle kunna ske helt konfliktfritt. Det bästa man kan göra är att sträva efter att överskrida de nationella ramarna som sådana genom att skapa medvetenhet om nödvändigheten och möjligheten av att skapa ett planetärt medvetande och söka förverkliga detta, snarare än att beklaga sig över att dessa dualismer nu kanske kommer att ta sig uttryck i mänsklig ondska.

Enligt Popol Vuh gavs historien som gåva till mänskligheten av de bägge hjältetvillingarna Hunahpu och Ximbalanque i form av det boll-spel som spelades över hela det forna Mesoamerika, inklusive av de forna Maya, och avslutades med den rituella avrättningen av den ena spelaren (oftast en fånge från en annan stadsstat som på grund av spelets regler började i underläge och förlorade). Detta är en metafor för att vad som driver utvecklingen framåt under den historiska cykeln är dualismen mellan människor som har olika primära ramar för sitt kollektiva medvetande och att denna dualism kan resultera i konflikter med dödlig utgång. I själva verket så är det faktum att hela mänskligheten inte delar samma primära ram för sitt kollektiva medvetande och den dualism som uppstår utifrån detta den enda orsaken till krig på jorden. Så länge vi ser språk-, nations- eller religions-

tillhörighet, eller någonting annat som är mindre än planeten själv, som det som gör oss till människor, så kommer kollektiva konflikter, ibland våldsamma och krigiska, att uppstå på jorden.

Många människor är fortfarande så blinda för att de ser framför allt nationen som den primära ramen för sitt kollektiva medvetande - och det som gör dem till människor - att när soldater på två olika sidor om en gränspostering börjar beskjuta varandra, så betraktar de inte detta som en konflikt mellan dessa individer, utan mellan de nationstillhörigheter som dessa soldater identifierar sig med. I all sin absurditet så betraktar många av oss fortfarande därför sådana händelser som legitima skäl för alla individer i dessa nationer att ge sig ut i krig med varandra. I grund och botten fungerar vi alltså på samma sätt som de folk på stenåldersnivå som kallar sig själva för "människorna" och underförstått betraktar alla andra folk som icke-människor. Det är också därför att vi ännu inte betraktar tillhörighet till planeten som det som gör oss till människor som det har begränsad effekt att försöka skapa yttre fred genom att arbeta med sitt inre och finna frid inombords. I stort sett fungerar alltså mänskligheten i globala sammanhang fortfarande som västgötar och upplänningar under landskapslagarnas tid trots att knappast någon i Sverige i dag förordar en återgång till detta sätt att fungera. De olika nationerna av i dag måste vid varje konflikt komma samman och förhandla fram överenskommelser eller avtal och det globala systemet lever i en oerhörd brist på synergi. Den enda rationella lösningen på detta, vilket kan jämföras med när svenskarna under Magnus Erikson fick en landslag, är att överskrida, transcendera den nationella suveräniteten som princip och den nationella ramen för medvetandet och i stället skapa en primär planetär ram för detsamma. Det finns inte längre någonting att vänta på i detta sammanhang - svenskarna måste börja!

Först när planeten själv blir den primära ramen för vårt kollektiva medvetande och vi ser det som att det som gör oss till människor är att vi är jordbor, kommer dualismerna på jorden att försvinna och vi kommer kunna få ett tusenårsrike av fred. Det är denna planetära ram för vårt medvetande som de globala meditationerna åren 2004 och 2012 är avsedda att skapa. Den första av dessa är speciellt avsedd att upplösa de nationella/religiösa dualismerna inom mänskligheten.

Skapandet av en planetär ram för medvetandet

Venus-passagen 2004
8:e Juni

Global meditation (ev. ljud)

Syfte:

Upplösningen av dualismerna
mellan mänsklighetens nationer
och religioner

Venus-passagen 2012

Global meditation (ev. andning) 6:e Juni

Syfte:

Upplösningen av dualismen
mellan människa och natur

Gaia-meditationer

Att med hjärnan i α -tillstånd
kreativt visualisera en solbelyst
jordglob runt huvudet.

Syfte:

Inordnande, samtoning,
harmonisering, synergism
Planetärt pyramid-bygge.

Utifrån ovanstående avsikt att skapa en planetär ram för vårt medvetande så är det lätt att förstå att Gaias födelse måste inträffa vid tillfällen då mänskligheten gemensamt blickar ut mot kosmos, nämligen vid Venus-passagerna 2004/2012, och händelserna verkar nästan förutbestämda som möjligheter för människorna att etablera en ny dualism i sitt kollektiva medvetande gentemot kosmos: På grund av att månen går i en bana kring jorden är dess förmörkelser av solen bara totala efter mycket begränsade banor på jordytan, även om de är partiella också över något större områden. Venus däremot roterar kring solen, vilket innebär att dess "förmörkelse" av solen kan observeras över hela jordklotet. Eftersom den inträffar i Juni och mycket få människor bor i de sydligaste delarna av jordklotet där det är mörkt vid den tiden på året så kommer praktiskt taget hela mänskligheten att ha möjlighet att åtminstone under en begränsad tid kunna observera denna passage direkt. Venus-passagerna kommer att erbjuda mänskligheten

en kosmisk spegel som ger den en möjlighet att ta ställning för att den är planetär. En del människor kommer kanske att vilja observera Venuspassagera från Gaias naturmiljö medan andra, på grund av risken för molnighet och att det behövs en kikare med sotat glas för att kunna observera dem, kommer att föredra att på sina högupplösande TV-skärmar se bilderna från solteleskop.

Våra egna hjärnor står i omedelbar resonans med jordens; deras elektromagnetiska fält svänger när de befinner sig i avslappnat meditativt tillstånd med en frekvens av 8 - 12 cykler per sekund, vilket motsvarar de lågfrekventa energirika svängningarna inom jordens elektromagnetiska fält. Innebörden av detta är att när vi under de globala meditationerna år 2004 och 2012 för ner våra hjärnor på a-nivå, så väljer vi faktiskt att sätta oss i resonans med det elektromagnetiska fält som omger jorden och med den övriga mänskligheten och vi kan därmed sägas skapa ett planetärt medvetande. När dualismen mellan våra egna bägge hjärnhalvor upplöses i detta medvetandetillstånd, så upplöses samtidigt med detta deltagande i global skala dualismen i jordens hjärna. Våra egna hjärnor har faktiskt nått en högre grad av symmetri och utvecklingsgrad på den organisationsnivå av liv som de befinner sig än vad jordens har, och det är därför som jorden inte klarar av att uppnå ett eget medvetande utan vårt avsiktliga och medvetna deltagande. Vi kan på så vis förstå varför vårt ansvar är så stort i medskapandet av den nya medvetande-dualismen - våra egna hjärnor förkroppsligar ju ett själv-reflexivt medvetande vilket ger oss människor det avgörande ansvaret som medskapare av den nya nivån av medvetande.

Eftersom det inte förefaller möjligt att människan skulle kunna vara en kulturvarelse i egentlig mening utan att ha del i ett kollektivt medvetande som har en vidare ram än hennes eget individuella, och eftersom den nationella ramen för detsamma nu går mot sin upplösning, så är det lätt att inse hur mycket som står på spel med deltagandet i de globala meditationerna. Om den mänskliga individen inte har en ram för sitt kollektiva medvetande som är vidare än henne själv så kan man förmoda att om en alternativ framtid till den planetära alls existerar, vilket knappast förefaller sannolikt, så skulle detta ha karaktären av ett sorts allas kamp mot alla, baserat på en oerhört krympt ram för det mänskliga medvetandet.

I och med *Gaia Harmonicas* uppkomst år 2012 så kommer ramen för vårt kollektiva medvetande alltså att bestå av planeten, en mycket vidare ram än den som i dag ges av nationen. De primära ramarna för vårt kollektiva medvetande följer alltså huvudsakligen följande schema:

Förhistorisk Tid	Stam
Historisk Tid	Nation
Efterhistorisk Tid	Planet

Dessa förändringar av ramarna för våra medvetanden är dock knappast omedelbara utan är processer som pågår under lång tid. När Faraos Menes i början på den historiska tiden enade Övre och Nedre Egypten och grundade den första dynastin så togs det avgörande steget i riktning mot upplösningen av dualismen mellan olika stammar i detta land. Uppbygget av det nationella medvetandet försiggick sedan under en mycket lång tid och uttrycktes bland annat i de stora pyramid-byggena flera hundra år senare. På motsvarande sätt utgör de bägge globala meditationerna år 2004 och 2012 de avgörande stegen i riktning mot en upplösning av dualismerna mellan olika nationer på jorden. Dessa steg kan inte hoppas över och möjligheten att ta dem återkommer inte, men uppbygget av ett planetärt medvetande kommer på motsvarande sätt fortsätta under lång tid framöver med Gaia-meditationer där vi i meditativt tillstånd visualiserar ett jordklot.

Att planeten jorden nu börjar bilda ramen för vårt kollektiva medvetande speglas på ett omedelbart sätt av att mänskligheten för första gången från nära håll har fått se fotografier inte bara av andra planeter i solsystemet, utan också, och framför allt, bilder på jorden själv. Detta är det första stora tecknet på *Gaia Harmonicas* framväxande självmedvetande och på uppkomsten av en medvetande-dualism mellan planeten och kosmos. Man kan också se det stora intresset för planetär astrologi under de två senaste decennierna i detta ljus. Huruvida det i en obestämd framtid kommer att uppkomma en primär dualism i vårt kollektiva medvetande i förhållande till andra planeter i andra solsystem återstår att se. Kanske är fantasierna om detta i form av olika science fiction romaner och de tilltagande antalet rapporter om så kallade UFOs så här mot den historiska tidens slut förningar om en sådan kommande medvetande-dualism. Rent generellt måste man ju betrakta det som rimligt att liv existerar på många planeter i universum, men det förefaller osannolikt att väsentliga kontakter kommer att uppstå mellan intelligenser som inte har uppnått mognadsprovet med att skapa en planetär ram för sitt medvetande.

När det gäller utvecklingen av ramar för det kollektiva medvetandet bör en speciell aspekt observeras. För första gången sedan människan blev del i ett kollektivt medvetande så kommer dess ram i och med *Gaia Harmonicas* födelse att identifieras med en ny organisationsform för liv. Stammen, nationen, religionen eller blocket av nationer utgör ju till skillnad från planeten inte några biologiska eller organiska realiteter, utan är mer eller

mindre mentala konstruktioner som människan har skapat själv på vägen mot ett planetärt medvetande. Både människan och planeten är i stället distinkta former av liv och det är därför lätt att förstå att, om inte omedelbart, så i alla fall på sikt, kommer varje individ att stå i en direkt relation till planeten. De kollektiva ramar som tidigare har existerat för medvetandet kommer då att bli av underordnad betydelse.

Till skillnad från de tidigare ramarna för människornas kollektiva medvetande så kan *Gaia Harmonica* förväntas komma att ha ett autonomt medvetande eftersom detta har en materiell bas i en separat organisationsform för liv. Även om våra egna medvetanden till del kommer att bli holografiska bilder, mikrokosmer, av *Gaia Harmonicas* medvetande så kommer vi knappast kunna finna några direkta bevis på dettas existens. Man kan dock föreställa sig detta medvetande som en sfär eller ett själshölje kring jorden. I viss mån kan man nog redan nu se effekterna av Gaias autonoma medvetande; under praktiskt taget hela den historiska perioden så har människorna kunnat se sig som aktörerna, skaparna av den historiska processen. Även om det många gånger inte varit möjligt att förutse de specifika resultaten av en historisk konflikt så har utgången av denna oftast varit resultatet av någon individs eller grupps vilja eller målmedvetna strävanden. Om man tittar på den sista transformationsvågen, 1987-1992, så måste man nog i mångt och mycket säga att det som hände bara hände. Mycket lite av denna våg var en produkt av aktiva mänskliga planer. Även Michail Gorbachov, som kanske gjorde mer än någon annan för att möjliggöra en värld i fred, kan ytterst bara sägas ha låtit saker hända, skeenden som i mångt och mycket styrdes av planetens strävan efter medvetande och högre grad av synergism, och även denna portalfigurs ställning underminerades till slut av samma krafter som han gett fritt spelrum åt.

Det centrala är att vi inser att den nivå av medvetande som nu måste uppnås är ett planetärt medvetande och även om vi själva i viss mån kommer att vara bärarna av detta medvetande så kommer vi bara att få del av denna nya medvetandenivå i den mån som planeten uppnår den. Detta är mycket väsentligt, och har viktiga konsekvenser för hur vi kan verka för att en ny ram, en planetär ram, för vårt samlade mänskliga medvetande skall kunna uppstå. Denna medvetandenivå kan alltså inte uppnås som ett resultat av vår egen individuella utveckling i isolering från andra människor eller från jorden. Om en tillräckligt stor del av mänskligheten med andra ord inte deltar i meditationerna för att skapa ett planetärt medvetande så kommer inga människor att uppnå den nya medvetandenivån. Man kan inte omintetgöra effekterna av att en människa väljer att inte delta i skapandet av en ny medvetandenivå på jorden. Inte heller kan eller bör man genom något form av tvång försöka få någon människa att delta mot sin vilja. Men

det är naturligtvis också viktigt att framhålla att det är ett ställningstagande också att inte vilja delta i skapandet av en planetär ram för det mänskliga medvetandet, att detta också är något som får konsekvenser som personen i fråga bör ta ansvar för. Vad man alltså bör göra är att informera, medvetandegöra och möjliggöra ett deltagande för en person efter det att denna har gjort sitt fria val.

Den globala hjärnan och *Gaia Harmonica*

Vi har hittills uppehållit oss mest vid människorna, nervsystemet i den kommande globala organismen, eftersom dessa är vad som initialt måste harmoniseras. Människorna är ju bärarna av den högsta nivån av medvetande bland organismerna i det planetära livssystemet och är därför kallade att ta en medskapande roll för *Gaia Harmonicas* födelse. Det är dock *Gaia Harmonica* som slutligen skall födas. Förutom av den globala hjärnan och det perifera nervsystemet består jorden också av djuren och växterna och den fysikaliska planeten. För att fullfölja denna liknelse av jorden som livssystem med människan som organism så kan man närmast likna balansen mellan mänskligheten och den planetära naturmiljön med den balans som finns mellan å ena sidan en däggdjurshjärna och å den andra de kretslopp inom organismen; syreupptagningen, blodomloppet, upptag av näringsprodukter och utsöndring av nedbrytningsprodukter av desamma, som underhåller dess livsfunktioner. I detta sammanhang verkar det södra halvklotet framförallt ha sin betydelse med de stora regnskogarna som livssystemets lungor och den antarktiska ismassan som reglerar jordens vätske- och temperaturlägen. En tolkning av jämförbara funktioner hos ett däggdjur och de olika blivande komponenterna i *Gaia Harmonica* föreslås nedan.

Det planetära livssystemet

Människorna på norra halvklotet	Hjärnceller
“ södra halvklotet	Celler i perifera nervsystemet
Kablar för informationsöverföring	Nervtrådar
Dator-telefonvision	Synapser
Mätinstrument-satelliter	Sinnesceller

Djur	Kroppsceller
Växter Regnskogar	Kroppsceller Lungor
Havet och Floderna Sydvästpassagen	Blodomloppet Hjärtat
Land	Skelettet, Stommen

På motsvarande sätt som den specifikt mänskliga historien har drivits fram av kollektiva dualismer i vårt medvetande så har naturhistorien under den period som motsvarats av den *Stora Cykeln* drivits fram av en dualism mellan människa och natur. Denna dualism verkar först ha uttryckts i tankar vid denna cykels mittpunkt för 2500 år sedan och speglades till exempel i Platons tänkande som åtskilde idéernas värld från fenomen-världen, men också i de monoteistiska religionerna med deras abstrakta Guds-begrepp skilt från naturen och kristendomens andliga inriktning på att lämna jordelivet. Sitt mest pregnanta uttryck fick dock dualismen mellan människa och natur med Descartes uppfattning att den fysiska världen var mekanisk och inte hade någon form av inre liv, vilken formulerades vid inledningen av *baktun 12*. Denna tes utgjorde den mentala ramen för den vetenskapliga revolutionen under 1600-talet och den omfattande teknologiska omvandlingen av planeten under de sista två århundrandena, 1800-talet och 1900-talet, av *baktun 12* och den *Stora Cykeln*. I motsats till denna accentuerade dualism mellan människa och natur, eller människa och jord, så har alla jordens tidiga folk och naturfolk uppfattat det som att jorden är ett levande väsen som är en del av oss och som vi är en del av och den har spelat en viktig roll i dessas mytologi.

I synnerhet under de sista årtiondena har människorna blivit så förblindade av dualismen gentemot naturen att omvandlingen av planeten har gett upphov till mycket allvarliga former av förstörelse av dess naturmiljö. Exempel på detta är skador på atmosfären, grund-vattnet, regnskogarna och jordens ytskikt. I själva verket är det så att vetenskapliga rapporter som sökt utvärdera jordens tillstånd från ett globalt totalperspektiv nu anser att den kommer att överleva högst två decennier, och även om många av oss lever med illusionen att den tål vad som helst, så börjar den faktiskt på kritiska punkter att spricka i sömmarna. Det är dock inte här avsikten att i detalj diskutera några specifika hot mot det globala livssystemet eftersom detta har gjorts av så många andra författare. Varje tänkande människa förstår ju själv att om de ekologiska jämvikterna hela tiden förskjuts till det planetära livssystemets nackdel, så kommer det förr eller senare än punkt,

kanske utan förvarning, då detta inte längre kan överleva och då jämvikterna når en kritisk punkt från vilka de inte kan återetableras. Det är därför nu nödvändigt att vi finner former att inordna oss i det livssystem som jorden består oss med, och faktiskt söker skapa formerna för ett sådant inordnande.

På grund av de effekter som människorna har haft på jordens ekosystem så har de ibland liknats vid ett slags cancerceller som har gått löst på det livssystem som jorden är. Enligt en del mycket radikala miljöaktivister så har det hävdats att vi egentligen bara förstör jorden och i dess mest extrema form (Earth first!) har exponenter för detta tänkande hävdats att det vore bäst om vi inte alls funnes här. Även om det är riktigt att människorna i mångt och mycket karaktäriseras av ett beteende och en mentalitet som får oss att likna cancer-celler i det planetära livssystemet så ser saken något annorlunda ut från det perspektiv som vi framfört här: Jorden behöver oss, 5-10 miljarder av oss, och vill att vi ska fullborda transformationen av planeten och utveckla den teknologi och de elektroniska kommunikationssystem som kan göra det möjligt för den att uppnå en högre medvetandenivå. På många sätt så är människans blindhet när det gäller förstörelsen av jordens naturmiljö betingad av att hon inte sett det som sitt syfte att transformera planeten till en ny nivå av liv och medvetande, utan istället sett sig själv som skapelsens syfte och krona. Ett skifte i perspektiv kan alltså i sig betyda mycket för jorden.

Det kan här vara på sin plats att påpeka att de människor som har en andligt inspirerad vilja att hela jorden och många miljöaktivister i grund och botten har precis samma dualistiska utgångspunkt för sin relation till jorden som de som direkt exploaterar jordens resurser. Självfallet är dock den avsikt som många miljöaktivister har haft att minska skadorna på livssystemet mycket positiv och i vissa fall så har de kanske spelat en avgörande roll för både vår egen och jordens överlevnad.

Vad vi här vill föreslå som alternativ till både miljöförstöringen och den utanförstående attityden att vilja hjälpa jorden är ett kreativt inordnande i det planetära livssystem som är på väg att manifesteras. Vi vill också föreslå att detta kreativa inordnande kombineras med en högteknologisk lösning där all information om jordens livssystem, ekologisk likaväl som ekonomisk, samlas så att denna kan samordnas på ett meningsfullt sätt med hjälp av datorer. Med hjälp av ett omfattande nätverk av biologiska, geologiska, hydrologiska, meteorologiska delvis satellitburna mätinstrument och information om alla aspekter av den ekonomiska produktionen på jorden, är det möjligt att bidra till skapandet av självreglerande jämvikter mellan produktionen av livsmedel till mänskligheten och effekterna på ekosystemet under förutsättning att människorna kreativt har inordnat sig i detta livssystem och agerar i enlighet med detta. Det är enligt detta vårt synsätt

alltså inte meningen att jorden skall återgå till ett "naturligt" stadium som människorna har förstört, utan vad vi ser i dag är en kritisk slutfas av planetens omvandling till en högre organism med självreglerande ekonomiska och ekologiska jämvikter. Den organism som kommer att födas kommer att vara ett resultat av en ny syntes av dualismen mellan himmel och jord. Snarare än att vara en primitiv ursprungsform kommer denna organism, *Gaia Harmonica*, att vara det slutliga resultatet av de omvandlingar av moderplaneten Gaia som har skett framför allt under den vetenskapens *baktun* 12, vilken inleddes med Kepler's publicering av *Harmonica Mundi*.

Denna slutfas av den planetära transformationen där det å ena sidan gäller att en planet skapas som kan försörja miljarder människor och å den andra rädda det övriga planetära livssystemet med dess djur, växter och hav kommer att vara mycket svår och de enda tumregler man kan formulera är att i handling sträva efter att minimera de negativa effekterna på jordens naturmiljö och att skapa medvetenhet om nödvändigheten av ett kreativt inordnande i *Gaia Harmonica*. Detta kreativa inordnande i *Gaia Harmonica* utgör om tillräckligt mycket mental energi investeras i det, den enda radikala lösningen på de ekologiska hoten mot jorden; upplösningen av dualismen mellan människa och natur.

Många kanske vänder sig emot eller blir förvånade över att den *Gaia Harmonica* vi nu skymtar vid horisonten är en sådan högteknologisk skapelse. Gaia för ju tankarna till urgamla myter och en orörd naturmiljö. Förutom att det är en högteknologisk tendens som redan dominerar i världen så bör man nog här anföra att en sådan lösning framstår som den enda realistiska för ett fortsatt liv. Våra individuella medvetanden är nämligen alldeles för fragmenterade och vår individuella analysförmåga alldeles för otillräcklig för att vi ska kunna överblicka de totala effekterna av olika alternativa vanor. Många gånger tycks det ju som om lösningen på det ena miljöproblemet skapar ett annat, och konflikter människor emellan uppstår till exempel om vilka energikällor som gör minst skada på ekosystemet. Det troliga är att vi inte är förmögna att avgöra sådana frågor själva utan att lösningen ligger i att lämna över problemet till *Gaia Harmonica*. Genom att ge henne all den information hon behöver och sedan utifrån vårt mentala inordnande få kontakt med hur vi bäst bör handla kan harmoniska lösningar skapas.

Ett sådant inordnande i *Gaia Harmonica* kan vi redan nu påbörja genom att i meditativt tillstånd visualisera jordklotet utanför vårt eget huvud. Detta är den absolut kritiska punkten. De som på detta sätt arbetar för att mentalt skapa ett inordnande i Gaias livsmiljö kommer att finna att de vägleds i livet på ett sådant sätt att de i ökande grad finner en harmonisk plats för sig själva i världen och i den livsmiljö som planeten består dem med. De kommer också att finna att de på ett mer omedelbart sätt får en förståelse för hur de

bör handla för att befinna sig i harmoni med naturen.

Skapandet av den planetära tidsåldern innebär dock inte bara högteknologi, utan också en helt annan närhet inte bara till andra människor, utan också till djuren och växterna, haven, bergen och vindarna. Detta är den sjätte världen av medvetande som Maya beskrev. För första gången kommer vi i verklig mening uppleva gemenskap med de andra varelserna på jorden genom att vi alla är inordnade i samma organism. Vi kommer att vara växterna och djuren och de kommer att vara vi. Vi kommer att kunna hälsa alla andra varelser på jorden med Mayas vackra hälsningsfras: "In Lake'ch" (jag är en annan sådan som du själv).

Det kan här vara intressant att fortsätta våra spekulationer om relationerna mellan DNA och uppkomsten av *Gaia Harmonica*. Om det är sant som vi föreslog att den termodynamiska strävan efter ökad synergi med nödvändighet driver fram omprogrammeringar av DNA, och ger upphov till organismer som är förenliga med en sådan synergi, så kan detta komma att få intressanta effekter på ekosystemet under den planetära tidsåldern. Det är nämligen möjligt att globala Gaia-meditationer syftande till ett mentalt inordnande inte bara leder till en sådan ökad synergi genom att var och en finner sin rätta plats i livet, utan också genom att människans och de övriga organismernas DNA omprogrammeras. Det är inte ens troligt att alla dagens biologiska arter är de som är mest förenliga med ett harmoniskt livssystem och i synnerhet kan man tänka sig att människan kommer att behöva nya mentala förmågor för att på bästa sätt kunna fungera i *Gaia Harmonica*. Genom den mentala kraft som mänskligheten investerar i Gaia-meditationerna, den planetära människans pyramidbygge, så kommer en ökad synergism att uppstå i *Gaia Harmonica*. Denna mentala kraft skulle sålunda kunna driva fram omprogrammeringar i det överflödiga DNA som vi tidigare nämnt existerar i människan och alla högre djur och växter. Denna omprogrammering skulle sålunda kunna resultera i att nya arter utvecklades från de nu existerande, i människans fall troligtvis med större hjärnor än för närvarande. För första gången vad vi känner till i planetens biologiska historia skulle alltså en art medvetet kunna verka för att den utvecklas till en ny biologisk art, *Homo Harmonicus*, och kanske dessutom bidra till utvecklingen av många andra arter som är bättre anpassade i ett harmoniskt system. På grund av det planetära livssystemets ökade synergi skulle dessa arter till och med kunna tänkas få en längre livslängd än vad de för närvarande har. Det bör dock påpekas att sådana omprogrammeringar av DNA inte kan uppstå genom enskilda människors mentala inverkan på sig själva utan endast genom de kollektiva ansträngningarna att skapa ett planetärt livssystem med högre synergi.

Planetär transformation som en form av friskvård

Under den *baktun* 12 som vi nu befinner oss i har den medicinska vetenskapen framför allt haft en reduktionistisk karaktär och speciellt under de senaste två hundra åren har man sökt orsaker till sjukdomar och medlen till att förebygga dem på mikroskopisk eller molekylär nivå. Detta synsätt har firat stora triumfer som till exempel utrotandet av smittkopporna och upptäckten av de olika typerna av antibiotika som visat sig kunna bota många sjukdomar. Av de cirka 30,000 olika sjukdomar som kan drabba människan anser man numera att en tredjedel kan framgångsrikt behandlas. Av okända skäl är dessutom hjärt- och kärlsjukdomarna också på kraftig nedgång. I vissa andra avseenden verkar dock människans hälsa vara på väg att försämrans och medellivslängden i vissa länder är på nedgång.

Ur vårt perspektiv är cancersjukdomarna av ett speciellt intresse att diskutera eftersom de tar sig uttryck i att vissa celler undslipper den integration som består av organismen i dess helhet och förstör dennas normala livsfunktioner och hotar dess överlevnad. Cancer har ju många gånger beskrivits som en den moderna tidens sjukdom, vilket dock endast delvis är sant och betingas av att människor lever länge nog i dag för att få denna åldersberoende sjukdom. Trots omfattande satsningar så har framstegen varit små när det gäller att identifiera orsakerna till dessa sjukdomar. Rökning undantaget, så anser de flesta forskare i dag att en mycket liten del, 2-5 %, av mänsklig cancer kan tillskrivas miljöföroreningar och mindre än 1 % till joniserande strålning från alla källor. I många avseenden verkar denna typ av sjukdomar inte kunna förebyggas utifrån ett reduktionistiskt synsätt eftersom den orsaksbild som analyseras fram blir alltmer komplex ju mer forskningen arbetar med den. I reaktion mot denna reduktionism och utifrån en önskan att undvika behandlingar med cellgifter eller strålning har många människor under de senaste två decennierna sökt sig till mer holistiska synsätt där man betonat att människan är en helhet och de andliga och psykologiska faktorernas betydelse för hennes hälsa och sett sjukdomars uppkomstmekanismer och behandling i detta ljus. Trots sporadiska framgångar måste man nog säga att man inte funnit några pålitliga allmänt tillämpbara metoder att behandla dessa allvarliga sjukdomar på denna väg. Inte heller har man med någon säkerhet kunnat koppla deras uppkomst till psykologiska faktorer som sådana, trots att många studier gjorts som just avsett att belägga ett sådant samband.

Vad som dock tycks stå helt klart är att det omedelbara sociala och biologiska sammanhang som människan ingår i spelar en mycket stor roll för cancersjukdomarnas uppkomst och deras förekomst är mycket direkt beroende av civilstånd. Skilsmässor och dödsfall i den nära omgivningen

tycks vara mycket viktiga riskfaktorer. Detta antyder en annan väg att söka eliminera dessa sjukdomar än genom den reduktionistiska eller den individ-holistiska. Varje cell är en slags mikrokosm av organismen som helhet, vilket man i vissa avseenden faktiskt biologiskt kan bevisa åtminstone vad beträffar nervceller. Människorna själva ingår dock ännu inte på ett organiskt sätt i *Gaia Harmonica* och kan sägas bete sig som "cancer"-celler i den livsmiljö de befinner sig i. Om människan själv är en mikrokosm av det planetära livssystem som nu existerar är det med andra ord inte särskilt förvånande att hennes egna celler reflekterar hennes egen brist på inordnande i helheten och att de sjukdomar som hon får reflekterar detta. Det är med andra ord tänkbart att om vi som människor väljer att på ett organiskt sätt inordna oss i det livssystem som planeten erbjuder oss, så kan sådana sjukdomar som är beroende av det totala sammanhang som våra egna celler ingår i komma att försvinna eller drastiskt att minskas. Hypotetiskt skulle våra egna celler alltså bli mindre benägna att undslippa den överordnade organism som de ingår i.

Bröstcancer som är cirka 100 gånger vanligare hos kvinnor än hos män och som i Sverige (25 %, 1980) och västerlandet länge varit den dominerande cancerformen hos kvinnor verkar viktig att diskutera här. Kvinnor i Kina och Japan drabbas dock i mycket mindre utsträckning än europeiska och amerikanska kvinnor av denna sjukdom. Det starkaste beviset som anförts för att cancersjukdomarnas uppkomst skulle vara beroende av miljöfaktorer är den drastiska ökningen i denna cancerforms förekomst som kvinnor med asiatiskt ursprung drabbas av några generationer efter att de flyttat till Förenta Staterna. Trots intensiva ansträngningar har man dock inte kunnat identifiera någon specifik faktor, miljöförorening eller kostfaktor, som skulle kunna tänkas förklara varför bröstcancer hos asiatiska kvinnor efter några generationer i USA är lika vanlig som hos befolkningen i stort. Vad som dock är känt är att barnlösa kvinnor löper en mycket större risk att drabbas än de som fått barn tidigt i livet och ogifta löper större risk än gifta.

Frågan är alltså om vi inte här helt enkelt blundar för det uppenbara, nämligen att det är själva bosättningen på det manliga västra halvklotet i jämförelse med det kvinnliga östra, som är den mest fundamentala orsaken till denna sjukdom. I stället för att vara ett resultat av någon specifik orsaksfaktor på mikronivå så kan man tänka sig att den planetära cancerbristen av inordnande av människorna i ett överordnat organiskt livssystem - på det manliga västra halvklotet hos kvinnorna tar sig uttryck just i en hög frekvens av cancer i ett organ som är ett uttryck för kvinnlighet. Civilstånd och barnlöshet spelar uppenbarligen en ojämförligt större roll än någon känd miljö- eller kost- eller psykologisk faktor. Vad som dock tycks vara avgörande verkar helt enkelt vara det sammanhang kvinnan ingår i, dels i

det planetära helhetssystemet och dels vad beträffar familjebilden som sådan.

Detta är inte platsen att hårdra sådana resonemang eller att göra en detaljerad analys av hur olika cancersjukdomar kan vara beroende av människans inordnande i det planetära livssystemet, men i fallet bröstcancer är existerande data förenliga med ett sådant beroende. Därmed inte sagt att cancersjukdomarna hos individerna inte skulle speglas i förändringar på molekylär nivå och delvis kunna initieras av mutationer i DNA. Vad som antyds är i stället att dessa mutationer får spelrum att manifesteras i neoplasmer i människan genom bristen på synergi mellan människan och det planetära livssystemet. Detta skulle i så fall innebära att dessa sjukdomar inte kan elimineras genom förändringar i människornas vanor eller en individ-holistiskt förebyggande hälsovård, utan helt enkelt genom mänsklighetens gemensamma skapande av ett harmoniskt överordnat planetärt livssystem.

Cancersjukdomarna med deras omedelbara koppling till cellernas inordnande i ett överordnat livssystem kanske är de som mest påtagligt kan förväntas påverkas av *Gaia Harmonicas* födelse. Man kan dock mycket väl tänka sig att ett flertal andra sjukdomar vars uppkomst är relaterade till det sammanhang som en individ ingår i kan påverkas positivt. Det är möjligt att många bakterier och virus (t. ex. HIV) som inte är förenliga med systemets ökande synergi kommer att försvinna. Det mesta av detta är dock oförutsägbart i mer än allmänna termer: Det överordnande livssystemets livskraft kommer att bero av att dess komponenter är friska och mår väl. Genom en mångfald olika former av kommunikation mellan systemets olika delar, inklusive naturmiljön, så kan man vänta sig att många sjukdomar försvinner eller drastiskt minskar i betydelse. Detta antyder den kommande framväxten av en ny vetenskap - planetär medicin- som avser studiet av den mänskliga hälsans beroende av hennes plats i det planetära livssystemet.

Människans religioner och New Age-rörelsen

Trots att denna framställning behandlar de stora livsfrågorna och människans relation till kosmos så använder den sig i det stora hela inte av bilder och metaforer från människans religioner och andliga traditioner för att beskriva de kosmologiska processerna som är verksamma i dagens värld. Bakgrunden till detta framställningssätt är delvis en insikt om att alla de religioner av någon betydelse som existerar i dag är en produkt av den historiska cykeln och har tolkats utifrån det dualistiska och fragmenterade mänskliga medvetande som svarat mot denna. Ett annat skäl är att människorna under historisk tid tenderar att drömma om stora vishetslärare

som skall frälsa dem, medan uppkomsten av ett planetärt tusenårsrike av fred och harmoni bara kan vara resultatet av ett högst konkret arbete som alla är kallade till och har ett ansvar att genomföra gemensamt.

Även om människans stora religioner ytterst har emanerat från en kosmisk närvaro av liv och medvetande, så har de på grund av att de har uppstått under historisk tid klätts i en teologisk teori och praktik som bottnar i denna cykels dualism. Av detta skäl så innehåller till exempel de stora monoteistiska religionerna var sin variant av att dela upp människorna på de "goda" och de "onda". Dessa uppsplittringar kan gå både efter linjen mellan dem som tillhör den rätta läran och de som inte gör det, eller mellan de anhängare som ansluter sig till denna läras praktik och de som inte gör det. Eftersom människorna under historiens lopp har vänt sig just till religionerna för andlig inspiration och för att finna ett syfte och en mening med sin existens, så är det knappast underligt att på grund av det dualistiska medvetande som existerat under denna era så har mycket blod flutit i religionernas namn. I detta avseende har utan tvekan de monoteistiska religionerna, vilka i grund och botten framfört en föreställning om ett obesjälat kosmos, varit mest inblandade. Förutom att de monoteistiska religionerna har förmedlat en bild av ett obesjälat kosmos så har de också gjort människan själv till skapelsens absoluta centrum. Denna syn på den mänskliga individen som den enda faktor av betydelse för utvecklingen på jorden har naturligtvis lett till att hon fått sin jag-fixering stärkt, även om den planetära transformationen i själva verket har drivits framåt primärt mellan de kollektiva dualismerna och dualismen mellan människa och natur. Denna individ-centrering har också lett till ett i grund och botten paradoxalt drag hos alla de monoteistiska religionerna, nämligen att dessa generellt fördömer våld eller brott mot lagen när dessa begås av enskilda individer, men inte när det utövas i de kollektiva dualismernas namn. Detta har resulterat i att åtminstone fram till 1900-talets början har nationer som gått ut i krig nästan undantagslöst kunnat påräkna stöd åtminstone från de officiella representanterna för de religioner som de bejakat. Detta har tagit sig uttryck inte bara i korstågen utan också i muslimernas heliga krig, krigen mellan protestanter och katoliker och i dagens konflikter i Mellanöstern. Den jag-fixering som gått hand i hand med utvecklingen av de monoteistiska religionerna har lett till att deras anhängare varit blinda för de kollektiva dualismerna som historiens egentliga drivkrafter: I linje med detta tänkande så strävar många människor än i dag efter att befria världen från krig eller miljöförstöring genom att med centrering på den egna individen rena sitt inre från ondska eller negativa tankar eller att förändra sig själva. I en något omvandlad form har dagens nyandliga rörelser anammat denna inställning från de monoteistiska religionerna. Det är dock inte denna eventuella ondska

som har givit upphov till krig mellan nationer eller religioner och skövlingen av naturen, utan vad som har givit upphov till dessa fenomen är de dualismer som drivit fram den planetära transformation som historien varit.

Ungefär samtidigt med att de första bilderna på jorden från rymden började cirkulera, så uppträdde de första representationerna, framför allt i den anglosaxiska världen och i norra Europa, för en med tiden ganska omfattande rörelse som förutspådde och levde i förhoppningen om en ny tidsålder. De människor som anslutit sig till denna löst sammanlänkande rörelse har sökt sin andliga inspiration utanför de officiella religionerna. Man har följt sin vägledning från den aspekt av det gudomliga som man har kallat sitt högre jag och därför uppnått vad man kan kalla en individuell andlig autonomi. Man har hämtat sina trosföreställningar från ett flertal olika läror, både från de stora religionerna och från mer arkaiska spiritistiska-shamanistiska föreställningar. Ur ett globalt perspektiv så innebär detta ett framsteg så tillvida att man i praktiken har börjat avvisa dualismen mellan olika religioner och i viss mån också mellan "goda" och "onda", även om den senare åtskillnaden oftast lever kvar i form av föreställningar om att de som tillhör New Age-rörelsen är mer upplysta eller medvetna än de som inte gör det. Som vi diskuterat ovan så kommer vi dock alla att i någon form vara tvungna att leva med dualismen gentemot andra människor ända fram till historiens slut år 2011. Paradoxalt nog så har den så kallade New Age-rörelsen ägnat sig nästan uteslutande åt personlig psykologisk eller andlig utveckling och i många avseenden haft en direkt världsfrånvärd inställning. Som vi ser det så kommer den nya tidsåldern, om den alls kommer att uppstå, inte att vara resultatet av individuell utveckling, utan av skapandet av en ny ram för det kollektiva medvetandet, vilket i sin tur bara kan uppnås genom ett handlande i kollektiv skala i samklang med *Gaia Harmonicas* strävan efter att födas som en autonom organisationsnivå för liv. Även om personliga erfarenheter av en andlig eller mystisk karaktär ofta är en förutsättning för att en människa skall börja utvecklas i riktning mot att hon förverkligar sitt syfte och får henne att ifrågasätta konsensusstänkandet, leder inte dessa saker till en harmonisk planet om dessa personer inte strävar efter ett inordnande i denna. På denna punkt kan det nu vid början av den avslutande *katunen* av den *Stora Cykeln* vara dags att ompröva tänkesätten inom New Age-rörelsen i riktning mot skapandet av ett nytt sammanhang för den mänskliga individen.

Det kan här vara på sin plats att fråga sig varför man talat om ankomsten av en ny tidsålder och att resonera något om vår tidsupplevelse: I fysikalisk mening kommer inte tiden att förändras när vi övergår från en ram för vårt kollektiva medvetande till en annan - det kommer med andra ord fortfarande att ta nästan lika lång tid för solen att snurra ekvatoriellt kring sin egen axel

(26 dagar), som det tar för månen att snurra runt jordklotet (28 dagar) och under en sådan tidsrymd kommer en atom fortfarande att göra ett bestämt antal svängningar. Men upplevelsen av tid kommer att radikalt förändras.

Under förhistorisk tid är det tveksamt om människan över huvud taget haft en upplevelse av tid eller att tiden haft en styrande funktion i människornas liv. Under det tidiga jordbruket så följde man helt enkelt bara med årstidscyklerna utan att vara medveten om dessa. I slutfasen av den förhistoriska tiden började dock människorna i Sumerien och Nildeltat att göra astronomiska observationer för att försöka korrelera himlakropparnas rörelser med årstidscyklerna på jorden. Syftet med detta var bland annat att låta himlakropparnas lägen bestämma till exempel när man skulle strö ut utsäde på åkrarna. Tiden började därmed att få en "styrande" funktion i människornas liv och en strävan hos dessa att försöka "få någonting att hända" börjar smyga sig in.

Långt inne i historisk tid så styrs de flesta människor bokstavligen talat av sina armbandsur och det tidsmedvetande som vi har utvecklat i relation till andra människor i enlighet med de dualistiska ramar som existerar för vårt medvetande. Den som vill överleva under det historiska skedets crescendo på 1900-talet måste ständigt försöka få saker att hända, om inte annat så genom att dagligen komma i tid till jobbet, komma i tid till träffen med flickvännen, hämta barnen på dagis i tid, etc. Inte för inte så betraktade de forna Maya "Tidens nio gudar" som ett slags slavdrivare. På grund av att så många olika människor utifrån sina fragmenterade medvetanden under historisk tid ständigt försöker få någonting att hända, så "händer det saker". Historien, liksom våra personliga livshistorier, karaktäriseras av att vi ständigt överraskas av plötsliga händelser och vår tidsupplevelse är staccato-artad och ett uttryck för en disharmoni som ingen som lever i världen undgår.

När vi meditativt-mentalt försöker skapa en ny medvetande-dualism mellan Gaia och kosmos vid Venus-passagerna 2004 och 2012 kommer vi egentligen inte att ha något tidsmedvetande alls. I och med att ett avgörande skifte etableras i ramen för människornas kollektiva medvetande som ett resultat av dessa meditationer, upphör den historiska tidsupplevelsen och tid kommer att upplevas i relation till Gaia-kosmos-dualismen. Huruvida de efterföljande tusen åren av fred kommer att upplevas som en lång tid eller inte är svårt att säga eftersom ur perspektivet av vårt eget medvetande kommer vi att befinna oss i ett enda "nu", ett "händande" utan abrupta händelser eller nyheter. Efter skapandet av ett planetärt medvetande så lägger vi därför av oss armbandsuren. Vi människor kommer ju ändå att stå i omedelbar kontakt via det globala elektroniska nätverket och vara synkroniserade på ett sådant sätt att överenskommelser om att träffas på en viss tid blir mer eller mindre onödiga.

“Bara tusen år av fred?” kan vi fråga oss. Det är svårt att sja om *Gaia Harmonicas* specifika uppgift i Vintergatan, men i och med att dualismen i medvetande övergår till att gå mellan Gaia och kosmos så kommer också vår egen tidsupplevelse att framför allt bestämmas av denna nya dualism. För att beskriva skeendena ur *Gaia Harmonicas* perspektiv kommer det att vara nödvändigt att använda betydligt längre tidsrymder som meningsfulla enheter att räkna med. Medan våra egna liv bäst beskrivs i tidsenheter som bestäms av de näraliggande himlakropparnas rörelser, som månader eller år, så kommer *Gaia Harmonicas* liv att bäst beskrivas med tidsenheter som bestäms av rörelserna hos stjärnorna i galaxen. Stjärnornas relativa lägen på himlavalvet förändras ju ganska väsentligt över tusentals år och stjärnbilderna ser till exempel inte längre ut som för femtusen år sedan. Det är utifrån denna förändrade tidsupplevelse som man kan tala om ankomsten om en ny tidsålder - en ny ålder på tiden - någonting mycket mer omvälvande än uppkomsten av en ny kultur eller en ny civilisation.

Syftet med jordens födelse

För många människor kan det låta främmande att tala om att planeten jorden själv skulle ha ett syfte, eftersom vi är så vana vid diskussioner om våra egna individuella syften. Detta senare perspektiv är ju också det enda som erbjuds av existerande religioner. *Gaia Harmonica* kommer dock att börja på sin egentliga väg för att förverkliga sitt syfte först efter år 2012 medan hon just nu strävar efter att komma igenom födslovåndorna och bli till. Hennes horoskop kommer att bestämmas på galaktisk nivå av framförallt Plejaderna och Arcturus´ lägen, stjärnor som rör sig på himlavalvet i tidsrymder av tusentals år. Varken vi eller hon behöver dock reflektera alltför mycket över detta nu - när *Gaia Harmonica* föds så kommer hon i likhet med ett mänskligt spädbarn som kommer till sina föräldrar ha Vintergatan i sina ögon och under åtminstone tusen år bara få vara till. På sin höjd kommer *Gaia Harmonica* nyfiket vilja undersöka den omedelbara närmiljön med en bemannad farkost till Mars. I övrigt vet vi inte mycket om vart hon är på väg i livet.

I en oförutsägbar framtid kommer dock *Gaia Harmonica* att börja upprätta band med andra planeter eller solsystem i denna galax, vilka har uppnått samma medvetandenivå som hon själv. Detta kommer slutligen att leda till uppkomsten av mångplanetära existenser och hela galaxer som uppnår en ytterligare högre medvetandenivå. Dessa existensers syfte kommer sedan vara att förena sig med andra galaxer vilka har uppnått samma medvetandenivå som de själva för att slutligen förenas för att ge hela universum ett exceptionellt universellt medvetande.

Som ett alternativt synsätt så kan man se det som att den planetära transformationens och *Gaia Harmonicas* syfte är att erbjuda människorna en utvidgad ram för deras medvetande och därmed vidga deras möjligheter att förverkliga sitt syfte. Om våra spekulationer om människans möjligheter att genom sitt mentala fokus på ett inordnande i *Gaia Harmonica* driva fram en omprogrammering av sitt DNA, så kommer det ju visa sig att mänskligheten också kommer att få ett förnyat högre syfte med sin existens i skapandet av harmoni för sig själva och för hela livssystemet. Även för en sådan mänsklighet utvecklad genom sina egna ansträngningar i riktning mot ökad harmoni är det svårt att sja om dess vidare öden, men man får förmoda att den kommer att mogna till någon form av interplanetärt syfte.

Ingen motsättning existerar mellan dessa bägge synsätt som egentligen bara är en fråga om vilket perspektiv man intar. Oavsett perspektiv så framstår uppnåendet av ett universellt medvetande som universums yttersta drivkraft och *Homo Harmonicus* och *Gaia Harmonicas* födelse är avsedda att föra människan och Gaia ett steg närmare detta.

Den *Stora Cykeln* representerar inte på något sätt den längsta kända skapelsecykeln hos de forna Maya. Vid de arkeologiska utgrävningarna i Coba på norra Yucatan-halvön har man funnit en stenstod som anger inlednings-datum på den *Stora Cykeln* till 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 13. 0. 0. 0. 1., där varje siffra anger antalet cykler om 20^n *tun* och potensen n gives av siffrans position i raden. Denna cykels längd motsvarar 4×10^{29} år, en ålder som överstiger universums i dag uppskattade ålder med cirka tjugo tiopotenser, och den *Stora Cykeln* är numeriskt en obetydlig tidscykel jämfört med denna. Det tycks därför som om de historiska Maya uppfattade den *Stora Cykeln* som en undercykel till en oerhört mycket längre tidscykel som innefattade ett flertal olika undercykler. Man kan notera att i likhet med att historisk tid faktiskt motsvarar en tidrymd på 13×20^2 *tun* = 5.125 år för den *Stora Cykeln*, så motsvaras universums i dag uppskattade ålder (16-17 miljarder år) av tidsrymden för en annan sådan undercykel; 13×20^7 *tun* = 16,4 miljarder år. Detta ger återigen stöd för vår tolkning att tidscyklerna uttrycker den periodicitet med vilken medvetandedualismen uppkommer. Detta universums födelse är naturligtvis det mest dramatiska exemplet på uppkomsten av en sådan dualism.

Man kan spekulera i att en del av dessa undercykler med längre varaktigheter än den *Stora Cykeln*, motsvarar de tidscykler som leder till att andra nivåer av medvetande skall kunna uppnås, vilka är högre än den som förestår på jorden nu. Enligt dagens fysiker så är Big Bang-skapelsen troligtvis ett cykliskt fenomen som manifesterar sig i en expansion och kollaps av det skapade universumet, vilket gång på gång upprepar sig. Detta synsätt

förefaller i sin tur förenligt med det hinduiska där Brahman, som en aspekt av det gudomliga, skapar universum i en inandnings-utandningsprocess. Man kan därför tänka sig att det ofantliga skapelsedatumet från Coba ovan utgör inledningen på denna cykliska process av upprepade skapelser av universum, och varje gång en sådan skapelsecykel för universum upprepas så sker justeringar av de parametrar i programmet som bestämmer universums utveckling. För att ett universum skall tillåta utvecklingen av en hög medvetandenivå så krävs det att ett oerhört stort antal fenomen skall vara rätt kalibrerade. För att ta en så basal sak som väteatomens radie, så har det sagts att om denna avvek med mer än två procent från den faktiska så skulle väteatomen inte kunna existera, vilket i sin tur skulle resultera i att det inte skulle kunna finnas någon sol, någon jord, något liv eller några människor. Det är alltså tänkbart att varje universum som upprepas i en cyklisk expansion-kontraktionsprocess innefattar korrekationer av dess parametrar ända tills det att dessa tillåter ett genombrott av en ny medvetandenivå. Vår jord skulle då kunna tänkas vara en sorts försöksjord som strävar efter att uppnå en högre medvetandenivå och vårt universum ett försöksuniversum. När någon planet brutit igenom till en ny medvetandenivå kommer sedan andra planeter ha lättare att bryta igenom enligt den princip som Rupert Sheldrake har kallat morfogenetisk resonans; om något fenomen en gång har manifesterat sig i verkligheten så kommer det att underlätta för detta fenomen att uppträda igen. Kanske pågår parallella processer på olika planeter i universum just nu vilkas framgång tenderar att förstärka varandras. På detta sätt blir vår existens och strävan efter *Gaia Harmonicas* uppkomst meningsfull på vägen mot universums manifestation som kosmiskt medvetande. Ytterst är det därför som vi kan besjålas av en känsla av mening och syfte när vi befinner oss i fas med planen för planetens födelse. Efter många försök så kommer universum att ha uppnått en så hög grad av perfektion att det lyckas för det att framgångsrikt realisera allt högre organisationsformer av liv tills det faktiskt manifesterar sig som en multigalaktisk eller universell nivå av medvetande.

Det är med andra ord inte alls självklart att Gud, eller den livskraft som strävar efter att manifesteras sig som medvetande, från början visste hur detta skulle göras eller åtminstone inte att det inte skulle krävas en rad försök med användning av "trial-and-error". I Popol Vuh beskrivs hur gudarna lyckades skapa människan först efter några misslyckade försök. Med detta synsätt skulle vår planet representera ett försök till manifestering av ytterligare en högre form av liv och medvetande. Detta skulle antyda ett syfte med universum och i det ljuset kan de lidanden som människorna på många sätt har fått utstå på denna jord framstå som mer begripliga. Detta synsätt tycks mer meningsfullt än den förhärskande tolkningen inom

kristendomen, där skapelsens syfte många gånger framställs som att pröva människorna med lidanden och sedan urskilja de goda från de onda. För det första vore ju ett sådant senare syfte helt meningslöst ur Guds perspektiv, och för det andra skulle det antyda att Gud inte vore särskilt kärleksfull som utsätter människor för i grund och botten onödiga prövningar. Det kosmologiska synsätt som beskrivits här antyder en alternativ lösning på ondskans och lidandets problem. Det antyder också att skapelseprocessen och en eventuell skapares roll i densamma kan tänkas vara mer förenlig med moderna naturvetenskapliga synsätt än vad många kanske tänker sig. Slutligen, och framför allt, så förefaller det som om skapelseprocessen kräver ett medskapande, ansvarsfullt handlande från människornas sida. Människorna är ju aktörerna i detta hörn av ett universum som syftar till att manifesteras sig själv som en högre och mer harmonisk nivå av medvetande och liv.

Den Stora Cykelns två avslutande *katuner*

Efter denna långväga utflykt i kosmos kan det vara lämpligt att långsamt återgå till de tidsenheter som vi är vana vid från våra individuella liv: Vi befinner oss alltså vid det absoluta slutet av en 5125 år lång cykel, den historiska cykeln, vars syfte det är att transformera jorden till en organism med en egen medvetande-nivå och att ge oss, dess aktörer, en expanderad ram för vårt medvetande omfattande hela denna planet. Vi befinner oss också nära det absoluta slutet av den sista *baktunen*, *baktun 12*, av den *Stora Cykeln*. Denna *baktun* inleddes 1618 och dess syfte tycks vara att omvandla hela planeten i teknologisk mening till en struktur som möjliggör uppkomsten av en ny medvetandenivå på jorden. Man kan beskriva denna *baktun* som den vetenskapliga materialismens *baktun*, vilken karaktäriseras av en speciell mental ram för människornas sinnen som underlättar en teknologisk omvandling av naturen. På många sätt kan man säga att *baktun 12* är ett accentuerat uttryck för hela den *Stora Cykeln* och de dualismer som har karaktäriserat denna. Den *katun 1618-1638* som inledde denna *baktun* var *aktiveringskatun* för denna mentala ram, vilket visade sig i att under denna *katun* publicerades Kepler's Harmonica Mundi (1619), Bacon's New Atlantis (1627), Galilei's Dialog över de två Viktigaste Världssystemen (1632) och slutligen Descartes' Avhandling om Metoden (1637), vilka man kan säga utgör hörnstenarna för den vetenskapliga världsbild som betraktade universum som i det närmaste mekaniskt och utan inre liv. Inom ramen för denna *baktun* förstärktes sedan denna mentala ram med varje ny *katun* och till exempel så var det under dess fjärde *katun* som Newton publicerade sin

Principia Mathematica (1687) baserat på ett absolut rum och en absolut tid. Under de sista tio *katunerna* av denna vetenskapens *baktun* har denna mentala ram firat stora triumfer genom den teknologiska och industriella omvandlingen av planeten.

Mitt i en *baktun* kan man säga att man inte kan ta av sig de glasögon som *baktunen* består av och de människor som levde så sent som i dess artonde *katun*, 1953-1973, kunde knappast tänka sig att någon annan mental ram var möjlig än den som man då hade. Eftersom vi nu befinner oss i slutet av *baktun* 12 är dessa mentala ram mycket invand och har funnit många bekräftelser på sin riktighet. Först nu kan vi märka att den börjar knaka i fogarna. De mest påtagliga komponenterna som vi börjar bli medvetna om har ingått i denna mentala ram har varit en markant dualism mellan människa och natur och en linjär tidsuppfattning.

Vi har redan diskuterat effekterna av dualismen mellan människa och natur och det med detta sammanhängande abstrakta gudsbegreppet, men inte närmare den linjära tidsuppfattningen. Den linjära tidsuppfattningen som fick sitt mest pregnanta uttryck i Newtons universum med dess absoluta tid har gett oss en mental ram där vi har föreställningen att våra egna livshistorier, våra nationella historier och vår planets historia kommer fortsätta oförändrat i en linjär framtid efter samma linjer som de följer i dag. När detta inte är fallet - vilket aldrig är fallet - så förklarar vi det med att det har blivit något fel snarare än att vi är dominerade av en linjär tidsuppfattning. I synnerhet i den avslutande *katun* (1992-2012), som vi nu befinner oss i, där så många skeenden styrs av helhetens strävan efter synergism och en rad synkronistiska fenomen blir påtagliga för oss, börjar denna mentala ram att falla samman. Vi har i stället fått en känsla av att händelseförloppen accelererar och livet blir allt mindre förenligt med en linjär tidsuppfattning. Som en konsekvens av detta kommer det att bli alltmer uppenbart för människor att vi närmar oss en djupgående diskontinuitet.

För att rekapitulera händelseförloppet under de drygt två sista *katunerna* av *baktun* 12 och den *Stora Cykeln*, så föregicks *katun* 19 (1973-1992) av en internationell transformationsvåg under åren 1967-1968. Denna våg var trots att den delvis uttryckte sig i termer av socialistisk ideologi, i huvudsak en rebellisk strävan efter individuell autonomi, vilken kom att dominera den följande tjugofemårsperioden. Denna transformationsvåg sammanföll i tiden med att de första bilderna av jorden från rymden visades för mänskligheten. I samklang med detta uppstod en miljö rörelse, vilken kanske kan dateras till Stockholms-konferensen för miljön 1972 och James Lovelock formulerade sin Gaia-hypotes enligt vilken jorden i biologisk mening är en levande organism ungefär vid denna tid. I det stora hela så dominerades dock denna *katun* av de strävanden som förs fram av kvinnörelsen, nationella

frigörelserörelser, olika rasers frigörelse, New Age-rörelsen, den sexuella frigörelsen, terapi-vågen, vågen med österländsk meditation, hälsovågen och yuppie-vågen. Åtminstone i väst-världen så ser man här en mycket stark centrering på individens autonomi under denna den *Stora Cykelns* näst sista *katun*.

Transformationsvågen 1987-1992, som föregick den 20:e och sista *katunen* i den *Stora Cykeln*, 1992-2012, hade en helt annan karaktär och dominerades av en strävan till integration baserad på kollektiv handling. De kanske viktigaste händelserna under denna transformationsvåg; Harmonic Convergence, Berlin-murens fall, Sovjetunionens sönderfall, datoriseringen, Europa-integrationen och globaliseringen av nyhetsförmedlingen var resultat av mycket omfattande kollektiva strävanden i riktning mot integration. Man kan därför förmoda att kollektiva processer syftande till integration kommer att dominera under hela den efterföljande *katunen*, vilket så bör leda till avslutningen av den *Stora Cykelns* transformation av jorden. Denna avslutande *katun*, har en mental ram som inte bara skall möjliggöra en avslutning på den planetära transformationsprocessen utan är dessutom aktiverings*katun* för uppkomsten av den planetära tidsåldern. Mänskligheten har vid det här laget i stort sett alla kunskapsmässiga komponenter som den behöver för att kunna avsluta den planetära transformationen. Det stora problemet är att de viktigaste komponenterna i denna kunskap inte har fått tillräcklig spridning, åtminstone inte i global skala, för att en ny organisk helhet ska kunna uppstå.

Man kan förvänta sig att den avslutande perioden av denna *katun*, åren 2004-2012 - då den historiska cykeln avslutas och då den nya tidsåldern aktiveras - kommer att bli mentalt mycket omvälvande och att de ramar för vår aktivitet som givits inte bara av *baktun* 12, utan också av hela den historiska cykeln; linjär tidsuppfattning, obesjälat kosmos och tron på individens allmakt, kommer att rasa samman. Anledningen till att den globala transformationsvåg som avslutar denna *katun* kommer att bli så utdragen som åtta år är att det här faktiskt kommer att handla om *Gaia Harmonicas* födelse och mycket stora omställningar, ojämförligt mycket större än dem som vi såg under 1967-1968 eller 1987-1992, kommer att krävas som förberedelse för den nya tidsåldern. Under denna avslutande *katun* kommer transformationsvågen att i direkt mening engagera hela mänskligheten till skillnad från under de tidigare vågorna. Under denna avslutande *katun* kommer de i dag två enda återstående självmedvetna nationerna, USA och Kina, att öppna sig mot världen och öst-väst-dualismen på jorden att upplösas. Man kan också räkna med att under denna period så kommer piedestalerna under de sista kungahusen och påvedömet att försvinna. Detta kommer också innebära det definitiva slutet för nationen som den primära,

och styrande, ramen för det kollektiva medvetande som en individ ingår i. De olympiska spel som organiseras framöver kommer inte att ha samma innebörd av tävlan mellan nationerna, och olympiaden år 2004 (kanske förlagd till Stockholm) tätt efter den globala ljud-meditationen den 8:e juni samma år ("Gaias första skrik"), kommer att bli det "bollspel" som avslutar historien.

Under denna avslutande katun så bör man organisera dagliga globala Gaia-meditationer, dvs. sådana meditationer där man i största möjliga skala meditativt visualiserar jordklotet över huvudet. Det kommer att kräva mycket omfattande ansträngningar för att vi ska kunna skapa en planetär ram för vårt kollektiva medvetande. Man bör betänka att de forna Maya liksom också egyptierna, sumererna och teotihuacanerna deltog i enorma pyramidbyggen som en väg att skapa nationella ramar för sina kollektiva medvetanden och skapandet av en planetär ram för vårt medvetande kommer att kräva motsvarande ansträngningar. I vårt fall kommer ansträngningar dock att krävas framför allt på ett mentalt plan. Under denna turbulenta avslutande *katun* kommer det alltså att vara nödvändigt att göra intensiva ansträngningar för att skapa ett planetärt medvetande för att turbulensen inte skall resultera i en kaotisk upplösning av mänskligheten. Under hela denna period bör vi också realistiskt vara förberedda på materiella, psykologiska och andliga svårigheter av olika slag. Mycket stora krav kommer att ställas på människorna under denna födelseprocess och bara om vi fokuserar på en harmonisering inbördes och ett inordnande i *Gaia Harmonica*, kommer vi att kunna behålla tillförsikten under denna slutliga *katun* av den *Stora Cykeln*. Vi bör vara klara över att den mänskliga civilisationen och planeten på intet sätt automatiskt kommer att överleva. Det kommer åtminstone att krävas av varje människa att hon sätter sig över sin jag-fixering och frågar sig vad hon kan göra för mänskligheten och planeten i stället för tvärtom - för att använda en parafra på President Kennedys berömda uttalande. Vad som dock talar för *Gaia Harmonica* i denna process är att hon ensam kan erbjuda nya ramar för vårt medvetande, och de mänskliga individerna kommer förhoppningsvis, om de uppnått en förståelse av skeendena och lärt sig de relevanta meditationsteknikerna, föredra de planetära ramarna för sitt medvetande framför att inte ha några ramar alls.

Om svenskarna använder sig av den uppmärksamhet man kan få i samband med en eventuell olympiad 2004 kommer detta kunna hjälpa till att starta Gaia-meditationerna i stor skala och garantera ett stort deltagande från första början. Omfattningen av deltagandet framför allt i meditationen vid den första Venus-passagen kommer att bli avgörande för om de nationella dualismerna kan upplösas och det planetära nervsystemet harmoniseras. Om detta lyckas så kommer detta sedan i juni 2012 kunna leda till en

upplösning också av dualismen mellan människa och natur. De största svårigheterna kommer antagligen att uppenbara sig vid förberedelsearbetet och organisationen av den första Venus-meditationen eftersom den inträffar långt innan det slutliga dualismskiftet och de som deltar på ett annat sätt alltså har motvind från universum. Det faktum att vi nyligen har inlett den sista *katunen* av den *Stora Cykeln* och bara har tio år kvar till denna meditation gör att förberedelsearbetet brådskar.

Planen för *Gaia Harmonicas* födelse - sex kollektiva målsättningar för mänskligheten

Om den framgångsrika avslutningen på den *Stora Cykeln* inte är garanterad så måste vi naturligtvis ställa oss frågan: "Vad bör göras?" Vi har i huvudsak här möjlighet att inta tre olika attityder: (A) Resignera inför våra egna begränsade roller i de minst sagt storskaliga processer som pågår, fokusera uteslutande på våra egna liv, och helt enkelt förbli åskådare till det som händer i större skala; (B) Förvänta oss att planeten kommer att räddas av utomjordiskt, angeliskt eller gudomligt ingripande om saker och ting går åt fel håll eller; (C) Ta ett medskapande ansvar och med andra ord se det som att även om vi inte är den historiska processens skapare så är vi inte bara dess omedvetna redskap heller. Även om de storskaliga processerna sålunda styrs av en kosmisk strävan efter högre medvetande, är det av avgörande betydelse hur vi som individer tolkar uttrycken för denna strävan och vilka handlingar som vi kan tänkas utföra för att förverkliga vårt syfte. Att ha en medskapande attityd kräver åtminstone att man bejakar och är medveten om att det finns en universell rytmik som leder till *Gaia Harmonicas* möjliga födelse år 2012, är medveten om de processer som för närvarande pågår på jorden, och har en förståelse för de mänskliga aktiviteter som kommer att avgöra dramats utgång.

Det viktigaste man kan göra för uppkomsten av en värld i fred och ekologisk harmoni är att arbeta för att förverkliga de globala meditationerna 2004 och 2012. Intentionen att förverkliga dessa med det åtföljande skapandet av en planetär ram för det mänskliga medvetandet kommer i sig att vara den viktigaste enskilda faktorn för den naturliga och fredliga upplösningen av den historiska fasens dualismer. Att på något sätt försöka angripa eller attackera "nationalismen" och nationella eller religiösa symboler är inte bara förkastligt som handling utan också meningslöst och visar i grund och botten bara att förövaren inte själv har förmått höja sig över den historiska cykelns dualismer. Som vi nämnt ovan är det livsviktigt för människan att över huvud taget ha en kollektiv ram för sitt medvetande och hon kommer

inte att lämna de nationella eller religiösa ramarna för detta med mindre än att en ny och vidare ram framstår som en positiv möjlighet för henne. Det är ju dessutom så att de olika kulturella, nationella och religiösa symbolerna och traditionerna är värdefulla uttrycksmedel för de mänskliga individerna. Det ligger alltså inte någonting positivt i att ta bort dessa ur den mänskliga och planetära kulturskatten. Om möjligt bör man i stället främja deras bevarande. Vad som dock i dag har blivit ett avgörande hinder på mänsklighetens väg är de kollektiva dualismerna, som gör att vi inte på ett harmoniskt sätt samverkar som individer i en global hjärna. En stark intention för ett deltagande i meditationerna år 2004 och 2012 kommer i sig, redan innan dessa meditationer sker, att bidra till upplösningen av dessa dualismer och få andra positiva effekter.

Vad vi måste sträva efter för att kunna skapa ett planetärt medvetande år 2012 är: (1) Etablerandet av politiska och ekonomiska strukturer som möjliggör ett globalt participatoriskt styre och ett obehindrat ekonomiskt utbyte. (2) Etablerandet av jämvikter för de viktigaste ekologiska processerna vilka tillåter en fortgående försörjning av levnadsmedel av en mänsklig befolkning av den storlek som krävs för uppkomsten av en fungerande global hjärna. (3) En total avrustning av atomvapen, konventionella vapen och vapen i civila miljöer. (4) Upplösningen av dualismerna mellan människans olika religioner och andliga traditioner. (5) En expansion av den elektroniska kommunikationsteknologin och informatiken som leder till ett slut på historien och sensoriskt förenar mänskligheten med *Gaia Harmonicas* naturmiljö, och slutligen; (6) Organiserandet av ljud-meditationen den 8:e Juni 2004 respektive andningsmeditationen den 6:e Juni 2012 med syfte att skapa ett planetärt medvetande.

Av ovanstående målsättningar är (5) och (6) de avgörande medan målsättningarna (1) - (4) framför allt handlar om att de kollektiva dualismerna mellan olika grupper av människor respektive mellan människa och natur inte får ta sig destruktiva uttryck. Arbetet på (1) - (4) skapar dock betydligt bättre förutsättningar för att (5) och (6) blir förverkligade. Ytterst så kommer framsteg på vägen mot målsättningarna (5) och (6) att dra med sig de övriga processerna i en positiv riktning. Det är också minst risk att man hamnar i låsningar eller konflikter med dessa målsättningar vilka är fullständigt neutrala i politisk och religiös mening. När det gäller uppnåendet av målsättningarna (1) till (5) bör man vara öppen för att deras förverkligande kan komma att uppnås på i princip många olika sätt och man bör inte låsa sig i uppfattningar om speciella vägar för deras förverkligande. Som ett exempel kan man ta att även om man gör vad man kan för att skapa en planetär ram för det mänskliga medvetandet, så kan formerna för hur världen bör organiseras politiskt tänkas se ut på många

olika sätt inom denna ram, och det finns ingen anledning att på förhand låsa sig vid någon speciell modell.

De olika målsättningarna ovan bygger i mångt och mycket på varandras förverkligande och upplösningen av de olika dualismerna kommer att vara ett stöd för strävandena att skapa en planetär ram för vårt kollektiva medvetande. Det är inte möjligt att framställa specifika "deadlines" för när var och en av dessa målsättningar bör vara förverkligade eftersom en sådan tidsplan skulle bygga på en sekventiell tidsuppfattning och tidens cykliska karaktär kommer att bli alltmer uppenbar för oss ju närmare historiens slut vi kommer. Det enda vi kan säga är att dessa målsättningar måste förverkligas med starkast möjliga intention så snart som möjligt. I grund och botten är det kritiska att processerna utvecklas med ökande synkronisitet tills historisk tid bokstavligen imploderar vid utgången av den *Stora Cykeln* år 2011.

Ingen av de ovanstående målsättningarna kräver något väsentligt genombrott i teknisk mening eller någon teknologi som vi inte kan förutsäga kommer att uppstå inom en nära framtid. Trots att de är mycket omfattande och globala till sin karaktär så är det med andra ord redan nu möjligt att verka för att de förverkligas för dem som vill bidra till att skapa en ny ram för medvetandet och en harmonisering av de mänskliga relationerna på jorden. Gaia kommer för övrigt att verka för att man finner tekniska lösningar på alla tekniska problem som kan uppstå om det finns en stark intention bland människorna att skapa en planetär ram för sitt medvetande. Det är därför att *Gaia Harmonica* vill födas och att det finns en oerhört stark drivkraft i uppnåendet av den ökade synergi som en global integration av de ekonomiska och politiska strukturerna på jorden skulle innebära, som uppnåendet av ovanstående målsättningar inte är så optimistiska som det vid första påseendet kan tyckas. Många människor med en lineär tidsuppfattning kommer kanske inte att uppfatta år 2012 som ett "realistiskt tidsmål", men processerna accelererar på jorden och det som är kritiskt för om planen kommer att förverkligas eller inte är huruvida de olika processerna utvecklas synkronistiskt eller inte. När människor betraktar möjligheten av att uppnå de olika målsättningarna före år 2012 så bedömer de ju detta från sina historiska erfarenheter, men dessa har givetvis inte särskilt mycket relevans när det gäller en process som avser att leda till ett slut på historien.

Innan vi går in på en diskussion av Sveriges speciella roll och vad vi kan göra för att målsättningarna (1) - (6) ovan skall förverkligas synkronistiskt snarare än antikronistiskt, så är det lämpligt att diskutera de kollektiva målsättningarna var för sig:

(1) Sådana politiska och ekonomiska strukturer som tenderar att stödja globalitet utan barriärer och gränser bör ges stöd och detta av tre anledningar: (a) Ömsesidigt beroende, uttryckt genom handelsblock, gemensamma marknader, ett stärkt Förenta Nationerna, etc., kommer när de är ingångna på frivillig basis att minska riskerna för konflikter nationer emellan; (b) Nedrivandet av gränser nationer emellan kommer att förse världen med en ram för det ekonomiska utbytet som i princip kan underlätta en utjämning av de materiella levnadsvillkoren för människor i global skala; och (c) Uppkomsten av globala ekonomiska och politiska strukturer kommer att påskynda utvecklingen av det elektroniska kommunikations-nätverket mellan människorna - nervtrådarna i den globala hjärnan.

Det bör framhållas att syftet med stödet till övernationella ekonomiska strukturer inte här är att möjliggöra en maximal ekonomisk tillväxt eller en rovdrift med jordens naturmiljö. Anledningen till att uppkomsten av övernationella strukturer ligger i planetens "intresse" är att de utan tvekan har entendens att upplösa de nationella strukturer som i dag utgör de huvud-sakliga hindren för en harmonisering av mänskligheten. Det är mindre viktigt vilka politiska ideologier eller organisatoriska strukturer som människor bejaktar eller tillhör så länge dessa förespråkar globalitet och verkar för att minska konflikter mellan individer med olika nationella, sociala, religiösa eller rasmässiga identiteter. De ideologier som kan sägas vara i enlighet med den kosmiska planen för jorden och att människorna skall få del i ett planetärt medvetande är helt enkelt de som leder till upplösningen av mänsklighetens kollektiva dualismer. Existerande semiglobala övernationella strukturer som EU, NAFTA, APEC eller OSS bör dock därför aldrig betraktas som slutmål utan bara som steg på vägen mot fullständigt globala strukturer vilka kan möjliggöra ett obehindrat utbyte i världsskala.

Det kan här vara värt att påpeka att ett planetärt medvetande inte är det samma som ett internationellt medvetande. Medan ett planetärt medvetande är ett medvetande som är högre och har en vidare ram än ett nationellt medvetande så kan ett internationellt medvetande helt enkelt bygga på en kombination av nationella medvetanden. Ett mycket litet antal människor har i dag påbörjat skapandet av ett planetärt medvetande. Ett planetärt medvetande kräver inte på något sätt att man har bott i olika länder, tillhör en internationell organisation eller något dylikt. För närvarande är det så att även representanter för Förenta Nationerna ytterst som individer har ett medvetande som begränsas av den nationalitet som de identifierar sig med, eller möjligtvis, på en kombination av sådana som bestäms av var man har sina personliga band. Ett planetärt medvetande är kvalitativt annorlunda. Det är på grund av att till exempel Förenta Nationerna inte bärs upp av ett

planetärt medvetande som även denna organisation haft en begränsad positiv betydelse under dess många polisiära uppdrag under de senaste åren. Även om vi under denna avslutande *katun* kan vänta oss att de politiska och ekonomiska processerna på jorden går i riktning mot en ökande internationalisering, så kommer vi att se fortsatta konflikter i en eller annan form antingen mellan nationer eller mellan överordnade organ och olika nationer ända tills dess att de inomplanetära dualismerna som sådana upplöses. Först i och med de globala meditationerna kan vi med andra ord räkna med att konflikterna inte bara fortsätter att förflytta sig från det ena till det andra stället på jorden.

I det för Sverige i dag (1994) aktuella fallet med ett eventuellt inträde i Europeiska Unionen är valet inte självklart. Diskussionen kan här sägas gälla huruvida man bör ersätta en nationell struktur med en internationell och dessa båda ramar är egentligen två sidor av samma mynt. Vad man i en sådan valsituation bör göra är att fråga sig hur man på bästa sätt bör handla för uppkomsten av ett planetärt medvetande - detta bör vara den allmänna utgångspunkten för ställningstagandet. Med tanke på de tidsramar som existerar för det planetära medvetandets skapande förefaller det dock som om en snabb integration i det övriga Europa, politiskt och ekonomiskt, representerar den rakaste vägen framåt. En viktig fråga att ställa sig är naturligtvis också vad man vill att Sverige ska bidra med till den övriga världen och hur.

Rent generellt så är höger-vänster-dualismen, liksom alla andra politiska dualismer på väg att försvinna, trots att de fortfarande lever kvar inom Europeisk politik, i synnerhet hos den äldre generationen. Politik och ekonomi har egentligen varit anmärkningsvärt laddade frågor för människorna under de två senaste århundrandena, och har haft att göra med deras jag-fixering i avsaknad av en klar inriktning på att skapa en planet i harmoni. Inom den politiska sfären är det enda meningsfulla att undvika alla dylika dualismer och att ta ställning endast i konkreta frågor - framför allt baserat på om ställningstagandena gynnar uppkomsten av ett planetärt medvetande eller inte.

Den spontana reaktion som många människor antagligen har på intentionen att skapa globala ekonomiska och politiska strukturer är säkert många gånger en rädsla att "de" kommer att ta över, antingen den andra nationen eller det andra blocket av nationer eller en grupp maktfullkomliga som styr jorden eller också det allsmäktiga datanätverket. Detta är en naturlig reaktion och är en produkt av de primära kollektiva medvetandedualismerna under den historiska cykeln. Man kan därför säga att vid varje steg mot globalitet bör den enskilda nationen eller individen vara öppen för att ta

risker och att sätta sig över sitt fragmenterade medvetande. De historiska förebilderna inbjuder naturligtvis till rädsla i detta avseende, men återigen så har dessa erfarenheter inte särskilt mycket relevans när det gäller hur man ska kunna skapa en positiv avslutning på historien.

Man kan nog tänka sig att det på sätt och vis kan komma att vara meningslöst att tala om demokrati som en styrelseform när *Gaia Harmonica* har fötts. Det kommer helt enkelt inte att finnas någon icke-demokrati att ställa det styre som uppkommit mot eller jämföra det med. Vad som däremot förefaller rimligt att sträva efter är att styret blir participatoriskt, dvs. inkluderar hela mänskligheten, eller åtminstone de som berörs av ett visst beslut, i datoriserade beslutfattningsprocesser. I Sverige har nyligen Direktdemokratiska Partiet bildats och i USA har Ross Perot i samma anda föreslagit datoriserade röstförfaranden och det förefaller uppenbart att detta är framtidens väg. Man kan redan nu ana detta participatoriska slutmål för styret av *Gaia Harmonica* i vad en del människor kallar för bristen på ledarskap. Man kan också se det i ständiga skandaler kring portalfigurer och ledar-personligheter, och minsta misstag eller oegentlighet tycks i dag bringa politiker på fall. En rimlig konsekvens av detta är att man som enskild individ måste upphöra med att förvänta sig att politikerna ska gå före, veta bäst och vara bäst på att bestämma. Vi är alla på väg att bli likvärdiga genom vår integration i *Gaia Harmonica* och det kommer att bli svårt, om inte omöjligt, för någon människa att upprätthålla en position som innebär att den har kontroll över sina medmänniskor eller står över dessa. Gång på gång ser vi hur Gaia tränger sig på och söker upphäva dualismen mellan ledare och ledda, vilket leder till de förras fall och de senares alltmer ökade ansvar.

När det gäller den ekonomiska utvecklingen är det enda realistiska att förvänta sig att levnadsstandarden och syssel-sättningsgraden kommer att minska eller stå stilla i den rika delen av världen, likaväl som att den del av jordens resurser som utnyttjas av densamma kommer att minska till förmån för andra delar av världen. En av de positiva tendenserna i dagens värld är att utvecklingsländerna kollektivt sett under de senaste åren har haft en snabbare ekonomisk tillväxttakt (cirka 6 %) än de industrialiserade ländernas 1 - 2 %. Kina med sin tillväxt på närmare 20 % kan under den närmaste tioårsperioden förväntas bli världens andra ekonomi i betydelse.

Det är nödvändigt att industriländerna i dag försöker lämna begreppet arbetslöshet bakom sig. Detta kan ske dels genom att man söker former för att dela på existerande arbeten och att man i verklig mening börjar garantera och legitimera lön till alla oavsett om de arbetar eller inte, dvs. med någon form av medborgarlön. I praktiken är det ju ändå så att de allra flesta

människor i dagens industriländer överlever även när arbetslösheten går upp till 20 procent eller mer. I dag måste de arbetslösa dock lägga ner mycket energi på att finna sin försörjning på komplicerade omvägar, trots att det uppenbarligen finns samhälleliga resurser. Om medborgarlön garanterades skulle det kunna frigöra många människor till att ta sig an meningsfulla arbeten syftande till skapandet av en planetär harmoni.

På många sätt är arbetslöshet ett problem som är förenat med avsaknaden av ett globalt medvetande och insikten om de vidgade möjligheter till meningsfull aktivitet och försörjning som ett sådant medvetande kan ge. De mänskliga behoven är ju i själva verket mycket stora i Centralafrika och i relationerna österut från Europa. Om industriländerna garanterade uppehållet åt alla, så skulle det bli möjligt för dem som nu är arbetslösa att söka efter vägar att fylla dessa behov för människor på andra delar av planeten. Detta bör dock inte ses som en form av välgörenhet, utan utvecklas utifrån en medvetenhet om att vi är på väg att skapa en planetär ram för vårt medvetande och att det är nu som den nya världen skapas. Tanken på att man skulle sträva efter att skapa arbetstillfällen eller ekonomisk tillväxt som ett självändamål, för de mänskliga individernas skull, utan tanke på om de planerade aktiviteterna har ett meningsfyllt syfte för människorna eller *Gaia Harmonica* verkar i stället befängd och missriktad. Även i detta sammanhang kommer Gaia-meditationerna att ha en effekt på så vis att en medvetande-förändring som leder till att vi harmoniskt integreras i det livssystem som planeten utgör också kommer att leda till ekonomiska balanser mellan människorna där alla automatiskt har ett arbete och på ett meningsfullt sätt ingår i helhetens produktiva system.

(2) Ekologiskt så bör den vägledande principen vara att stödja en sådan politik och sådana åtgärder som i minsta möjliga utsträckning tar jordens resurser i anspråk och ändå tillåter ett värdigt liv för en mänsklig befolkning av den storleksordning som krävs för att livet på jorden skall kunna uppnå en högre organisationsnivå. Det kan vara värt att tillägga att vad som kommer att krävas för *Gaia Harmonicas* lyckosamma födelse är utbildandet av ett elektroniskt nätverk för informationsflödet. När det gäller den rent fysiska infrastrukturen; vägar, järnvägar, flyg, etc., kommer denna inte att spela en avgörande roll för *Gaia Harmonicas* tillkomst, även om denna under en historisk fas har varit nödvändig för utbildningen av den globala hjärnan genom att underlätta det utbyte av information som nu är på väg att upphöra. I denna sista *katun* bör man därför alltid avväga värdet av fysiska kommunikationer gentemot deras effekter på jordens naturmiljö.

Många människor är i dag engagerade i miljöfrågor och ett flertal rörelser existerar som försöker motverka de destruktiva effekterna av människans

ingrepp i och utnyttjande av naturen. Många ändrar sina vanor i riktning mot större miljövänlighet. Många gånger är dock problemen av en så omfattande global karaktär att tillfredställandet av mänskliga behov av olika slag på ett eller annat sätt får oplanerade effekter på människans miljö. Så till exempel leder användandet av kärnkraft till problem med förvaringen av kärnbränsle och det huvudsakliga alternativet, förbränning av fossila bränslen, till en global växthuseffekt. Det sätt som vi föreslår här, nämligen att med globala meditationer uppnå ett planetärt medvetande och upplösa dualismen mellan människa och natur, kommer inte att leda till att dessa miljöproblem löses automatiskt. Handling kommer fortfarande att krävas, men genom att vi med dessa meditationer psykologiskt och andligen inordnar oss i det livssystem som planeten erbjuder så kommer vi att i ökande grad veta vilka handlingsvägar som är de riktiga och vilka som faktiskt är förenliga med en planet i ekologisk balans. Vad vi i dag gör, nämligen att utifrån våra fragmenterade medvetanden bestämt av dualismen mellan människa och natur, försöka analysera situationen logiskt är helt enkelt otillräckligt.

De som i dag försöker "hela" jorden bör vara medvetna om att de i grund och botten försöker förverkliga en paradox - den planetära transformationen är ju ännu inte avslutad - och ytterligare steg kommer att behöva tas i vår teknologiska utveckling, vilka kanske ytterligare rubbar de ekologiska jämvikterna innan en ny organisk helhet i balans kan uppstå. Den enda grundprincip som man kan ha för sitt handlande i förhållande till naturen är därför att försöka minimera skadeverkningarna på densamma och ärligt fråga sig om det man gör syftar till uppkomsten av ett planetärt medvetande och upplösningen inte bara av de nationella och religiösa dualismerna utan också dualismen mellan människan och naturen. Endast genom att medvetet bidra till att *Gaia Harmonica* återföds som en ny form av liv på en högre organisationsnivå, som ett nytt organiskt helt med ett eget medvetande, så kan till slut en planet där de ekologiska kretsloppen befinner sig i balans skapas.

Det är viktigt att framhålla att skapandet av planetärt medvetande genom de globala meditationerna mellan år 2004 och 2012, inkluderar inte bara en strävan att upphäva dualismerna mellan våra kollektiva identiteter utan också och i lika hög grad mellan mänskligheten och jordens naturmiljö. Att i α -tillstånd visualisera jorden över våra egna huvuden innebär med andra ord inte bara att vi skapar den globala hjärnan som en ram för vårt kollektiva medvetande. Det innebär också att vi skapar ett medvetande i vilket vi gör den biologiska-fysiska organismen *Gaia Harmonica* till ramen för vår egen biologiska existens. En sådan medvetenhet kommer sedan i högsta grad bidra till att skapa balans i de ekologiska kretsloppen, eftersom deltagandet i sådana meditationer ytterst är ett erkännande av vad vi faktiskt är - delar i och

aktörer i jordens biologiska system.

(3) När det gäller global nedrustning så bör man framför allt verka för att all vapentillverkning läggs ner, samt för alla typer av avtal som begränsar existerande förråd och förekomst av vapen globalt, detta också i civila miljöer. Det är också befogat att verka för bildandet av fonder för insamling av vapen, eventuellt mot ekonomisk kompensation till de individer, grupper och nationer som lämnar ifrån sig sina vapen. Sådana åtgärder kan föreslås och bekostas av de rika länderna i Förenta Nationerna och kanske i sista hand verkställas av Förenta Staterna och Ryssland. Dessa båda nationer har i det stora hela, om man jämför med vilken förödelse de hade kunnat orsaka visat sig kunna hantera sina vapenpotentialer på ett ansvarsfullt sätt och det kanske mest realistiska i dagens värld är att de tillsammans "samlar in" andra länders vapen, medan de bara gradvis och i efterhand avrustar sina egna för att inte i onödan rubba balansen mellan hjärnhalvorna. Det vore speciellt lämpligt att verka för ekonomisk kompensation till utvecklingsländer som "lämnar in" sina vapen. På ett lokalt plan har sådana vapeninsamlingar, i gengäld mot ekonomisk kompensation långt under vapnens tidigare inköpsvärde, visat sig vara mycket framgångsrika i Nordamerikanska storstäder - vad som har tagit slut har helt enkelt varit pengarna för dessa viktiga program. I alla händelser är den existerande vapenmakten på jorden en spegling av de kollektiva dualismerna mellan nationer och religioner under den historiska cykeln och har ingen framtid vid uppkomsten av ett planetärt medvetande.

(4) För att mänskligheten skall kunna uppnå ett planetärt medvetande så bör man också sträva efter att upphäva dualismerna mellan mänsklighetens olika historiska religioner och andliga traditioner. Detta kan inte uppnås genom att man skapar nya läror eller religioner, att man sorterar ut vad som är "rätt" eller "fel" i de redan existerande, eller att man organisatoriskt försöka samordna dessa. Vad som i stället kan spela en mycket positiv roll är icke-uteslutande, "multi-faith", sammankomster av det slag som ibland skapas kring Dalai-Lama med representanter från ett flertal olika trosriktningar med möjligheter för dem alla att uttrycka sig. Genom själva sin natur stöder sådana samman-komster insikten om de olika trosföreställningarnas och deras anhängares likvärdighet och detta kommer i sin tur att stödja dessas andliga autonomi, dvs. insikt om att de, oavsett religiöst system eller trosuppfattning har en fri vilja och ett individuellt ansvar.

De som ställer sig denna målsättning bör dock ständigt vara på sin vakt mot sig själva och ha insikt om att de faktiskt försöker förverkliga en para-

dox. Det sämsta man kan göra är att bidra till att skapa en antagonism gentemot någon form av tro eller trosyttring. Vi lever nämligen fortfarande i historisk tid och vi som lever i dag kan inte undgå att leva med de inomplanetära dualismerna i vårt medvetande. Även under dessa historiens sista dagar så kommer vi att sträva efter att ha "rätt" gentemot "de andra". I fallet religioner kommer vi alltså att tendera att upprätta en dualism gentemot dem som tillhör eller bejakar religioner som är dualistiska eller har en dualistisk eller uteslutande inställning gentemot anhängare av andra religioner. Det finns ingen lösning på denna dualism under historisk tid och det enda man kan göra är att vara medveten om att man försöker förverkliga en paradox, och samtidigt verka för samklang mellan mänsklighetens religioner och religiositet. En strävan i riktning mot att upphäva dualismerna mellan de monoteistiska religionerna skulle kunna ses manifesterad i att Jerusalem blir en mänsklighetens gemensamma helgedom under Förenta Nationernas beskydd, på samma sätt som Palenque är det redan i dag, med likaberättigande för representanter för dessa religioner och möjlighet för dem att leva i fred och harmoni med varandra.

Själva dynamiken som leder till ett planetärt medvetande kommer att leda till att dualismen mellan ledare och ledda upphäves även i andliga sammanhang. På motsvarande sätt som vi nämnt ovan vad beträffar politiskt ledarskap så kan man förvänta sig att Gaia tränger sig på och uppdragar skandaler kring självproklamerade, eller oftare, av omgivningen proklamerade, andliga ledare om dessa legitimerar att vi flyr undan vårt ansvar eller eftersträvar personlig dyrkan. Den planetära tidsåldern är någonting som måste skapas av alla gemensamt och ingen andlig mästare kommer att uppträda som kommer att göra det nödvändiga arbetet åt oss.

(5) Gaia-meditationerna mot slutet av den *Stora Cykeln*, liksom utbildandet av den globala hjärnan med självreglerande balanser mellan människan och hennes naturmiljö, kommer att kräva ett elektroniskt kommunikationsnätverk omfattande hela mänskligheten. Vi har berört detta ovan i diskussionen kring den nya informatiken. Vad som tycks behövas när det gäller uppkomsten av hårdvaran för den globala hjärnan är, förutom ett globalt data-tele-video-nätverk omfattande större delen av mänskligheten också ett genombrott när det gäller struktureringen av data-nätverken så att tillgängligheten av specialiserad information ökar. När det gäller de stora andligen synkroniserade evenemangen vid de bägge Venus-passagerna så kommer det att krävas individuella elektroniska uttrycksmedel, mest påtagligt bärbara telefoner. Genom att koppla samman sådana i globala konferenssamtal där människor kan humma, ljuda eller andas tillsammans och samtidigt höra den övriga samlade mänskligheten så kan vi på en omedelbar

sensorisk nivå bli medvetna om vår fundamentala enhet.

(6) Det avgörande som kommer krävas för historiens framgångsrika avslutning och uppkomsten av en planetär tidsålder på jorden är att de globala Gaia-meditationerna mellan 2004 och 2012 och vid de bägge Venus-passagerna förverkligas i massiv skala. Dessa kommer nämligen i sig att resultera i en ny medvetandenivå och förberedelsearbetet kommer att leda till en sådan globalisering av data-tele-elektroniken att en global hjärna uppstår. Detta kommer möjliggöra för de ekologiska balanserna att bli självreglerande med den ekonomiska produktionen, och dessutom ett participatoriskt styre. Som ett resultat av att ett planetärt medvetande uppstår så kommer också de nationella och religiösa dualismerna att upplösas. Spridandet av denna bok med insikten att det finns en "deadline" för en harmonisering av planeten år 2012 och en inriktning på organiserandet och deltagandet i den globala andningen den 6:e Juni detta år är därför den centrala målsättningen för den som vill verka för en planetär tidsålder. En annan viktig målsättning är att lära sig, lära ut och ge maximal global spridning åt sådana meditationstekniker som kan fungera för att skapa ett planetärt medvetande. Man bör söka samhälleligt stöd för sådana aktiviteter då dessa ju tjänar ett högre gemensamt syfte för mänskligheten.

Om man så vill kan man betrakta meditationerna vid de bägge Venus-passagerna 2004 och 2012 som en global folkomröstning i två omgångar för och emot ett fortsättande av det planetära livet och genom själva sitt deltagande väljer man att medverka till upplösningen av de inom-planetära dualismerna. Röstkortet utgöres av att ha lärt sig meditativa tekniker för att försätta sin hjärna i α -tillstånd och i detta avseende måste internationella organisationer göra mycket stora satsningar under den kommande tioårsperioden. Vid en jämförelse förefaller det rent tekniska organiserandet av mänsklighetsomröstningarna som relativt enkla saker, men måste naturligtvis det också förberedas med yttersta omsorg och noggrannhet. Utslaget av mänsklighetsomröstningen är beslutande och dess beslut är oåterkalleligt. Det som blir speciellt med denna "omröstning" blir dock att det inte blir någon människa eller något mänskligt parti som kommer att stå som vinnare. Tvärtom blir det kosmos som räknar rösterna, tolkar resultatet och slutligen bestämmer sig för om galaxen berikas med ytterligare en medlem med ett planetärt medvetande. Eftersom något ytterligare tillfälle att "rösta" inte kommer att ges så bör de som har för avsikt att rösta för en harmonisering av mänskligheten och för en planet i ekologisk balans själva ta ansvar för att de lär sig de relevanta meditationsteknikerna. De bör också ta ansvar för att andra personer lär sig dessa tekniker och sprida medvetenheten om det val som mänskligheten snart kommer att stå inför. Det går inte att lita på att någon annan än den som läser denna bok kommer att göra det!

Även om de bägge Venus-passagerna utgör nyckel-tillfällena för att upplösa de inom-planetära dualismerna enligt den kosmiska planen, så kan man redan nu börja göra sådana meditationer individuellt eller i mindre kollektiv. Deltagandet i meditationerna vid de bägge Venus-passagerna kan betraktas som livsavgörande händelser för mänskligheten för att upplösa de inomplanetära dualismerna. Men det förefaller helt klart att många ytterligare Gaia-meditationer - där vi meditativt visualiserar jordklotet kring våra egna huvuden - kommer att krävas, och slutligen också önskas. Eftersom dessa meditationer i sig själva bidrar till att skapa harmoni så kommer de att upplevas alltmer positivt och behagligt ju mer de upprepas. Inledningsvis kan de dock vara krävande på grund av det nuvarande tillståndet inom mänskligheten och på jorden. Tills vidare är det bästa man kan säga ju mer dess bättre och hänvisa till jämförelsen med de ansträngningar som krävdes vid skapandet av en nationell ram för det kollektiva medvetandet. När det gäller valet av speciella meditativa tekniker så bör man undvika en "sektaristisk" inställning och tillämpa den amerikanska maximen: "Whatever works!". På svenska innebär detta att varje metod är bra så länge den fungerar. Man kan redan nu börja fråga sina vänner om de kommer vilja delta i dessa meditationer om tio till arton år i framtiden. Vi vet ju med säkerhet att de astronomiska händelserna kommer att inträffa och vi kan därför redan nu ta ställning till om vi vill vara med om att skapa ett planetärt medvetande under denna period.

Denna bok bör ges maximal spridning, helt enkelt därför att den presenterar planen för hur det planetära medvetandet skall kunna skapas, och att jordens och vår egen framtid hänger på att denna plan förverkligas. Den utgör helt enkelt vid en mycket kritisk punkt det mest pregnanta uttrycket för hur det planetära medvetandet tränger sig på. Sprid därför innehållet i denna bok och sök förverkliga det! Skicka den till personer som i dag kan fatta avgörande beslut när det gäller de olika målsättningarnas förverkligande! Det är uppenbart att innehållet i denna bok strider mot det rådande konsensus-tänkandet, men det hade å andra sidan varit mycket märkligt om den historiska fasen med dess linjära tidsuppfattning hade kunnat upplösas i enlighet med det konsensustänkande som vi mentalt impregnerats med under just denna fas.

Uppkomsten av ett tusenårsrike av fred och en planet i ekologisk balans kommer bara att kunna ske genom en kombination av global medvetenhet och handling. Redan medvetenhet i sig betyder väldigt mycket i en värld där människorna alltmer kopplas samman i ett globalt integrerat data-nätverk. Detta kommer därför att kunna få alltmer positiva effekter genom att människorna strävar efter att åtgärda obalanser och allt det som de inte

önskar sig här i världen. Ett bra exempel på hur medvetenhet om globala problem kan skapas är den klocka som nu har satts upp på Times Square i New York som räknar antalet människor som har omkommit genom våld med skjutvapen i Förenta Staterna. Den medvetenhet som skapas genom en sådan klocka, vilken regelbundet visas upp för världen via CNN, bidrar i dag i sig till att sätta i gång mer eller mindre självreglerande mekanismer för att människor i enlighet med sin dröm om fred och frid och i enlighet med den kosmiska planen för uppkomsten av en global organism börjar göra någonting åt saken. På motsvarande sätt skulle det kunna vara verksamt att skapa medvetenhet via globala "klockor" om de obalanser som vi måste åtgärda för att kunna skapa ett tusenårsrike av fred och ekologisk balans. Som exempel skulle man kunna sätta upp "klockor" som räknar antalet återstående atomvapen i världen, antalet återstående tanks, och antalet återstående soldater under vapen på jorden - globalt utan att peka ut någon speciell syndare. Inte med avsikt att frossa i elände utan ur perspektivet av en nedräkning till år 2012 då man bör eftersträva att sådana fenomen skall vara ur världen. Om sådana saker börjar kommuniceras globalt via världsomspännande TV-kanaler som mänsklighetens gemensamma uppgifter, skulle vi, i takt med att vi alltmer börjar fungera som en global hjärna, börja åtgärda sådana saker. Man skulle på motsvarande sätt kunna ha en klocka som räknar hur många människor som svälter ihjäl varje dag, omfattningen av ozonhålet över antarktis, omfattningen av jordens regnskogar och kanske dessutom några andra saker. Även om ett sådant närmande till problemen kan verka torrt och distanserat, så kommer vi antagligen att finna att i det globala sammanhanget är detta ett mer verksamt sätt att eliminera mänskligt lidande än sådana som bygger på att utpeka skyldiga eller känslomässigt frossa i elände. Men det absolut avgörande är att man skapar en sådan medvetenhet i sammanhanget av en nedräkning till utgången av den historiska cykeln eftersom det annars kan få en motsatt verkan. Man kan säga att ett sådant medvetandegörande är ett sätt att göra den globala hjärnan aktiv.

Vad vi beskrivit ovan är en handlingsplan för uppkomsten av en planetär tidsålder. Anledningen till att vi har gett en handlings-plan är att en sådan är mer meningsfull än filosofiska och religiösa tankegångar och trosuppfattningar vid en tidpunkt då vi kan förvänta oss en total omvandling av våra mentala referensramar. Vad vi vill erbjuda är med andra ord inte en ny lära eller några nya trosföreställningar, utan en handlingsplan som kan tillämpas av alla oavsett vilka läror, religiösa, filosofiska eller politiska, som de bejakar. Vi kan alltså redan nu fråga oss om vi delar de givna målsättningarna. Om vi är klara över att vi gör det så kan vi bestämma oss för att handla utifrån detta och sedan söka vägar efter andlig inspiration på de olika håll där vi känner oss mest hemma.

Relationen mellan människan och *Gaia Harmonica*

Spontant skulle man kanske tro att mänsklighetens omedelbara reaktion på den nya tidsålderns ankomst skulle vara uteslutande positiv. Den kommer ju att leda till ett tusenårsrike av fred, att miljön balanseras, att alla människor kommer att få vad de behöver i ekonomiskt hänseende och att vi alla får frihet att ägna oss åt de skapande aktiviteter som vi kan önska och alla goda och upplysta människor har ju länge verkat för dessa saker. Det är dock först när det existerar en klar plan och en tidsmässig "deadline" för dess förverkligande som vi konfronteras med den fulla innebörden av dessa saker för oss. På ett existentiellt plan kommer svårigheten för många människor att acceptera ett tusenårigt rike av fred att vara att de kan uppleva det som om de detroniseras som skapelsens krona. Även om *Gaia Harmonica* kommer bjuda på fred och en naturmiljö i ekologisk balans så kommer våra egon och vår egen tro på deras roll och betydelse att få stryka på foten, och denna detronisering från en tidigare upplevd illusorisk roll kan bli svår för många människor att acceptera. Med den jag-centrering som karaktäriserat människan under så lång tid kommer hon att ställa sig frågor av typen: "Vad har jag att vinna på att skapa ett planetärt medvetande?" Svaren på denna typen av frågor måste ges med hänvisning till något som är större än henne själv och en villighet att ta ett språng in i det okända, och det är därför som uppkomsten av en planetär tidsålder är långt ifrån given.

Vi kan vid det här laget sammanfatta vad som uppkomsten av en ny tidsålder skulle innebära: (a) En planetär ram för vårt kollektiva medvetande är skapad, vilken också innebär upplösningen av de nationella och religiösa dualismerna på jorden. (b) Den historiska eran har upphört genom att utbytet av skriftlig information inte längre existerar som en drivande faktor i de mänskliga relationerna. (c) En global hjärna har uppkommit där information obehindrat flyter i olika riktningar och som integrerar all ekonomisk och ekologisk information på ett sådant sätt att det kan skapas hållbara ekonomiska och ekologiska balanser vilka ger människan både en god kulturmiljö och naturmiljö. Även om man knappast kan räkna med att alla förändringar för mänskligheten kommer att inträffa omedelbart år 2012, så innebär i alla händelser detta årtal en tidpunkt då det stora skiftet i medvetande kan komma att ske. En mycket stor förändring väntar oss med andra ord eftersom denna nya tidsålder kommer att vara lika olik historisk tid som historisk tid var olik förhistorisk tid eller ännu mer.

Denna framställning har ytterst lite, om ens alls, diskuterat uppkomsten av den nya tidsåldern ur den mänskliga individens perspektiv. Det finns flera skäl till detta framställningssätt, bland annat att vi till viss del haft en illusorisk bild av vår egen betydelse i skapandet av historien och den

planetära transforma-tionsprocessen. Det kan därför vara värdefullt att uppnå en förståelse av dessa sammanhang ur ett större kosmiskt perspektiv. Ett annat skäl är att uppkomsten av en ny tidsålder och en ny ram för människans medvetande i grund och botten säger väldigt lite om hur livet på ett individuellt plan kommer att gestalta sig för oss människor. Vad man kan förvänta sig om en ny tidsålder uppstår är att ramarna för den mänskliga existensen ändras, dvs. att vi kommer att leva på en planet i ekologisk balans där fred råder och de mänskliga individerna har fått en vidgad ram för sitt medvetande. Man kan därför se det som att människorna har blivit befriade från flera av de saker som tidigare har gjort anspåk på deras energi. Människorna kommer med andra ord inte längre behöva satsa energi i egentlig mening på att upprätthålla fred, ekologiska balanser eller sin egen försörjning. Som ett resultat av detta så kommer många människor säkert att vilja återgå till en enklare och naturligare livsstil där de ägnar sig framför allt åt sin familj och sin omedelbara miljö utan att på samma sätt som nu behöva oroa sig för destruktiva tendenser i världens alla hörn. Andra kommer att vilja ägna sig åt sin inre utveckling och begrunda de kosmiska mysterier som de just har genomlevt. Andra åter kommer kanske att leva i en högteknologisk virtuell verklighet. Hur människorna kommer att använda sig av sin nyvunna frihet går inte att förutsäga och detta ligger i sakens natur. Man kan inte förutsäga vad en människa ska göra med sin frihet, därför att hon eller han helt enkelt gör vad hon själv vill. Vad man kan förutsäga är dock att många människor så att säga kommer att falla på plats, de kommer att flytta dit de hör hemma om de inte redan bor där, de kommer att ha det arbete, eller kanske snarare funktion, som passar dem. Harmoniseringen av planeten kommer att leda till en harmonisering av det individuella livet för *Homo Harmonicus*, och man kommer att bevittna en oerhörd rening i många avseenden över världen där aktiviteter och funktioner som inte längre har en plats kommer att självdö och försvinna. Man kan naturligtvis här spekulera i vad som kommer att hända med de människor som inte gör transformationen till *Homo Harmonicus*. Den bästa biologiska liknelsen man kan göra här är nog att påpeka att de celler i ett nyfött spädbarns hjärna som inte utbildar nervtrådar och synapser helt enkelt dör om de inte integreras i hjärnans helhet. Om man så vill kan man se det som om att *Homo Harmonicus* genom sin större livsduglighet och adaptation till det planetära livssystemet kommer att konkurrera ut *Homo Sapiens Sapiens*. Man kan tänka sig att en rad konflikter kommer att uppstå i olika form: Hur är till exempel alla människors möjlighet att få tillgång till all världens information samlad på ett centraliserat dator-nätverk förenlig med upphovsrätten? Om den ekonomiska produktionen skall stå i jämvikt med de ekologiska kretsloppen och ytterst bestämmas av dessa, hur är detta

förenligt med en ekonomi som drivs framåt av individernas vinstmotiv? osv. Vad som här föreslås som lösning på dessa typer av konflikter är att människorna, snarare än att mellan sig själva söka svar på dessa konflikter, söker svaret genom att investera sin mentala kraft i globala Gaia-meditationer, och sedan låter saker falla på plats. En mental intention på inordnande leder till de lösningar som ger upphov till högsta möjliga synergi. Denna typ av Gaia-meditationer, där man i meditativt tillstånd visualiserar en solbelyst glob över det egna huvudet kommer att utgöra den planetära människans pyramid-bygge. Varje hot mot livssystemet eller någon av dess delar kommer att kunna bemötas av sådana mentala ansträngningar av mänskligheten i kollektiv samklang, och efter att de centrala dualismerna upplösts vid de bågge Venus-passagerna, kommer sådana Gaia-meditationer utgöra möjligheter för *Homo Harmonicus* att förstärka harmonin i livssystemet och finna lösningar på kollektiva problem som förefaller politiska eller ekonomiska. Inte desto mindre bör man förvänta sig att en mångfald sådana kommer att uppstå, men mänskligheten har nu kommit till en punkt då den inte kan finna lösningar på desamma genom enskilda individers analys utifrån sina fragmenterade medvetanden. Nedanstående tabell ger dock ett förslag till en sorts vinst-förlust-analys utifrån den typ av fragmenterade medvetande som vi har i dag. Var och en bör dock själv fundera över detta och göra sin egen vinst-förlust-analys utifrån vad som hon eller han finner betydelsefullt i livet.

Uppkomsten av en planetär tidsålder

Människan Vinner:

Fred

Hälsa

Harmoni

Syskonskap

Sammanhang

Miljö i balans

Direkt-relation till Kosmos

Kontakt med växter och djur

Människan Förlorar:

Skapelsens centrum

Jag-centrering

“Jag gör som jag vill!”

Nationell/religiös identitet

Individuell makt

Många kanske reagerar emot det inordnande i *Gaia Harmonica* som här förordas och det kan kanske uppfattas som ett slags underkastelse för

individen att helt enkelt låta saker och ting på jorden falla på plats i enlighet med det som ger upphov till den högsta synergien, och så att säga låta planeten bestämma. Vad man dock bör vara medveten i detta sammanhang är att praktiskt taget alla jordens invånare av i dag redan är inordnade i olika nationer och har underkastat sig deras ramar, betalar skatt till dem, följer deras lagar och gör många gånger värnplikt hos dem. Det är alltså en illusion att tro att mänskligheten av i dag inte skulle vara inordnad, och på många sätt underkastad, de ramar för livet som existerar i dag. Vad som här föreslås är en väg för mänskligheten att överskrida dessa ramar och ersätta dem med planeten som den primära ramen för sin existens. Vad mänskligheten har att vinna på att vidga ramen för det mänskliga medvetandet är framförallt ett bättre sammanhang för dess liv, en värld i fred, harmoni och ekologisk balans, där människans grundläggande behov kommer att bli tillfredställda och där som en följd av detta antagligen flera sjukdomar kommer att försvinna. Denna nya ram för livet ger dock knappast en individuell frälsning och det är svårt att säga hur denna vidgade ram kommer att påverka det individuella livet. Den viktigaste stimulansen på ett individuellt plan för att delta i skapandet av en ny medvetandenivå kanske därför kommer att vara deltagandet i ett skeende av mycket stora proportioner, själva skaparglädjen och möjligheten att skapa något tillsammans med resten av mänskligheten och därmed faktiskt ge liv åt *Gaia Harmonica*. Den ökade synergien kommer dock att göra livet oerhört mycket mer behagligt, konfliktfritt och njutbart än vad som nu är fallet. Skapandet av den nya medvetandenivån kommer att ge oss en möjlighet att gemensamt som mänsklighet leva ett individuellt liv i frihet, fred och harmoni med naturen.

Det kan här vara på sin plats att påpeka att uppkomsten av en planetär tidsålder inte kommer att leda till en total harmoni, vilket egentligen vore liktydigt med död. Vad som kommer att upplösas är de nationella/religiösa dualismerna och dualismen mellan människa och natur. Dualismen mellan den mänskliga individen och hennes omgivning kommer dock att bestå och i synnerhet kommer individen med sin nya ram för sitt kollektiva medvetande att befinna sig i en ny dualism gentemot kosmos.

Det är ett lyckosamt förhållande att skapandet av den nya medvetandenivån inte direkt är beroende av hur vi har utvecklats individuellt, vilket innebär att alla människor kan delta i detta skapande oavsett vilka de är. Förverkligandet av planen för uppkomsten av ett planetärt medvetande kräver med andra ord ingen ytterligare förbättring eller utveckling av oss själva som individer. Inte heller behöver vi omfatta någon viss lära, tycka eller tänka på ett visst sätt eller ha några speciella egenskaper. Gemensam handling i samklang snarare än individuell utveckling leder till

uppkomsten av en ny harmonisk organisationsform för livet på jorden. I en begränsad mening kan man dock säga att positivt arbete med den egna personen och den andliga inspiration som detta kan ge kan ha en effekt för uppkomsten av fred och harmoni på jorden, nämligen när det resulterar i att en äkta kärlek till livet på jorden och mänskligheten sprids på jorden. Varje kärleksfull, god och vacker människa gör jorden till en bättre plats att leva på, och på så vis kan den individuella utvecklingen ha ett värde i ett större perspektiv, men när den personliga utvecklingen ställs i motsättning till handlande i kollektiv samklang kommer detta att få en negativ och destruktiv effekt.

Ingen kan tvingas att arbeta för den kosmiska planen för historiens avslutning och vi står faktiskt alla i dag inför en äkta valsituation, mellan vår jag-fixering och vår framtid i harmoni, vilket medför att utgången på den *Stora Cykeln* inte är given. Som Carl Jung påpekade då han mot slutet av sitt liv (d. 1961) hade sina apokalyptiska visioner "femtio år in i framtiden" så hänger människans framtid på en mycket skör tråd, nämligen hennes eget medvetande. Det mest betydelsefulla för jorden och oss människor i detta kritiska läge är att en medvetenhet sprids om vilka processer som verkar, samt att det faktiskt existerar en plan för hur denna nya medvetandenivå skall kunna skapas.

Svenskarnas speciella roll i skapandet av en planetär ram för medvetandet

Bland många människor i Sverige och från flera vishetslärare i olika länder har det sagts att "Ljuset ska komma från norr". Ännu har dock inte mycket sagts om hur detta ljus kommer att se ut, hur det kommer att tändas, när det kommer att lysa eller hur det kommer att manifesteras sig. Det är emellertid svårt att acceptera att det bara skulle vara en tillfällighet att *Gaia Harmonicas* födelsedag kommer att infalla på den dag som ganska nyligen blev Sveriges nationaldag. Även om denna födelse är förutskickad baserat på en kombination av en faktisk astronomisk händelse och den tidsplan för dualism-skiften i medvetande som Maya-folket lämnat efter sig, så är det sannolikt att detta sammanträffande innebär att ett speciellt ansvar kommer att falla på Sveriges invånare, som en del av Gaia, att bidra till globala meditationer som avslutning på den planetära transformationen och att ta en initierande och ledande roll för deras organisering och manifestering. Detta skulle i så fall erbjuda en möjlighet att förverkliga profetian att ljuset skall komma från norr. Från Maya-kosmologins, likaväl som utifrån tolkningar av svenskarnas historiska roll gjorda ur dess perspektiv, finns det mycket övertygande stöd för en sådan tolkning. Man bör dock här påpeka det

paradoxala i att försöka beskriva en roll för en nationalitet i en plan som just syftar till att överskrida de nationella ramarna för människornas medvetanden och överskrida nationernas suveränitet för att ersätta dessa med ett nytt organiskt helt. Om tjugo år kommer vi kanske att tala om de människor som bor där en gång en nation som hette Sverige låg. Troligare är dock att Sverige blir att betrakta som ett landskap i den globala "nationen" som man inte längre är beredd att gå i döden för att försvara gentemot de andra "lanskapen". I alla händelser är det nästan helt säkert att nordriktningen som en karaktäristik för en del av den globala hjärnan är någonting som kommer att bestå, och i viss mån också omfatta vad som i dag är Sveriges grannländer.

Enligt den skapelsemyt som berättas vid "Korsets Relief" i Palenque föddes den "Första Modern" sex år (7e december 3121 f. kr.) före skapelsen av den nuvarande världen och den "Förste Fadern" den 16e juni 3121 f. kr. Det sägs där också att den "Förste Fadern" som "uppsteg i himlen" på denna dag skapade ett hus i norr vars namn, "uppresta himlen" (*Wakan-Chan*) också är namnet på Världsträdet (Kosmos) vilket reser sig upp ur denna ursprungliga offerplatta. Maya kom därför att betrakta nord-riktningen, vilken på dagens stjärnhimmel kan lokaliseras genom polstjärnan, som himlens hjärta och som den riktning från vilken den skapelse som initierades vid den *Stora Cykelns* början utgick.

Sverige som är lokaliserat vid den norra änden av den centrala axel som delar den globala hjärnan i nord-sydlig riktning har bara haft ett skriftspråk en relativt liten del av den *Stora Cykeln*. Inte desto mindre har denna del av jorden vid två tillfällen under den *Stora Cykeln* spelat en väsentlig roll för de processer - global integration och individuell autonomi - vilka kommer att bli avgörande för möjligheten av att en balanserad global hjärna uppkommer år 2012. Det första tillfället var under inledningen på *baktun* 10, vilken började år 830, då vikingarna i två riktningar expanderade världen, österut där de svenska vikingarna upprättade handelsförbindelser och av allt att döma spelade en roll vid grundläggandet av Novgorod och den ursprungliga ryska nationen, Kievs Rus. Västerut grundlade de norska vikingarna Färöarna, Island, Grönland, och under en kort period ett samhälle i Amerika. På så vis integrerades dessa områden i det nätverk som gradvis bygger grunden för den globala hjärnan. Det förefaller som om *baktun* 10, vars inledning innebar slutet på Mayas högkultur under *baktun* 9, verkar ha syftat till utbildandet av de centraliserande funktionerna hos den globala hjärnan och den inleddes till exempel med Ansgars uppträdande på Birka 830 och skapandet av det Tyska riket år 843.

Ännu mer betydelsefull var dock Sveriges roll som initiator av *baktun* 12, vilken inleddes 1618 e. kr., då man på ett avgörande sätt bidrog till att lägga

grunden för denna den moderna tidens *baktun*. Enligt Argüelles är syftet med denna *baktun* att transformera materien, och därför karaktäriseras dess tänkande och aktiviteter av den vetenskap och materialism som är nödvändiga för att detta mål uppnås - på bekostnad av den mer sakrosanta världsbild som föregick den. Utvecklingen av den vetenskapligt baserade teknologi som är syftet med denna sista *baktun* var nödvändig inte bara för skapandet av en kommunikations-teknologi, utan också av levnadsmedel för en befolkning av den storleksordning som är nödvändig för utbildandet av en fungerande global hjärna vid slutet av den *Stora Cykeln*. Avsikten är inte här att lägga en positiv värdering på vetenskap eller teknologi som sådan, eller den materialistiska livssyn som går hand i hand med den, utan snarare att påpeka att detta varit en nödvändig fas på planetens väg, och att dessa fenomen utgör förberedelser för att en ny medvetandenivå ska kunna uppstå på jorden.

Vid början av denna 13e *baktun* så utvecklade Sverige en kraft och expansivitet som det varken förr eller senare uppvisat och lyckades rulla tillbaka de militära framgångarna för det heliga tysk-romerska riket (endast Stralsund stod emot 1630) och därmed bekräfta den sekulariserande protestantiska trosriktningens roll i Europa och världen. Sverige expanderade territoriellt med detta tänkande både österut och västerut och kanske är det inte en slump att bägge de båda giganterna i det sena nittonhundratalets sekulariserade ideologiska konflikt, USA och Sovjetunionen, proklamerades på före detta svensk mark erövrade under denna period, i Philadelphia respektive Petrograd. I de Westfaliska fredstraktaten från 1648 inskrevs för första gången Suveränitetsprincipen mellan nationer, vilken innebar att alla nationer i princip var likvärdiga och likaberättigade och inte underställda den katolska kyrkan eller den tysk-romerske kejsaren - en princip som 1787 utvidgades till att gälla individer i och med ratificeringen av den Amerikanska konstitutionen. Den senare kopplingen är på ett personplan mer direkt än vad de flesta svenskar känner till, så till vida att John Hanson, som presiderade över USA's första kongress, vilken skrev dess första utkast till konstitution 1781, var svenskättling uppvuxen i före detta Nya Sverige.

I motsats till förverkligandet av dessa positiva och betydelsefulla bidrag, så spelade Sverige också en mycket destruktiv roll i den förstörelse som fördes till Tyskland vid denna tid. Denna förstörelse utgjorde en fruktbar jordmån för de mycket stora tragedier som utspelade sig där cirka trehundra år senare och är delvis vad som har hindrat den tyska nationen från att spela sin rätteliga konstruktiva och centraliserande roll för uppkomsten av den globala hjärnan. Avsikten är dock inte här att döma den svenska rollen som bra eller dålig eller att sätta värdeomdömen på olika uttrycksformer

för den kristna tron utan snarare att påpeka att vid initieringen av den sista och trettonde *baktunen* i den *Stora Cykeln* så spelade Sverige en avgörande roll för att sätta krafterna i rullning för att förverkliga denna *baktuns* speciella syfte. När vi nu närmar oss slutet på den *Stora Cykeln* och dess sista *baktun*, så förefaller det därför meningsfullt att fråga sig om Sverige kommer att spela en avgörande roll också för dess avslutning och aktiveringen av den planetära tidsåldern. Svenskarna kan spela en sådan roll genom att ställa sig följande målsättningar: (1) En avrustning av den nationella svenska krigsmakten; (2) Att ta en ledande roll när det gäller utvecklingen av ett tele-elektroniskt datanätverk för kommunikationerna med Ryssland och Östeuropa, och (3) Att ta en ledande roll när det gäller organiserandet av de globala meditationerna 2004/2012. Framför allt är uppgiften här att föra ut vetskapen om dessa meditationer och göra detta till en central uppgift för Tyskland och Europa och detta bör vara en avgörande aspekt av Sveriges Europa-politik. Att inte föra fram en avsikt att skapa ett planetärt medvetande skulle i själva verket vara liktydigt med (ett fruktlöst) försök att göra Europa till en rikemansklubb avskild från resten av världen.

Vi har tidigare beskrivit hur dualismen mellan människa och natur skärptes under inledningskattunen av *baktun* 12. Det är dock värt att i detta sammanhang nämna att samma sak gällde i högsta grad också för dualismen mellan de nationella ramarna för det kollektiva medvetandet. Så till exempel var de Westfaliska fredsförhandlingarna världens första internationella konferens. Internationalitet bygger i själva verket på nationell suveränitet och är egentligen den andra sidan av samma mynt. För att cirkeln skall kunna slutas och cykeln få en lycklig utgång så är det följd-riktigt att man strävar efter att överskrida den nationella suveräniteten och de mellanstatliga relationerna som bas för det planetära umgänget. Detta innebär bland annat att Sverige bör sträva efter att integreras i Europa, och samordna sig med Tyskland, men också att man strävar efter att överskrida internationaliteten som princip för relationerna inom Europa-samarbetet och ersätta denna med en planetäritet. Det faktum att Hitler perverterade vad han intuitivt insåg var Tysklands kallelse att vara centrum i ett tusenårsrike, bör inte i dag leda människor i andra länder till att motarbeta fredliga ansträngningar från denna del av den globala hjärnan att spela en centraliserande roll för planeten.

Ett viktigt avseende i vilket Sverige kan spela en väsentlig roll för överskridandet av den nationella suveräniteten är genom en total avrustning av det svenska försvaret. I och med den växande insikten om närmandet till historiens slut och *Gaia Harmonicas* födelse och att vi egentligen inte har något annat alternativ än att verka för detta slut så tränger sig en sådan nedrustning på både som en möjlighet och som en nödvändighet. Det är

antagligen naivt att tro att den nya tidsåldern inte inledningsvis skulle kräva polisiära funktioner, men det kan inte vara en motivering för att man i Sverige i dag upprätthåller en nationell krigsmakt, ställd mot andra nationer för att försvara “vårt territorium”. I den mån man vill upprätthålla en krigsmakt så bör man tydligt deklarerat en intention att ställa denna helt och hållet under Förenta Nationernas befäl. Svenskarna, liksom alla andra av jordens folk, måste ta vad som kortsiktigt kan framstå som risker för att planeten framgångsrikt ska kunna födas. Sverige har ett speciellt ansvar när det gäller relationerna österut och det finns ingenting som säger att Sverige bara kan avrusta om USA och Ryssland gör det, eftersom dessa länder på ett helt annat sätt upprätthåller balansen i den globala hjärnan.

Om svenskarna vill bidra till uppkomsten av ett tusenårsrike av fred och en ny tidsålder så krävs det en mycket brådskande attitydförändring. Vi måste om vi vill uppnå detta, sluta att tänka i termer av “vi” och “dem”. Det handlar inte längre om att “vi” kan vara nöjda med oss själva därför att “vi” är neutrala, värnar om vår miljö och ger u-hjälp, utan det perspektiv som vi måste ha är att fråga oss vilken sorts värld vi vill skapa, vad vi vill att *Gaia Harmonica* ska få med sig ut i livet när hon föds. När Ukraina modigt skrev på ett avtal om att under överinseende av Ryssland och USA skrota sina kärnvapen betingade det i den svenska pressen i stället för ett stort erkännande knappast en notis eftersom denna inte tycktes ha tillräckligt med plats på grund av alla sina “nyheter” om mord, incest, etc. När Rio de Janeiros borgmästare Cesar Maia inför ett totalt förbud mot all tillverkning och försäljning av vapen “som ett första steg”, så köper Sverige i världens kanske säkraste hörn Leopard-tanks. I stället för att exportera fred så importerar Sverige vapen.

Svenskarna bör vara medvetna om sitt stora ansvar i detta avseende. Mycket få nyheter från Sverige går ut över världen. Om någon på sin kammare i Sverige försöker rena sitt medvetande från negativa tankar så har det knappast någon effekt alls på freden i världen. Inköpet av Leopard-tanks kan dock möjligen kablas ut över världen och talar sitt tydliga språk, nämligen att de som bor i Sverige inte har rest sig över den nationella dualismen. Även om svenskarna med andra ord inte själva deltar i några territoriella strider på planeten så har man ett lika stort ansvar för att sådana fortgår eftersom svenskarnas dualistiska tänkande är identiskt med det som de som deltar i våldsamheterna har. Därmed förstärker man känslan av hopplöshet i alla krigsdrabbade delar av världen och bidrar till dessa krigs fortsättning. En resolut och modig svensk avrustning skulle kunna ge omvärldens uppmärksamhet och få den att lyssna på vad svenskarna har att säga när det gäller uppkomsten av en planetär tidsålder med ett tusenårsrike av fred.

Funktionellt motsvarar Sverige i den globala hjärnan tallkotts-körteln i

en däggdjurshjärna. Det är den enhet inom hjärnan som mäter ljusmängden och sedan sänder signaler till de överordnade organen hypothalamus och hypofysen som reglerar den hormon-produktion som styr parningsbeteendet. Avsikten med att tallkottskörteln mäter ljusmängden är att avkomman skall födas vid rätt tidpunkt på året, på våren eller försommaren då den har de bästa förutsättningarna att överleva. De signaler svenskarna sänder ut över jorden har alltså en mycket stor betydelse när det gäller mänsklighetens framtidstro.

Den svenska politiken bör nu börja inriktas på att stärka andra länder i enlighet med deras funktionaliteter i den globala hjärnan. Det gäller med andra ord att stödja Tyskland i att ge det en ett globalt centraliserande roll, det gäller att välkomna vapeninsamlande, från USA och Ryssland i likhet med vad som nu skett i Ukraina eller varhelst det sker i världen. Det gäller att på alla sätt söka hela Centralafrika, men det är också i högsta grad rimligt i sådana fall att ställa krav, till exempel avrustning i utbyte mot stöd.

En viktig anledning till att det är nödvändigt att börja tänka på ett nytt sätt är att i samband med planetens födelse kommer vi alla att bära ett planetärt medvetande och vi kommer om en ny tidsålder uppstår att omedelbart känna hur det känns i jordens alla delar och bära mänsklighetens kollektiva medvetande inte som nu i en fragmenterad form utan i dess helhet. Som världen ser ut i dag kommer detta att stöta på inre motstånd hos oss. Man kan därför redan nu börja göra meditationer där man trär jordklotet över huvudet och känner hur det känns. Det är bland annat på grund av detta som det är viktigt att under den närmaste perioden faktiskt också arbeta med att förverkliga målsättningarna (1) - (5) och göra vad man kan för att jorden ska vara en plats som så många som möjligt trivs att leva på. Ju sämre levnadsbetingelserna är på jorden ju färre kommer att vara benägna att delta i Gaia-meditationerna och ju större mental energi kommer de som deltar behöva investera för att *Gaia Harmonica* skall kunna födas.

Det andra avseendet där svenskarna kan ta en ledande roll för uppkomsten av en ny medvetandenivå är genom att ta en ledande roll för organiseringen av de globala meditationerna den 8:e juni 2004 och 6:e juni 2012. Här är uppgiften dels att med en medveten intention rent tekniskt verka för uppkomsten av de tele-elektroniska data-nätverken, och framför allt för att dessa sprids österut i första hand till Ryssland och i andra hand till Östasien med Kina, så att de människor som lever där integreras i den globala hjärnans finmaskiga struktur. Kanske är det inte en slump att Sverige just nu har världens största täthet av bärbara telefoner (cirka 1 miljon förväntade vid 1994 års utgång) och persondatorer och kan komma att göra en stor insats för elektronisk nätverksbildning.

Svenskarnas roll är också och viktigast av allt att föra ut själva avsikten att uppnå ett planetärt medvetande på jorden och lära ut de kreativa meditationstekniker som kommer att behövas för att ett sådant medvetande skall kunna uppnås. Om en sådan inriktning på skapandet av en mänsklighet i harmoni kunde legitimeras från officiellt svenskt håll i globala sammanhang skulle det kunna vara mycket verkningsfullt. Sveriges officiella representanter bör därför i internationella organisationer föra ut nödvändigheten av skapandet av ett planetärt medvetande som vägen till upplösningen av konflikter mellan olika nationer och skapandet av en planet i ekologisk balans.

Man kan på förhand förvänta sig att intresset i Förenta Staterna kommer att vara mycket stort för ett deltagande i globala meditationer med det planetinriktade tänkande som redan nu dominerar i denna del av världen. Intresset och möjligheterna för ett deltagande i österled kommer dock att behöva byggas upp mer målmedvetet under en längre tid. Arbetet måste dock påbörjas omedelbart för att kunna ge frukt om tio år. Svenskarna måste därför före alla andra prioriteringar, söka föra ut planen för *Gaia Harmonicas* födelse och de globala meditationerna till Tyskland och till Europa, som ett första och omedelbart steg, och sedan förmedla till den övriga världen att dessa meditationer inte är dualistiska till sin natur - inte ger någon rätt och inte ger någon fel. Sverige är kanske det enda land som kan föra ut denna plan så att den inte identifieras med någon part i internationella konflikter. En massiv satsning måste därför göras från officiellt svenskt håll för att lära ut, både inom Sverige och utomlands, garanterat ofarliga kreativa medvetande-förändrande metoder som frigörande andning eller Silva-metoden, eller vilken annan metod som helst som fungerar och kan användas för högre syften. Kriteriet är här helt enkelt att de försätter människans hjärna i a-nivå och att de kan användas fokuserat för att kreativt visualisera.

Det vore rimligt att det svenska samhället tog ansvar för att garantera försörjningen för i dag arbetslösa ungdomar eller andra som vill ta på sig uppgiften att lära ut meditation. På ett rent tekniskt-praktiskt plan kan det behövas en samordnande organisation som utvecklar nätverket, mänskligt och elektroniskt med det som kommer att uppstå i andra länder. Det är oerhört väsentligt att framhålla att deltagande i skapandet av ett planetärt medvetande inte innebär att en person avsvär sig någonting, varken religion eller nation eller någonting annat, det enda man kan sägas ta ställning för och bli medveten om genom sitt deltagande är att man är jordbo och att man vill fortleva som sådan.

Sverige har en av världens proportionellt största nyandliga rörelser, och denna grupp kanske är den som inledningsvis lättast kan assimilera utmaningen att skapa ett planetärt medvetande. Även grupper som värnar om miljön kan antas vilja arbeta efter dessa linjer redan under en

inledningsfas. Men frågan berör självfallet hela mänskligheten och alla grupper som värnar om det planetära livet och den mänskliga civilisationens fortlevnad kan förmodas vilja engagera sig. Även om vissa grupper inledningsvis kan ha lättare att engagera sig så är avsikten naturligtvis att nå ut till alla människor och ge alla utan undantag en möjlighet att arbeta för en planet i harmoni. Överlag är sökandet efter meningsfulla uppgifter uppenbar för stora delar av befolkningen i Sverige som börjar förstå nödvändigheten av att skapa ett planetärt medvetande. Det sätt som föreslås här för att skapa en ny meningsfullhet i samhällslivet är att avsluta den *baktun* som Sverige inledde med en krigisk expansion, med en i handling uttryckt expansion av fred och en icke-dualistisk strävan efter globalitet. Man kan tänka sig att Sveriges regering på kort sikt, 1996-1997, föreslår en internationell konferens i FN's regi för att diskutera skapandet av ett planetärt medvetande. I ett andra steg bör man förbereda en internationell konferens omkring år 2001 som verkar för den rent praktiska organiseringen av skapandet av en sådan ram för vårt medvetande vid den första Venuspassagen år 2004. Vad som bör diskuteras vid denna senare konferens är organiserandet globalt av direktsändningen av Venuspassagen på TV, ett informerande av hela mänskligheten om de förestående meditationerna samt undervisning, kanske via television, av kreativa visualiseringstekniker så att var och en kan visualisera jordklotet kring sitt eget huvud, med ögonen riktade genom Hawaii-öarna, vid dessa passager. Det finns vid dessa tillfällen i och för sig ingen anledning att fördjupa sig i den Maya-kosmologiska bakgrunden till skapandet av ett planetärt medvetande. Det räcker med den uppenbara logiken i att vårt dualistiska förhållande till naturen är på väg att förtära både den och oss själva och att de nationella/religiösa ramarna för vårt medvetande vid det här laget måste överskridas för att en planet i harmoni ska kunna skapas. Valet av de bägge Venuspassagerna som tillfällen att skapa ett planetärt medvetande har ju sin självklara logik.

Det faktum att både den *Stora Cykeln* och dess avslutande *baktun* skapades från norr och att *Gaia Harmonicas* möjliga födelsedag år 2012 infaller på vad som nu är den svenska nationaldagen antyder starkt - med synkronisiteten som argument - en speciell svensk kallelse för *Gaia Harmonicas* födsel. Den exakta tidpunkten för Venuspassagen den 6:e juni år 2012, om man antar att sommartid fortfarande tillämpas, är mellan 0:16 och 6:56 lokal tid. Det kommer med andra ord att vara möjligt att i Kiruna se Venuspassagen inleda nationaldagen och när solen går upp över Stockholm, huvudstaden, 3:41 på morgonen, så kommer Venus att befinna sig exakt mitt på solskivan. Det krävs nästan att man fullständigt stött bort all känsla för magi för att man ska kunna slå ifrån sig sådana synkronisiteter som oväsentliga!

De universella tidscyklerna för medvetandedualismer - en fördjupad tolkning

Den syn som här framföres på Maya-folkets tidscykler och deras innebörd för den mänskliga historien skiljer sig i stor utsträckning från och avser att vara en fördjupning i förhållande till den som föreslogs av Argüelles. För att sammanfatta så ser vi det som att de olika tidscyklerna representerar alternerande dualismer för liv och medvetande. I inledningen av den *Stora Cykeln* utvecklas människans kulturer framför allt på de delar av jorden, framför allt de sydliga, där det är lätt att finna levnadsmedel. I takt med att transformationen av planeten fortgår utvecklas allt fler av den globala hjärnans funktionaliteter och genom att mänskligheten växer rent numerärt blir de historiska fenomenen alltmer synkronistiska. Effekterna av tidscyklerna på den mänskliga historien blir gradvis alltmer markanta i takt med att den globala hjärnstrukturen diversifieras och blir mer påtagliga ju mer vi närmar oss den mänskliga historiens slut.

Nordriktningen och Sverige börjar i själva verket att utvecklas som en funktionalitet i den globala hjärnan endast under de sista *baktunerna* av den *Stora Cykeln*. Medan *baktun 9* framför allt utvecklade den globala hjärnan i öst och väst, i den högt utvecklade Tang-dynastin i Kina och bland Maya, så inleddes *baktun 10* med en expansion norrifrån och från den globala hjärnans centrum i och med inledningen av vikingarnas härnadståg. Under slutet av denna *baktun* vänds expansionen från norr och från den globala hjärnans mittlinje i sin motsats. Vikingarna upphör med sina färder och i stället ser man sig angripen av de folk som man tidigare plundrat. Under 1000-talet och 1100-talet gör "garparna", ester och karelare, råder mot svearna och Sigtuna bränns och plundras. *Baktun 11* karaktäriseras sedan av samma typ av dualism som *baktun 9* men har centrum något längre åt norr än denna. Kring början av dess aktiveringskatun 1224-1244 utvecklar mongolerna kring Temudjin, sedermera Djingis-Khan, en väldig expansivitet i riktning mot den globala hjärnans centrum efter att först ha erövrat Kina. På västra halvklotet etablerar ungefär samtidigt de krigiska aztekerna sin huvudstad Tenochtitlan i Mexico-dalen och underkuvar Mesoamerika. *Baktun 12* slutligen inleds som nämnts återigen av en expansion från den globala hjärnans centrum kanske framför allt karaktäriserad av den engelska expansionen över den västra hjärnhalvan och stora delar av det perifera nervsystemet. Den avslutas sedan med detta imperiums dramatiska kontraktion. På motsvarande sätt kan man se hur den svenska expansion från nordriktningen som inledde denna *baktun* avlöses av en kontraktion; förlusten av Nya Sverige 1655, de baltiska provinserna 1721, Finland 1809 och upplösningen av den tillfälliga unionen med Norge 1905. Man kan också se denna *baktun* som en krig-fred-cykel för Sverige och år 2012 kommer

Sverige ha haft fred i exakt 200 år.

Om vi alltså betraktar de avslutande *baktunerna* av den *Stora Cykeln* så kan vi i stort sett observera expansioner från följande centrum under deras inledningskatuner:

<u>Baktun</u>	<u>Inledningskatun</u>	
8	41-61 e. kr.	< — Rom Kejsardöme —>
9	435-455	Maya —> <— Tang
10	830-850	<— Vikingar —>
11	1224-1244	Azteker —> <— Mongoler
12	1618-1638	<— Sverige —>
		Europeisk kolonialism

Baktuner med jämna nummer innebär med andra ord att öst-väst-dualismer uppstår och expansioner sker från planetens mittlinje (Stockholm-Berlin ligger exakt på andra sidan planeten från Hawaii-öarna) mot periferin (Mayflower ankom till Nya England 1620). *Baktuner* med udda nummer inleds istället med en expansion från de globala hjärnhalvornas periferi mot centrum och innebär delvis en integrering av den dualism som etablerades under den föregående *baktunen*. Att detta inte resulterar i helt renodlade historiska skeenden beror förutom att jordens befolkning först nu har blivit stor nog för att synkronistiska fenomen skall bli uppenbara, också på att jordens rent geologiska struktur är långt ifrån symmetrisk. Hur skulle till exempel Maya ha kunnat expandera österut vid inledningen på sin *baktun*? Var det på grund av denna omöjlighet som just detta folk blev akut medvetet om rytmiken i de dualismskiften som genererar livet på planeten och i universum? Det finns med andra ord inte någon anledning att betrakta de tidscyklar som vi har beskrivit som specifikt "Maya". Av olika skäl och kanske precis det som antydde ovan var detta folk helt enkelt det folk på jorden som blev mest akut medvetet om rytmiken i de periodiska dualismskiften som genererar liv. På grund av själva sin natur är det tveksamt om man någonsin med någon fysikalisk metod kommer kunna etablera att sådana dualismskiften förekommer. På grund av att de självfallet påverkar dualiteten mellan människans bägge hjärnhalvor så är det i alla händelser möjligt att uppleva dem intuitivt och detta är vad de klassiska Maya tycks ha gjort.

Ur dessa alternerande dualismer uppkommer så cykliska historiska förlopp av den typ som vi har beskrivit för Sveriges del under *baktun* 10 och 12. *Katunskiftena* representerar på motsvarande sätt ett alternerande etablerande och upplösning av dualismer av en underordnad karaktär, vilket är relativt tydligt om vi betraktar relationerna mellan det tyska centret och dess omvärld under de sista *katunerna* av *baktun* 12.

Katun

12	1855-1874	<-	Tysklands enande	->
13	1874-1894	->		<-
14	1894-1914	<-	Tysk upprustning	->
15	1914-1933	->	Första världskriget	<-
16	1933-1953	<-	Nazityskland	->
17	1953-1973	->	Kalla kriget	<-
18	1973-1992	<-	EG, Tysklands återförening	->
19	1992-2012		?	

Man skulle naturligtvis i enlighet med detta mönster förvänta sig att den sista *katunen* blir en kontraktion i riktning mot Tyskland. I stort sett är nog detta riktigt, dvs. att denna *katun* framför allt kommer att vara integrativ, från planetens periferi i riktning mot centrum. Eftersom det handlar om en avslutning på hela den historiska cykeln, bör man dock vara försiktig när det gäller specifika förutsägelser. Det sannolikaste förefaller att den avslutande *katunen* kommer att leda till ett mycket turbulent, relativt riktningsslöst tillstånd på jorden under den avslutande perioden 2004-2012, och under denna period avgörs det om planeten kommer att återskapas som ett nytt organiskt helt. Utifrån denna tolkning av historien som alltmer markant driven av etablerandet av olika dualismer längs geografiska riktningar och åtföljande expansions-kontraktionscykler för de folk som förkroppsligar dessa riktningar är det lätt att förstå vilken betydelse de geografiska riktningarna hade vid Mayas rituella ceremonier. Det är också lätt att förstå att Maya, som det första folk på jorden som var akut medvetna om dessa dualitets-skiften i enlighet med en cyklisk periodicitet, helt enkelt inte kunde fortleva som en högkultur under *baktun* 10. Denna *baktun* aktiverades ju med en dualitet som manifesterades som en expansion utåt från nord-sydriktningen genom planetens centrum. Detta utgör förklaringen på ett mer globalt plan till Maya-folkets "försvinnande", även om det på ett subjektivt plan bör ha upplevts som en förlust av syfte och andlig kraft hos deras tempelstäder och *ahauob*.

Tyvärr är det enda som vi för närvarande kan studera den rytmiska förändringen av historiska dualismskiften. Vi har med andra ord ingen kunskap om vilka förändringar som uppträder i den mänskliga hjärnan som ett resultat av dessa. Men vi kan i viss mån se hur dualismskiften under den historiska cykeln även påverkat de mänskliga individernas mentalitet. Man kan med andra ord säga att *baktuner* och *katuner* med jämna nummer, vilka karaktäriseras av introduktioner av dualismer efter planetens mittlinje genom Sverige och Tyskland och expansioner utåt från denna, också karaktäriseras av en betoning av den enskilda människans autonomi, medan

de som har udda nummer ger upphov till en psykologisk mentalitet som svarar mot en integration och ett inordnande i helheten. Vi exemplifierade dessa växlingar i mentalitet något när vi diskuterade de två sista *katunerna* av den *Stora Cykeln*.

Om vi vidgar perspektivet från de dualismväxlingar i den globala hjärnan som ger upphov till den mänskliga historien till utvecklingen av liv i universum så kan vi betrakta vidstående schema. Tyvärr finns det osäkerheter förknippade med tidsbestämningar när det gäller den biologiska evolutionen och en stor osäkerhet vidlåder till exempel tiden för språkets uppkomst. Här har vi alltså förklaringen till de 13×20^n *tun* cykler som vi beskrev i kapitlet om syftet med jordens födelse. Dessa cykler inleds med introduktionen av någon fundamental ny möjlighet, en introduktion av en ny dualism mellan ande och materia, när det gäller utvecklingen av högre nivåer av liv och medvetande.

Tydligare än så här kommer det nog inte att bli. Vi har sett att personer som Ken Carey och Jose Argüelles som levt sig in i Mayas tidscykler varit förmögna att göra profetior som kunnat bekräftas i efterhand. Vi har sett hur dualismer i medvetande uppkommit i enlighet med cykelskiften. Vi har sett hur historisk tid, med bland annat den dualism människor emellan som karakteriserar skriftspråket, uppkom för 13×20^4 *tun* sedan, vi har sett hur *baktun* 12 av den *Stora Cykeln*, inleddes med en markant förstärkning av dualismen mellan de olika nationella ramarna för våra medvetanden och mellan människan och naturen. Vi har sett hur alternerande *baktuner* och *katuner* mot slutet av den *Stora Cykeln* utgör expansioner från den globala hjärnans centrum. Maya-folkets kosmologi var helt enkelt en vetenskap om liv, medvetande, medvetandedualismer och deras periodicitet och man beskrev rytmen med vilken medvetande-dualismer etableras i detta universum. Man kan fråga sig varför denna periodicitet inte har upptäckts tidigare. Svaret är nog helt enkelt därför att vi inte letat. Medvetandedualismer har aldrig varit föremål för ett systematiskt studium i västerlandet och betraktas ännu inte som en vetenskap. Västerländskt vetande har i stället sett det som om universums skapelse är en angelägenhet för fysikerna, differentierade organismer för biologerna, språket för lingvisterna, nationernas öden och äventyr för historikerna och industrialismen för ekonomer och ingenjörer. Själva den uppenbara periodiciteten i introducerandet av de dualismer som vi har visat i det bifogade schemat visar att allting som försiggår och varit föremål för studium av alla våra fragmenterade vetenskapliga discipliner i själva verket är delar i samma process - av allt att döma i riktning mot ett levande universum. Detta synsätt är lika förenligt med en naturvetenskaplig som en religiös syn på universum och dess uppkomst, och antyder i själva verket en möjlighet att komma

bortom den skenbara motsättningen även mellan dessa bägge synsätt. Tanken på ett levande universum kan tyckas stå närmast det religiösa synsättet. Det finns dock ingenting i vår nuvarande vetenskapliga kunskap som säger att dualismer i medvetande inte skulle kunna tänkas introduceras med ett rytmiskt förlopp. Det finns ingenting ovetenskapligt i detta även om det är någonting som vi kanske bara kan mäta effekterna av snarare än att påvisa direkt.

Varför en ny fundamental cykel av medvetande uppkommer varje 13×20^n *tun* vet vi inte, men eftersom själva universums födelse svara mot en sådan tidscykel så förefaller det som om vi här har stött på en sorts metakosmisk numerik som är etablerad bortom tid och rum. Den kortaste av dessa cykler 13 *tun*, har ännu inte inletts och svarar mot någonting som vi antagligen i dag har svårt att föreställa oss. Denna cykel inleds 1999 och kan tänkas handla om uppkomsten av någon form av självgenererande global dator-intelligens. På motsvarande sätt som skriftspråket började användas av en mycket liten del av jordens befolkning för 13×20^4 *tun* sedan, och först i dag börjar vara någonting som hela jorden är i besittning av, så får man förmoda att den nya möjlighet som kommer att uppkomma 1999 startar rätt obemärkt och sedan snabbt sprider sig över jorden inför cykelns slut 2011.

På grund av den fragmentering som karaktäriserat våra medvetanden, i synnerhet under *baktun* 12 med dess karaktäristiska dualism gentemot naturen, har vår intuition helt enkelt inte fångat den beskrivna periodiciteten i dualismintroduktionerna. Först när vi nu närmar oss ett avgörande dualismskifte tränger sig dessa insikter på, och den hastighet med vilken dessa assimileras kan mycket väl komma att avgöra livets framtid på jorden. Eftersom den rytm som vi beskrivit är universell kan vi vara säkra på att den dualism som introducerades i den globala hjärnan vid den *Stora Cykelns* början också kommer att upplösas den 21:a december 2011. I konsekvens med detta bör naturligtvis också alla de övriga dualismer som introducerades vid de olika 13×20^n *tun*-cyklerna integreras och avsluta de motsvarande cykliska förloppen. Det skulle dock föra för långt att diskutera alla dessa dualismer och leda till att analyserna fördjupades i överkant. I alla händelser så kommer detta planetära experiment om det lyckas att leda till ett skådespel och ett liv i den planetära tidsåldern som i alla avseenden trotsar vår nuvarande fattningsförmåga. Upplösningarna av alla de beskrivna dualismerna skapar den slutliga förutsättningen för planetens födelse och dess upptagande i ett galaktiskt nätverk genom mänsklighetens aktiva och medvetna deltagande den 6:e juni 2012. Detta har varit syftet inte bara med den historiska cykeln utan också med hela den biologiska evolutionen på planeten.

Sammanfattningsvis kan man säga att de periodiska dualism-skiften som tidscyklerna beskriver resulterar i en diversifierad utveckling av en global hjärna. Uppkomsten och upplösningen av dessa dualismer för liv och medvetande påverkar dock alla nivåer av universum inklusive som vi tidigare nämnt dess egen tillblivelse och denna process tycks ytterst syfta till ett levande universum i dess helhet. Genom det periodiska etablerandet av dualismer på lägre nivåer av liv fragmenteras dessas medvetande för att sedan i cykliska förlopp integreras på nya och högre nivåer. Längre respektive kortare tidscykler beskriver rytmen i dualismskiften som bestämmer genereringen av liv och medvetande på högre eller lägre nivåer alltifrån enkla celler till superfamiljer av galaxer. Vår horisont är dock alltför snäv för att vi ska kunna observera manifesterings-formerna för detta i någon större detalj. Det faktum att vi är en del av en universell organism i vardande och potentiellt är delar i samma helhet ger en slags förklaring till att vi vid det här laget har uppnått såpass mycket kunskap om både makrokosmos och mikrokosmos. Av olika skäl brister vi dock i detaljkunskap när det gäller periodiciteten i universums utvecklingshistoria. Även om vi kan fastställa de fundamentala medvetande-dualismer som introduceras vid varje ny 13×20^n tun cykel enligt det bifogade schemat så har vi för närvarande ingen möjlighet att tolka varje underordnad 20^n tun cykel som en expansion-kontraktionscykel. Endast *katuner* och *baktuner* befinner sig på skalan för vad vi kan tolka utifrån våra historiska erfarenheter, vilka kan meningsfullt förstås som expansions-kontraktionscykler för olika geografiska riktningar initierade av dualismskiften. Det är tänkbart att dessa cykliska förlopp skulle kunna korreleras med cykliska förlopp i sol-jord-interaktionen som till exempel elektriska polaritetsskiften i solvinden och dess påverkan på jordens magnetfält, men det vore faktiskt förledande att säga att de historiska skeendena på jorden skulle orsakas av sådana interaktioner. Om sådana elektromagne-tiska samband faktiskt existerar så är de i själva verket snarare att betrakta som speglingar på en annan nivå av samma dualism-skiften som tjänar till att generera högre nivåer av liv och medvetande på jorden. Den periodiska cykliciteten i dualism-skiftena som Maya-folkets "kalender" alltså beskriver är med andra ord rytmiken med vilken liv i universum fortlöpande skapas. Eftersom denna rytmik inkluderar universums skapelse så handlar det om djupare fenomen än eventuella astrologiska samband med jordelivet, vilka i grund och botten inte kan sättas i samband med fundamentala diskontinuiteter eller uppkomsten av nya och högre former av liv och medvetande. Av detta skäl så var tidscyklerna för de forna Maya överordnade de astrologiska och astronomiska korrelationerna.

Det är nu möjligt för oss att förstå att Maya var förmöget att förutsäga ankomsten av nya världar av medvetande. Med det synsätt som vi har

beskrivit så måste ju sådana nya världar helt enkelt med nödvändighet genereras, även om det nog vore oriktigt att tro att manifesteringen av sådana processer på den materiella nivån alltid skulle vara given. En annan och kanske ännu viktigare slutsats som man dra av den periodicitet för genererandet av medvetandedualismer som vi har beskrivit, är att det mänskliga livet, eller för övrigt biologiskt liv över huvud taget, knappast längre kan beskrivas som en slump. Om man vill hävda att livet är en slump måste man i alla händelser mena någonting helt annat än vad man skulle ha gjort i avsaknaden av ett rytmiskt program som genererar liv av allt högre grad av komplexitet. En annan sak som kan vara viktig att framhålla är att om livet i universums styrs av den cykliska periodicitet i etablerande av medvetandedualismer som vi här har beskrivit, så är det inte förvånande om människor som är i kontakt med dessa cykler är förmögna att göra profetior som kan verifieras i efterhand. Tvärtom vore det ytterst märkligt om sådana personer inte skulle uppträda!

Synkronistisk eller antikronistisk avslutning på historien

Det bör starkt understrykas att det inte här är avsikten att förmedla en fatalistisk syn på de bägge Venus-passagera, att vid dessa datum någonting med nödvändighet kommer att hända. Avsikten är i stället att peka på möjligheten för mänskligheten att använda sig av dessa kosmiska händelser för att skapa en utvidgad ram för sitt medvetande. Det förekommer i dag speciellt bland metafysiskt orienterade människor att man på ett mer eller mindre oansvarigt sätt för fram profetior om att det kommer ökade jordbävningar eller att vi närmar oss en förändring i jordaxelns läge nu när vi närmar oss årtusendeskiftet. I själva verket hävdar seismologer och geofysiker att någon ökad seismisk aktivitet inte kan märkas och att ingen förändring kan förväntas när det gäller jordens rotationsaxel eller magnetiska poler. Vad vi här däremot har försökt argumentera för är att vi närmar oss ett fundamentalt dualism-skifte vid den *Stora Cykelns* utgång och att resultatet av detta är långt ifrån givet.

Någonting som ger skäl till optimism är att människans hjärna helt säkert i meditativt tillstånd står i resonans med planetens elektromagnetiska svängningar som existerar mellan jorden och jonosfären om cirka 10 cykler per sekund. Ett planetärt dualism-skifte bör när det inträffar därför också komma att speglas i en förändring i människans mentalitet, som gör henne mer benägen att handla konstruktivt och i harmoni med jorden ju närmare detta skifte som vi kommer. Det enda som krävs är att vi i meditativt tillstånd på α -nivå ställer oss i resonans med det planetära dualismskiftet. Detta

kommer att vara svårare vid den första och kanske avgörande Venuspassagen eftersom det slutliga planetära dualismskiftet då ännu inte inträffat. Men de som deltar kommer att komma i kontakt med det dualismskifte som närmar sig och på så vis bidra till det slutliga skapandet av ett planetärt medvetande. Utifrån detta kan vi nu föreslå ett svar på frågan varför planeten måste födas efter den *Stora Cykeln* utgång: Den *Stora Cykeln* inleddes genom en introduktion av en höger-vänster-dualism i den mänskliga hjärnan och en öst-väst-dualism i planeten jorden och under hela denna cykel har denna dualism varit drivande vid utbildandet av den globala hjärnan. Först efter det att den *Stora Cykeln* är avslutad år 2011 och den kosmiskt betingade dualismen mellan de bägge hjärnhalvorna upphört kommer det att bli möjligt för mänskligheten att slutligen bidra till upplösningen av dualismen på planeten och bidra till skapandet av en ny organism på en högre nivå, *Gaia Harmonica*.

Gaia Harmonicas födelse är någonting som kommer att hända bara om vi förmår få det att hända. Det kommer inte att hända automatiskt. Ändå är det inte någonting som skulle kunna tänkas inträffa vid en godtyckligt vald tidpunkt. Villkoren på jorden måste vara mogna för *Gaia Harmonicas* födelse, och detta kan bara ske efter den planetära transformationsprocessens avslutning och i samband med det stora dualismskifte som vi nu närmar oss i och med avslutningen av den *Stora Cykeln*. Att tidsperioden som svarar mot den *Stora Cykeln* svarar mot ett sådant fundamentalt dualismskifte är dock ytterst någonting som vi måste sätta vår tillit till baserat på vår intuition, korrekta förutsägelser som tidigare har gjorts i enlighet med sådana tidscykler och den argumentation som vi har framfört här utifrån historiska skeenden och uppkomsten av högre former av medvetande. Det är inte omöjligt att det ankommande dualismskiftet på något sätt skulle kunna bevisas med hjälp av mätinstrument, men det troligaste är att vi bara kommer kunna observera de annalkande effekterna av detta i form av olika paradigmskiften i människans tänkande och handlande. Vi kan dock inte hänga upp vårt ställningstagande på några eventuella mätresultat. Vårt ställningstagande bör baseras på att vi vill skapa en planet i harmoni och att vi bejakar handlingsprogrammet (1) - (6).

Alla processer på jorden accelererar för närvarande. Detta är ett resultat av att jordens befolkning växer, antalet autonoma individer som kan agera som självständiga aktörer på jordens scen växer och att den totala informationstillgången och informationsnätverket växer. Vi närmar oss det kritiska antal som krävs för att vi ska kunna bilda en ny organisk helhet skall kunna bildas och alltfler människor kommer att börja bli medvetna om att det finns ett sammanhang i vilket deras egen insats synergistiskt kan komma att samverka med andra individer som ska bidra till denna helhet.

Om man är medveten om att ett sådant sammanhang existerar så ökar möjligheterna för att planen förverkligas. Trots omfattningen av de sex målsättningarna givna ovan så är det rent resursmässigt inte något problem att förverkliga dem.

Det som krävs för att de sex målsättningarna ska kunna uppnås inför historiens slutmål år 2011 är att skeendena blir synkronistiska, dvs. att de olika fenomen som krävs för förverkligandet av den planetära ramen för livet uppträder i samklang vid rätt plats vid rätt tillfälle. Synkronisiteten är själva nyckelpunkten, och vad som leder till synkronisitet är en omfattande medvetenhet om de processer i positiv riktning som pågår, ett helhjärtat bejakande av dessa, en villighet att gå en extra kilometer och att ta meningsfulla och kalkylerade risker. Slutligen måste man se möjligheter att samverka närhelst dessa dyker upp. I takt med att vi tillitsfullt tar sådana steg, börjar leta efter möjligheter att förverkliga planen och griper dessa, kommer vi gradvis att bli medvetna om planens existens och sålunda stärkas i känslan av meningsfullhet i vårt handlande. Ju fler människor som blir medvetna om planens existens desto fler kommer att vara villiga att gå en extra kilometer för att uppleva meningsfullheten och vara beredda att samverka kring dess förverkligande och på detta sätt kommer processerna att accelerera i enlighet med meningsfullheten som global drivkraft.

På ett individuellt plan handlar upplevelsen av synkronisiteter helt enkelt många gånger om att vara uppmärksam på dem. Man måste alltså börja vänja sig vid att ställa frågor som om det kan finnas ett högre syfte med att man just nu läser denna bok, om det kanske inte är en slump att man känner någon som kan lära en meditation eller kreativa visualiseringstekniker, osv. För många kommer detta sökande efter - och upptäckande av - synkronisiteter vara ett stort glädjeämne i arbetet på uppkomsten av en ny medvetandenivå på jorden.

Det vore ett mycket positivt resultat om harmoniseringen av mänskligheten med inriktning på år 2012 om inte annat kan bli en självuppfyllande profetia och mycket vore uppnått om detta årtal kan sprida sig som den tidpunkt då målsättningarna (1) - (6) skall vara uppnådda. Antalet människor som i Förenta Staterna har hört talas om detta årtal som ett årtal då "någonting skall hända" är större än 100,000, troligtvis en miljon, medan det i övriga världen handlar om små grupper, i Sverige kanske något tusental, och det vore mycket värdefullt om det kan sprida sig till människor som i dag är i beslutsfattande position. Vare sig man delar den underliggande betydelsen av detta årtal eller inte, så bör ju dessa målsättningar allmänt kunna ses som positiva och kunna delas av alla godvilliga människor om inte annat så just i avsikten att skapa en självuppfyllande profetia. Eftersom man kan anta att en mycket liten minoritet av mänskligheten inom de tidsramar vi

har att arbeta med kommer att erkänna den vetenskap om medvetandedualismer som vi här har beskrivit så måste argumentationen för den som vill arbeta för en planet i harmoni baseras på det eftersträvansvärda i de uppsatta målsättningarna och de unika kosmiska speglar som Venus-passagera kommer att innebära för att skapa ett planetärt medvetande. Ett framhårdande i att en "indianprofetia" säger att någonting kommer att hända år 2012 kommer att visa sig motverka sitt syfte. Den som önskar sig en fördjupad förståelse av dualismskiftenas rytmik bör hänvisas till den argumentation som framföres i denna bok.

Skapandet av ett planetärt medvetande är inte bara en fråga om att uppnå en högre medvetandenivå utan också mer direkt om mänsklighetens och det planetära livets överlevnad, om än i en annan och mer harmonisk form. Tanken att vi människor skulle ha mental eller andlig förmåga att ändra rytmiken i universums etablerande av dualismskiften bygger på en fullständigt illusorisk bild av den mänskliga individens allmakt och bara en i handling uttryckt avsikt att förverkliga den kosmiska planen kan ha positiv effekt. Något tredje alternativ än uppnåendet av en ny högre medvetandenivå och planetens kaotiska sönderfall, vilka former det än må ta sig kommer inte att ges. Att fortsätta oförändrat i en skenbart oändlig linjär framtid kommer inte att visa sig möjligt. Om planeten jorden uppnår en ny medvetandenivå så kommer de ekologiska och ekonomiska processerna att bli självreglerande, analogt med vad som händer i en biologisk cell, och jämvikter kommer att etableras mellan jordens resurser och dess mänskliga befolkning. I det omvända fallet, om en ny organisationsnivå av liv och ett planetärt medvetande inte uppstår, så kommer ekologiska och ekonomiska jämvikter inte att etableras, och de centrifugala och anarkiska krafterna att ta över i det att jordens befolkning växer över vad jorden kan försörja och utnyttjandet av jordens resurser och de ekonomiska ojämlikheterna fortsätta att öka. När en gång en kritisk punkt av ojämvt har passerats så kommer det inte att finnas någon återvändo, och något andra tillfälle för jorden att uppnå en högre medvetandenivå kommer inte att ges. Det kan inte nog starkt framhävas att detta är ett engångstillfälle som inte kommer att upprepas.

Den kanske farligaste vanföreställningen ur det fortsatta planetära livets synvinkel är att högre andliga krafter i någon form inte skulle kunna tänkas tillåta livet på jorden att gå under. Från en religiös utgångspunkt kan man här invända med talesättet att Gud bara hjälper dem som hjälper sig själva, och det vore i själva verket att fränkänna människan en fri vilja att säga att utgången av den planetära transformationsprocessen är given oavsett hennes handlande. Utifrån ett ateistiskt eller vetenskapligt perspektiv så är det ju faktiskt mycket lätt att se att många av de organismer eller uttryck för

medvetande och liv som vi har sett uppkomma med en periodisk rytmik faktiskt inte överlevt. Dinosaurierna har inte överlevt och som vi har sett så representerar människan bara en viss nivå av liv i den universella utvecklingen mot medvetande, och det finns inte någonting som talar för att rytmen i upprättandet av medvetandedualismer skulle kunna brytas.

För uppkomsten av ett planetärt medvetande kommer kvinnorna med deras oftast starkare jordbundenhet och värnande om livet att kunna spela en avgörande roll. Många föreställer sig att det är en mer kvinnlig tidsålder som närmar sig, där helt andra stämningar och energier kommer att dominera mänskligheten än vad som var fallet under den historiska transformationsfas som vi nu är på väg att avsluta. Vad som dock förefaller sannolikast är att vi i den planetära tidsåldern i mångt och mycket kommer att gå bortom polariteten eller dualismen mellan manligt och kvinnligt. I enlighet med vad vi tidigare har sagt vad beträffar de cykliska dualismskiftenas inverkan på människornas psykologiska mentalitet så karaktäriserades den föregående *katunen* av en strävan efter autonomi, vilket bland annat tog sig uttryck i kvinnornas frigörelse och frigörelse-strävanden, medan den *katun* som vi just har inlett kan förväntas komma att karaktäriseras av en strävan efter integration.

Det stora och viktiga ämne som relationerna mellan könen är, liksom frågan om familjens framtida struktur har i stort sett lämnats därhän i denna framställning. Förmodligen sitter de flesta människor av bägge könen så starkt fast i ett "rätt"- "fel"-tänkande när det gäller dessa relationer att vi inte själva, genom våra inbördes interaktioner, kan finna vägen till denna integration. Vad som föreslås här som väg för mänskligheten är helt enkelt att genom deltagandet i Gaia-meditationer, och det harmoniska inordnande i det planetära livssystemet som detta kommer att innebära, lämna över problemet till *Gaia Harmonica* och sedan se hur saker och ting faller på plats i enlighet med en harmonisk integration av autonoma individer av bägge kön. Det är mer än en pyramid som måste byggas av den planetära människan!

Det är tydligt att stora delar av ungdomen av i dag eftersträvar en globalisering och en miljö i balans i mycket högre grad än tidigare generationer vilka suttit fast i ett dualistiskt tyckande och tänkande. De barn som föds i dag föds in i ett helt annat sammanhang än de som nu läser denna bok föddes in i och utifrån detta så kommer arbetet för en planetär medvetandenivå att framstå som betydligt mer naturligt och kanske självklart. Uppvuxna med kontakter via globala datorkommunikationsnät, med MTV och CNN och med alltmer globala ekonomiska och politiska sammanhang så kommer åtminstone stora delar av 18-åringarna år 2012 att sträva efter att utvidga dagens begränsande ramar. En mycket stor del

av världens befolkning år 2012 är inte ens född i dag.

Om mänskligheten uppnår sin nya medvetandenivå och alltså lyckas skapa en planetär ram för sitt samlade medvetande så kommer det innebära att mänsklighetens historiska problem gradvis kommer att "bli historia". Uttrycket "historiska problem" kan man höra som att det handlar om problem som alltid har funnits - och underförstått alltid kommer att finnas - men vi använder det här i den mer specifika betydelsen av problem som varit karaktäristiska för den historiska cykeln. Uppkomsten av ett planetärt medvetande kommer medföra eller kan sägas vara den nya tidsåldern, tusenårsriket av fred, Kristi återkomst, den anarkiska kommunismen eller vilken som helst av alla de andra metaforer som visionärer under historiens lopp har använt sig av för att beskriva dess syfte eller slutpunkt. Även om många i dagens värld tenderar att betrakta sådana visioner med resignation eller cynism, i synnerhet efter kommunismens sammanbrott, så har dessa visioner varit baserade på ett verkligt skeende i framtiden, vars exakta former och tidpunkt länge varit oförutsägbara.

Det är viktigt att återigen framhålla att en planetär ram för vårt medvetande är någonting som bara kan uppstå genom ett fritt val av de mänskliga individerna. Var och en måste fritt välja att skapa och ingå i denna nya möjliga ram för vårt kollektiva medvetande. De försök som gjorts, framförallt kanske i Hitlers, men också i Sovjetrysslands tappning, att söka påtvinga mänskligheten en tillhörighet i ett globalt tusenårsrike har från början varit dödsdömda och detta av tre skäl: För det första, så har sådana försök att skapa världsdominans gjorts innan den planetära transformationsprocessen gjort ett tusenårsrike av fred möjligt. Detta kan nämligen bara uppstå först efter att den *Stora Cykelns* dualismer har upplösts år 2011. För det andra, därför att dessa försök har byggt på försök av någon pol i de historiska skeendenas dualismer att betvinga den andra polen snarare än en upplösning av dessa dualismer. För det tredje, och framför allt, därför att de inte byggt på en frivillig anslutning till en global tillhörighet utan på en tvångsmässig sådan.

När det gäller frågan om det verkligen kan vara möjligt att organisera globala meditationer som omfattar hela mänskligheten så kan man naturligtvis inte ge något svar på den frågan i dag. Det enda man kan säga är att de bägge alternativen - en ny organisk helhet eller ett sönderfall i kaos - kommer att bli alltmer tydliga ju närmare vi kommer den historiska cykelns slut. Många av de saker som här har diskuterats och kan förefalla revolutionerande eller främmande kommer under den kommande perioden att bli allmängods. Det ska dock självfallet erkännas att mycket stora delar av dagens mänsklighet befinner sig i religiösa, nationella, professionella, kulturella eller rent geografiska miljöer som knappast tycks gynna deras

deltagande. Man får förmoda att många människor i nationellt eller religiöst betydelsefulla ställningar som tycker sig ha någonting att förlora på en ny organisk livsordning kommer att motarbeta skapandet av ett planetärt medvetande och kommer att uppmana sina följeslagare att göra detsamma. Ur denna synpunkt är det en väldig fördel att Venus-passagera utgör kosmiska händelser som inte har hittats på av någon annan människa och det kan tilläggas att det är en fördel att man knappast kan säga att det gynnar någon annan individ att man deltar. Vad man gör vid dessa passager är ju att man svarar på ett kosmiskt skeende. Som astronomiska händelser är dessa Venus-passager såpass dramatiska att den absoluta majoriteten av mänskligheten kommer att vara medveten om deras existens och deras möjliga innebörd för mänskligheten kommer med den globala televisionstekniken inom de tio kommande åren kunna förmedlas till mycket breda grupper. Vad som alltså förefaller som möjligt är att föra ut till mycket, mycket breda skikt av mänskligheten en vetskap om att globala meditationer med syfte att skapa en planetär människa kommer att ske. Strategin bör vara att sikta på att alla vid den första Venus-passagen 2004 åtminstone skall bli medvetna om denna meditations existens och att vid den andra Venus-passagen 2012 alla helt enkelt deltar. Det är därför nödvändigt att redan nu börja tala om Venus-passagera och de möjligheter som dessa kan innebära för mänskligheten.

Venus-passagera år 2004 och 2012

Den enda förebild för de planerade synkroniseringevenemangen mot slutet av den *Stora Cykeln*, förutom vissa storskaliga meditationer för fred, är Harmonic Convergence där något miljontal människor själva valde formerna för att i andlig mening fira livet på jorden. År 2004 och 2012 bör dock deltagandet antagligen vara cirka 5,000 gånger större. Dessa meditationer har ju ett bestämt syfte, nämligen att upplösa dualismerna på planeten och att möjliggöra en synkronisering av mänskligheten kring skapandet av en planetär människa och en global hjärna. Venus-meditationerna är också annorlunda från Harmonic Convergence så tillvida att tidpunkten för dem bestäms av en astronomisk händelse, och att denna astronomiska händelse kommer att uppträda under en relativt begränsad tid, cirka sju timmar. Denna tidsrymd förefaller dock mycket välavvägd ur synpunkten att den ger möjlighet för meditatörerna att investera mycket stora mentala energier i skapandet av dualismen gentemot kosmos.

De som är mest hängivna till skapandet av en planet i harmoni kommer att eftersträva att delta i synkroniserande ljud- och andningsövningar för

att samtonas på ett rent sensoriskt plan och för att enas kring de symboliska uttrycken för *Gaia Harmonicas* första skrik och första andetag vid de bågge Venus-passagera. *Gaia Harmonica* vill visa att hon finns till och vända sig ut mot kosmos och spegla sig i Solen, faderssymbolen som har gett människorna ljus under årtusenden, och Venus, symbolen för kärleken och den kvinnliga skönheten. Det är förståeligt att dessa synkroniserade ljud- och andningsövningar kan förefalla "meningslösa" för en del människor. De tycks ju inte tjäna något annat syfte än händelserna själva. Dessa meditationer är nämligen inte meditationer för fred - mot en underförstådd bakgrund av icke-fred - utan Gaia-meditationer i fred. I viss mån kan man kanske säga att skapandet av den planetära ram för medvetandet som är dessa meditationers syfte kommer förstärkas av att mänskligheten visar att den är villig att helt enkelt bara vara tillsammans. Lite meningslöshet skadar nog inte som kontrast till ett mångtusenårigt stridande om den rätta uttolkningen av livets mening. I alla händelser så kommer dessa meditationer att leda till de största förändringarna någonsin i människans medvetande, upplösningen av de kollektiva dualismerna och till en harmonisering av relationerna människorna emellan. Byggandet av de första zigguraterna och pyramiderna, varav en del uppenbarligen aldrig var avsedda som gravkammare, har på motsvarande sätt alltsedan de byggdes förundrat människorna. "Varför byggdes de?" har vi oförstående frågat oss. I själva verket krävdes vid inledningen av den historiska tiden former för att skapa och demonstrera ett nationellt självmedvetande och detta kunde bara ske genom organiserandet av stora delar av, eller kanske i en eller annan form hela, befolkningen kring spektakulära självändamål. Själva det massiva deltagandet och organiserandet av dessa mycket krävande byggnadsprojekt ledde till skapandet och det definitiva utbildandet av en nationell ram för deltagarnas kollektiva medvetande. Det är en aktivitet av samma monumentala omfattning men med ett vidare, planetärt, syfte som mänskligheten står inför i dag. De ansträngningar som man gjorde i och med byggandet av pyramiderna motiverades på många sätt av att livet blev rikare med en nationell ram för medvetandet än med en stam-ram. På motsvarande sätt kan man förutse att livet kommer att bli mer behagligt, mer harmoniskt med en planetär ram än med en nationell och att när människorna väl har kommit igång med Gaia-meditationerna så kommer man att uppleva positiva effekter och vilja fortsätta på den inslagna vägen.

Det går knappast att förutsäga hur själva deltagandet i dessa globala meditationer kommer att upplevas av människorna. Man kan tänka sig de mest spektakulära skeenden där mystiska ljud- och ljusimpulser löper genom hela mänskligheten och att människor upplever visioner av aldrig tidigare

skådat slag. Vad som verkar säkert är att mänskligheten kommer att uppleva sin fundamentala andliga enhet och gemensamma kallelse och kanske typer av upplevelser som vi inte har ord för i dag. Efter dessa meditationer kommer många människor känna att de funnit sin plats i tillvaron, vare sig de återvänder till samma liv som de tidigare levde eller finner ett nytt. Efter ett sådant hängivet uppgående i helheten kommer de flesta människors grubblerier om vad de ska göra med sina liv helt enkelt att försvinna.

Gaia Harmonicas födelse kommer att lägga grunden till en ny sorts andlighet och religiositet baserat på ett planetärt medvetande och bortanför de dualismer som nu bestämmer ramarna för vårt medvetande. Denna nya andlighet och religiositet som ytterst är vad många människor söker i dag, kommer bygga på en insikt om att vi är alla heliga, jorden är helig och kosmos är levande. Genom att mänskligheten närvarit vid skapandet av en ny form av liv så kommer en gudomlig närvaro att bli påtaglig för många. Strax efter den stora andningen, i oktober 2012, så kommer många människor att se Kristus-gestalten uppstiga i förändligad form från Jerusalem och lysa på himlen som en del av Gaias själshölje. Det Kristus-medvetande som fragmentariskt har existerat hos så många individer efter Jesus förkunnelse på jorden kommer på detta sätt att återförenas och bli ett helt och detta uppstigande kommer att utgöra Kristi återkomst. På motsvarande sätt kommer många andra goda krafter, religiösa förebilder, änglar, gudomligheter, profeter, arketyper och myter ur mänsklighetens historia att förenas med den mentala och andliga sfär som kommer att omge *Gaia Harmonica*.

Skapandet av en ny medvetandenivå på planeten jorden utgör den största utmaning mänskligheten någonsin stått inför, och det är en utmaning som alla står inför gemensamt. Det kommer att vara vårt individuella ansvar att söka omsätta vår önskan om planetens framgångsrika födelse i handling, men detta måste göras utifrån en insikt om att det måste ske i samklang med resten av mänskligheten. Själva denna samklang är den nya världens födelse. Med bävan och ödmjukhet inför den kosmiska mystiken kommer mänskligheten att börja på sin nya väg.

Bibliografi

Jose´ Argüelles, The Mayan Factor, Path Beyond Technology, Bear & Co, Santa Fe, NM, 1987.

Peter Balin, The Flight of Feathered Serpent, Arcana Publishing Co., Wilmot, WI, 1978.

Ken Carey, Kosmiska Budskap, Edista Kuhlemann Co, Stockholm, 1986.

David Freidel, Linda Schele and Joy Parker, Maya Cosmos, Three Thousand Years on the Shaman´ s Path, William Morrow and Co., New York, NY, 1993.

James Lovelock, Gaia, Planeten Jorden, Natur och Kultur, 1991.

Popol Vuh, Quiche´ -Maya-indianernas heliga bok, AWE/Gebbers Stockholm, 1983.

Ralph Roys, The Book of Chilam Balam of Chumayel, University of Oklahoma Press, 1967.

Peter Russell, En Uppvaknande Värld, Hallgren och Fallgren, 2a upplagan, Uppsala, 1987.

Linda Schele and David Freidel, A Forest of Kings, The Untold Story of the Ancient Maya, William Morrow and Co., New York, NY, 1990.

Rupert Sheldrake, Mot en ny Livsvetenskap, Hypotesen om formbetingat förorsakande, Akademilitteratur, Stockholm, 1983.

Frank Waters, Mexico Mystique, The Coming Sixth World of Consciousness, Swallow Press, Chicago, IL, 1975.

Kontaktadress:

De som vill delta i förberedandet av de globala meditationerna vid Venus-passagerna 2004 och 2012 samt arbeta med Gaia-meditationer bör kontakta:

The Campaign for Creation of Planetary Consciousness
c/o Wallin
Norrbackagatan 20
S-113 40 Sweden

Om författaren:

Författaren är född i Stockholm och har en filosofie doktorsexamen i fysikalisk biologi från Stockholms Universitet. Han har arbetat de senaste åtta åren som forskare vid Institutionen för Miljöhälsovård vid University of Washington i Seattle, USA, har publicerat ett fyrtiotal artiklar i den vetenskapliga miljötoxikologiska litteraturen och tjänar som expert vid Internationella Cancerforskningscentret i Lyon och vid Världshälsoorganisationen. Han har besökt ett fyrtiotal länder och har bland annat gjort ett flertal resor till Mexico och Guatemala.

Beror de omvälvningar som vi ser i världen i dag på att jorden just har börjat slutfasen på sin utveckling till en ny och högre form av organism, *Gaia Harmonica*? Skulle uppkomsten av denna organism kunna innebära slutet på den mänskliga historien och en möjlighet för människorna att leva i harmoni med varandra och med naturen? Har svenskarna en speciell roll i att initiera skapandet av denna organism genom meditationerna vid Venuspassagerna år 2004 och 2012 och att sedan organisera den planetära människans pyramidbygge? Var Maya-folket det första folk på jorden som var i intuitiv kontakt med den universella rytmik som bestämmer uppkomsten av liv och medvetande i universum? Är det möjligt att förutsäga den möjliga uppkomsten av en harmoniskt integrerad planet till åren 2011-2012, och vad måste vi göra för att detta i så fall skall kunna hända? I denna bok, som för första gången erbjuder en tolkning av Maya-folkets tidscykler och utifrån denna ett alternativt totalperspektiv på den mänskliga existensen, försöker författaren besvara dessa frågor vilka är av avgörande betydelse för alla som vill engagera sig för det fortsatta livet på jorden.